

Giới thiệu Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng

Thời điểm sáu năm trước, Mậu Hình vì song thân không còn mà phải nương nhờ Minh gia. Người người bắt nạt cô khiến cho cô trở thành một kẻ mù lòa!

Mậu Hình trở về sau sáu năm chạy trốn ra nước ngoài, cô xoay người trở thành một kiểm sát trưởng khiến người khác nghe danh đã khiếp sợ. Bên cạnh cô còn có một nhóc con, làm cho toàn bộ Minh gia bị đảo lộn.

Cô nói: "Tình cò gặp gỡ anh trong bóng đêm. Cho dù hiện tại ngày đêm cô đơn cũng không muốn lướt qua anh!"

Anh nói: "Đã yêu là cả đời, anh nhất định sẽ không buông tay."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Minh thiếu mời

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Kiểm sát trưởng (kiểm sát viên) Mậu Hình, Minh tổng mời cô lên xe ngay bây giờ, anh ấy có chuyện muốn nói với cô".

Vừa từ cửa Luật Chính Tư bước ra thì Mậu Hình đã bị hai người đàn ông đáng người cường tráng mặc áo somi đen cổ tròn đứng chắn trước người, mặt không biểu cảm gì nói với cô như vậy.

Đây là Tân Thị ngày 12 tháng 7 năm 2008, ba ngày mưa to liên tục làm đường cái trước cửa Luật Chính Tư hình thành một vũng nước thật dài, xe lướt qua có thể làm sóng nước tung tóe cao một mét. Rất nhiều đồng nghiệp oán giận nói ba ngày trước Tân Thị nóng đến nỗi hận không thể chui vào trong tủ lạnh giải nhiệt, ba ngày sau mưa to kéo dài làm thân thể cũng phải mốc meo.

Khi đó là 6 giờ rưỡi buổi tối, một loạt xe Bentley màu đen đứng trước cửa Luật Chính Tư, toàn thân xe đen nhánh, từng chiếc xe xếp hàng chỉnh tề đứng trước cửa Luật Chính Tư như tên lửa có thể phóng ra công kích bất cứ lúc nào làm cho người ta cảm giác khó thở. 5 giờ rưỡi Luật Chính Tư tan tầm, rất nhiều người đều đã lên lút nghị luận mấy chiếc xe này ở đâu ra, nhưng vừa thấy biển số xe đều bắt đầu là số 9 - con số cực kỳ chính tề, tự động biết người tới không đơn giản lại lạng lẹ hạ giọng chỉ dám liếc mắt.

Có nhân vật nổi tiếng đến Luật Chính Tư sao? Rất nhiều người đoán vậy. Ai biết, 6 giờ rưỡi có hai người đàn ông chắn trước mặt Mậu Hình - người tan tầm muộn một giờ.

Mậu Hình nheo mắt: "Minh tổng là ai?".

Mậu Hình, 24 tuổi, mới vừa về nước đã được Luật Chính Tư mời về đảm nhiệm chức vụ kiểm sát trưởng cấp một. Cô cao 1m65, dáng người thon thả nhỏ gầy có lồi có lõm, áo sơ mi màu trắng và váy tây trang đen mặc trên người không có vẻ cứng nhắc chút nào, ngược lại vì lưng thẳng, khí chất trầm ổn làm thành một vẻ đẹp khiến người ta sinh lòng không thể xâm phạm. Cô đeo kính không gọng, mái tóc dài chạm vai tùy ý buộc sau gáy, thành thực, biết điều, hiền lành, nghiêm túc, đây là đánh giá của rất nhiều người sau khi biết cô.

"Mời lên xe, Minh tổng chờ cô trên xe, cô nhìn thấy anh ấy sẽ biết.". Một người đàn ông cao gầy trong đó mở miệng nói.

"Tại cửa Luật Chính Tư công khai bắt cóc kiểm sát trưởng, mặc kệ Minh tổng các anh là ai, vẫn bị hiềm nghi khiêu chiến quyền uy tư pháp.". Mậu Hình bình tĩnh, mặc kệ hai vị trước mắt này nhìn như mấy quân nhân tuổi trẻ khiến cô cảm thấy áp lực rất lớn, cô ung dung mỉm cười.

Cô nói xong, cửa chiếc xe màu đen đầu tiên mở ra, hiện tại gió lớn, mưa lập tức hắt vào bên trong xe làm ống quần người xuống xe ướt nhẹp. Đầu tiên Mậu Hình nhìn thấy một đôi giày quân đội từ từ giẫm vào trong nước, chân người đàn ông thẳng tắp mặc quần dài màu đen, mưa rơi trên quần lan ra thành từng vòng tròn. Trên người anh là áo sơ mi màu xám đậm làm lộ rõ eo gầy mạnh mẽ, ngực rắn chắc và dáng người gần như hoàn mỹ của anh lộ ra hoàn toàn. Lông mày người đàn ông như sơn cao, ánh mắt thâm sâu có thần, mũi cao, môi mỏng hơi nhếch lên. Ngũ quan hợp lại như điêu khắc, khí chất cao ngạo làm cho người ta chỉ nhìn một cái liền sinh lòng sợ hãi. Người đàn ông chậm rãi đi tới, ngón tay thon dài cầm ô.

Người đàn ông này từ lúc mở cửa xe, xuống xe, mở ô (dù), động tác liền mạch lưu loát, khí thế như hồng thủy, Mậu Hình cách xa anh ba mét vẫn có thể cảm nhận được khí thế bức người từ anh.

"Mậu Hình, tôi muốn nói chuyện với cô.". Người đàn ông ba bước thành hai đi đến trước mặt cô, từ trên cao nhìn xuống, giọng nói không giận mà uy. Nói là thương lượng, mơ hồ lại mang theo mệnh lệnh.

Mậu Hình ngẩng đầu, người đàn ông thân cao ít nhất 1m92, Mậu Hình không lùn, đi giày cao gót 5cm vẫn phải ngửa mặt nhìn anh. Nhìn đến mặt người

đàn ông, cô cười tươi hơn một chút: "Thì ra là Minh đại thiếu, đã lâu không gặp."

Hay cho một câu đã lâu không gặp! Người đàn ông ở trước mắt, Minh Ý, con trai cả tập đoàn năng lượng Hoàn Vũ, mười tám tuổi tòng quân, sau gia nhập chiến đội Cô Lang, vì biểu hiện nổi trội mà một lần thăng chức thành Trung Đội Trưởng, quân hàm Trung tá. Hai năm trước Minh Ý xuất ngũ, gia nhập Hoàn Vũ, hiện là tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ.

"Có thể lên xe chứ?". Người đàn ông này vô cùng khiến người chú ý, đặc biệt là trường hợp đặc thù như vậy, Luật Chính Tư còn có đồng nghiệp lục tục tan tằm, thỉnh thoảng nhìn về bên này với ánh mắt tò mò.

"Trận thế Minh thiếu tới 'mời' tôi lên xe như vậy, thật sự làm cho người ta sợ hãi, tôi làm sao dám không lên xe.". Mậu Hình nói xong, bật ô rồi chậm rãi nghiêng người bước qua người anh, anh đứng bên cạnh cô, ô giương cao, lúc cô thu hồi ô, hạt mưa cũng rơi trên người cô, cô hơi cong eo, lư loắt lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Cô vậy mà có ngày được làm kiểm sát trưởng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Ý nhìn cô gái có dáng người nhỏ xinh này, rũ mắt xuống, cũng cất ô rồi lên xe. Hai người đàn ông bên cạnh anh lần lượt ngồi vào phía sau.

Hai người đàn ông ngồi phía trước xe Bentley mặc tây trang màu đen, tất cả mang theo kính mắt màu đen, khí chất nghiêm nghị, động tác lư loắt, vừa thấy liền biết xuất thân quân nhân. Minh Ý bên cạnh cô lại càng có khí thế mạnh mẽ, thân là người phụ nữ duy nhất trong xe, mặt Mậu Hình vẫn mỉm cười, ung dung, bình tĩnh.

Lên xe, sau đó Minh Ý dường như chưa có ý định nói chuyện với cô, cô cũng không định mở miệng. Đứng nhìn Mậu Hình trẻ tuổi, cô đặc biệt giữ vẻ bình thản, người đàn ông không mở miệng, cô hình như cũng hơi chút hướng thụ áp lực nặng nề bức người trong xe.

Mưa càng ngày càng lớn, rơi lộp bộp ở trên mui xe, tất cả Tân Thị đều bị mưa bụi làm cho mông lung, không khí ẩm nóng làm cho người ta có chút chán ghét. Mậu Hình đặc biệt không thích trời mưa, chỉ mưa một chút sẽ làm đau cánh tay trái của cô.

Cô về nước chưa đến một tuần, chậm thích ứng với khí hậu Tân Thị, đặc biệt trận mưa lớn này khiến cô hết sức khó chịu.

Lúc này cơn đau từ cánh tay lại dâng lên, cô cắn răng chịu đựng, trong lòng suy nghĩ có nên nghe theo đề nghị của Vĩ Trạch, đi khám lại một lần hay không.

"Tay cô đau rồi hả?". Người đàn ông bên cạnh cực kỳ hiểu cô, nhìn cô nhũn mày, sắc mặt trở nên trắng, lại nhìn mưa to bên ngoài liền biết bệnh cũ của cô tái phát.

"Xin Minh đại thiếu mau chóng tìm được nơi thích hợp để nói chuyện với tôi, tôi sốt ruột về nhà, trong nhà có người chờ tôi về ăn cơm.". Mậu Hình trực tiếp xem nhẹ sự quan tâm của Minh Ý, lạnh lùng nói.

Cô cực kỳ thông minh, tâm tư cực kỳ rõ ràng, biết hiện tại ở trên xe nhiều người không tiện nói, cho nên muốn tìm nơi khác.

Mậu Hình như vậy anh vừa quen thuộc lại xa lạ. Mậu Hình thông minh, cái này anh biết từ rất sớm, bốn tuổi Mậu Hình sống nhờ ở Minh gia, mười tám tuổi rời khỏi Tân Thị. Từ nhỏ đến lớn em gái mình - Minh Dục Hạ luôn thích ức hiếp cô, lại chưa từng chiếm được một chút lợi ích nào trong quá trình ức hiếp. Mậu Hình bây giờ xa lạ là vì Mậu Hình trước mắt quá bình tĩnh, cô đeo mắt kính càng lộ vẻ xa lạ, như một gốc cây lan trong mưa lớn, đẹp thì đẹp thật, lại không phác họa được hình dáng rõ ràng. Mà Mậu Hình trong trí nhớ, cô mảnh mai, cô đơn lại quật cường còn không chịu thua.

Mậu Hình trong trí nhớ và Mậu Hình trước mắt mãnh liệt va chạm, giống như cũng va chạm kịch liệt trong lòng Minh Ý.

Cô nói trong nhà có người chờ ăn cơm là có ý gì? Chẳng lẽ cô kết hôn, có chồng? Minh Ý sinh lòng nghi ngờ, lại không hỏi nhiều.

Xe dừng lại ở một cửa hàng Trà Nghệ, Minh Ý xuống xe trước, sau đó cầm ô, Mậu Hình cũng chậm rãi xuống xe. Khi xuống xe, thấy Minh Ý có hành động ga lăng, cô nhẹ nhàng nói một tiếng: "Cảm ơn."

Giọng nói kia có một phần dịu dàng, dường như tương tự với Mậu Hình trong trí nhớ, trong lòng anh thả lỏng một chút.

Mậu Hình cùng anh tiến vào Trà Nghệ, trong tên nhà này có chữ Trà bởi vì trong nhà làm nghệ thuật pha trà, ở Tân Thị cũng lâu đời, là sản nghiệp dưới trướng Minh gia.

Đi vào trong nhà, đầu tiên thấy là hòn giả sơn nho nhỏ, dưới cầu nhỏ có nước chảy rất có phong cách cổ xưa. Nhân viên phục vụ dẫn bọn họ đi vào gian

bên trong, vào phòng Minh Ý hỏi cô uống trà gì?

"Từ nhỏ tôi không thích dùng trà, nước trắng là được.". Mậu Hình ngồi đối diện Minh Ý, thản nhiên nói.

Minh Ý gọi một bình Phở Nhị, chỉ chốc lát sau nhân viên phục vụ bưng dụng cụ pha trà tiến vào, ngồi ở giữa hai người bắt đầu im lặng pha trà. Trong lúc này không ai nói gì, nữ phục vụ xinh đẹp có đôi tay trắng nõn xinh đẹp, trong quá trình pha trà, dụng cụ pha trà trong tay cô như có sinh mệnh, nước trà toả ra hơi nóng, hương trà bay lượn ở trong không khí, rất có mỹ cảm.

Chờ pha xong nước trà, đặt một ly trước mặt mỗi người bọn họ, nữ phục vụ nhìn thoáng qua Minh Ý.

Minh Ý đặc biệt khiến người để ý, anh là dòng dõi quý tộc, xuất thân danh môn, gia thế tốt đẹp khiến cho anh có quý khí hình thành từ trong xương. Anh lại đẹp trai, đây là loại đẹp trai thành thực, dã tính, liều lĩnh lại khí phách. Người đàn ông này đứng trong đám người như hạc trong bầy gà, trời sinh đã là tiêu điểm làm người khác chú ý.

"Mời ra ngoài, đóng cửa lại.". Minh Ý cũng không quá chú ý nữ phục vụ, anh muốn một mình nói chuyện với Mậu Hình.

Nữ phục vụ hơi đỏ mặt, lời Minh Ý lạnh lùng như rót một chậu nước lạnh, cô búng tỉnh liền lập tức bình tĩnh đứng lên rồi khỏi, đóng cửa.

"Không nghĩ tới có một ngày, cô sẽ làm kiểm sát trưởng.". Minh Ý nhấp nhẹ một ngụm nước trà, nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Không thể đồng ý

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Trên đời luôn có rất nhiều chuyện không ai nghĩ tới.". Sáu năm trước, khi cô rời khỏi Tân Thị, cô gọi một cuộc điện thoại cuối cùng cho anh, cô nói: Minh Ý, em nhất định sẽ trở về, những gì Minh gia nợ em, phải trả từng cái một. Hiện tại ngẫm lại, thật sự buồn cười, có một số việc muốn làm thì không cần phải nói, bởi vì ngôn ngữ có đôi khi là điều vô lực nhất cũng là buồn cười nhất.

"Án Thái Chí Chiêu ngộ sát (lỡ tay làm chết người) do cô phụ trách?". Minh Ý nói thẳng.

Một tuần trước, Tân Thị phát sinh án cướp bóc ngân hàng oanh động cả nước. Sáu tên cướp cướp ngân hàng Hằng Sinh của Tân Thị, lúc ấy Tổ trọng án cục cảnh sát Tân Thị xuất động toàn bộ thành viên tổ đặc biệt, sau đó đã khống chế hiện trường. Lúc ấy có một tên cướp bắt cóc một người dân bình thường, trong quá trình khống chế hiện trường, nhân viên cảnh sát Thái Chí Chiêu đột nhiên nổ súng lỡ tay giết chết con tin.

Mậu Hình về nước được Luật Chính Tư mời, vụ án đầu tiên tiếp nhận là vụ án Thái Chí Chiêu, vụ án gây chú ý cho nhân dân cả nước. Thông qua lời khai ban đầu, vụ án này do cô phụ trách xem xét nguyên nhân chết, nhận định Thái Chí Chiêu là lỡ tay làm chết người, chính thức khởi tố vì tội ngộ sát.

"Đúng vậy.". Lúc này Mậu Hình gật đầu.

"Cũng đã nhìn ra nguyên nhân chết?".

"Đúng".

"Kết quả?".

"Kết quả? Tôi tin tưởng toà án đã phát ra lệnh truyền, Luật Chính Tư khởi tố vì tội ngộ sát, toà án sẽ sắp xếp thời hạn thẩm vấn.". Nói tới đây Mậu Hình ngừng đầu nhìn anh. "Hình như anh cực kỳ chú ý đến vụ án này, anh biết Thái Chí Chiêu?".

"Anh ấy từng là chiến hữu là của tôi, ba năm trước đây xuất ngũ rồi tham gia đội cảnh sát, trở thành một thành viên cảnh sát Tân Thị.". Minh Ý trả lời, "Anh ấy là một chiến sĩ tốt, cũng là một cảnh sát tốt, tôi tin tưởng anh ấy chỉ muốn ngăn cản tội phạm, mà lúc ấy hiện trường vô cùng hỗn loạn, lần này không thể tính ngộ sát, mà là ngoài ý muốn. Mậu Hình, tôi hi vọng cô có thể điều tra rõ ràng".

"Minh thiếu, tôi chỉ căn cứ vào tư liệu cảnh sát cung cấp cùng với kết quả hiện trường tôi khảo sát được để quyết định có lấy tội ngộ sát khởi tố Thái Chí Chiêu hay không. Mà theo báo cáo hiện trường cảnh sát cung cấp, ghi hình và đủ loại tài liệu tôi lấy ở ngân hàng cho thấy ngay lúc ấy Thái Chí Chiêu vốn dĩ không cần nổ súng, anh ta ở trong tình huống phán đoán không thoả đáng mà nổ súng cho nên tôi tin tưởng anh ta là sai lầm gây nên chết người, cho nên mới khởi tố vì tội ngộ sát. Đương nhiên bất kể là ngộ sát hoặc là ngoài ý muốn đều đã có toà án phán xử, tôi và anh không có tư cách kết luận.". Mậu Hình cũng điều tra được Thái Chí Chiêu là chiến hữu của Minh Ý nên anh mới có thể quan tâm vụ án này như vậy, cho nên cô mới giải thích tường tận như thế.

Chỉ là ngày hôm nay làm việc quá bận, lúc này cảm thấy hơi mệt mỏi, vì thế chậm rãi tháo kính mắt xuống, lộ ra một đôi mắt sáng ngời vô cùng xinh đẹp.

Minh Ý ngẩn ra, đồng tử Mậu Hình đen như mực nhìn cực đẹp, như hòn ngọc quý trong đêm đen.

"Ánh mắt của cô hiện tại rất đẹp.". Minh Ý không tự chủ được mà khen cô.

Mậu Hình nghe xong cười lạnh: "Chẳng lẽ Minh thiếu cho rằng tôi muốn làm một người mù vĩnh viễn sao?".

"... " đúng vậy, Mậu Hình đã từng là một người mù, bởi vì Minh gia. Bên tai anh lại vang lên lời nói năm đó Mậu Hình gọi điện thoại cho anh, có một ngày cô nhất định phải trở về, cô muốn đòi lại những gì Minh gia đã nợ cô, cô trở về là muốn báo thù.

"Mậu Hình, cô trở về làm gì?".

Mậu Hình nghe lời này liền cười nhạt: "Tân Thị là của họ Minh sao, tôi không thể trở về?".

"Mặc kệ cô trở về muốn làm cái gì, cô đều sẽ không đạt được mục đích.". Lời Minh Ý nói mang theo ý cảnh cáo.

"Anh cảm thấy tôi về làm cái gì? Báo thù sao?". Mậu Hình cười sâu xa, "Minh đại thiếu yên tâm, tôi không phải Minh gia, chuyện giết người phóng hỏa tôi sẽ không làm".

"..." Minh Ý nhìn cô chăm chú, trong lúc này không khí giữa hai người vô cùng khẩn trương.

"Hay anh cho rằng sở dĩ tôi nhận án khởi tố Thái Chí Chiêu là vì anh ta là chiến hữu của anh.". Mậu Hình hỏi lại.

"Tôi cũng không cho là như vậy.". Anh biết Mậu Hình, trong lòng cô cực kỳ chân thật, cực kỳ thiện lương, chỉ là cô thừa nhận quá khứ mà người bình thường không thừa nhận được.

"Xem ra Minh thiếu đã nói xong, không có việc gì thì tôi đi trước.". Mậu Hình nói xong chậm rãi đứng lên.

Minh Ý lập tức cầm cổ tay Mậu Hình, tay anh cực kỳ nóng, mà tay cô cực kỳ lạnh, lúc da thịt hai người tiếp xúc ở khoảng cách gần như vậy, trái tim thất lại một chút, rất nhiều hồi ức trào ra, ánh mắt hai người cũng trở nên phức tạp.

Mậu Hình ngược lại cực kỳ bình tĩnh, cô từ trên cao nhìn xuống Minh Ý: "Minh thiếu, còn có chuyện gì sao?".

Còn có chuyện gì sao? Rất nhiều, nhưng không một câu nào có thể ra khỏi miệng. Minh Ý buông cô ra, ngồi chỗ cũ không nhúc nhích, mà Mậu Hình đã đi khỏi, biến mất trong tầm mắt của anh.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Toà án thẩm vấn căng thẳng (1)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mậu Hình trở về, vụ án đầu tiên mà cô làm chính là án cảnh sát ngộ sát làm oanh động cả nước. Ngày thẩm vấn vụ án được quyết định rất nhanh, Minh Ý mời luật sư riêng của Minh gia là Diệp Tư Cần bào chữa cho Thái Chí Chiêu.

Ngay từ khi bắt đầu thẩm vấn, Mậu Hình liền gọi mấy người quan trọng tại hiện trường lúc ấy tới làm chứng, đội trưởng đội đặc biệt, bảo vệ ngân hàng, đội viên Tổ Trọng Án.

"Vương đội trưởng, tôi xem báo cáo hiện trường của các anh. Báo cáo của các anh miêu tả như thế này: Kẻ cướp có sáu tên, trong đó 2 tên bị đánh gục ngay tại trận, một trọng thương đã bị khống chế được, tên cướp khác chuẩn bị bỏ vũ khí xuống, hiện trường cơ bản đã bị khống chế. Tôi có nói sai hay không?".

Vương đội trưởng nhìn Thái Chí Chiêu, anh gật gật đầu: "Phải".

"Áp dụng hiện trường phạm tội bình thường mà nói, nếu hiện trường phạm tội đã bị khống chế, các anh sẽ không nổ súng, có đúng hay không?".

"Nếu không có chuyện phát sinh ngoài ý muốn, sẽ không nổ súng.". Vương đội trưởng trả lời.

"Trong án bắt cóc, nhiệm vụ hàng đầu của các anh là gì?"

"Con tin không bị thương, bắt tội phạm."

"Bảo vệ con tin không bị thương thật ra là nhiệm vụ hàng đầu."

"Đúng như là vậy."

"Có phải tôi có thể lý giải là: Trong lúc con tin bị bắt đi, nếu khi đó cảnh sát không có trăm phần trăm nắm chắc có thể lập tức đánh gục tội phạm thì không được dễ dàng nổ súng hay không?"

Vương đội trưởng gật đầu: "Phải."

"Tôi xem sơ yếu lý lịch của Vương đội trưởng anh, anh gia nhập đội cảnh sát đã mười năm, trong thời gian này phá án và bắt giam vô số vụ án lớn nhỏ. Trong tình hình lúc đó, từ góc độ làm cảnh sát chuyên nghiệp và thâm niên kinh nghiệm nhiều năm để nói, anh cho rằng Thái Chí Chiêu nổ súng có thích hợp hay không?"

Vương đội trưởng hít sâu một hơi: "Tình huống lúc ấy phức tạp, hơn nữa là con tin bị bắt, chúng tôi không xác định tội phạm một giây sau sẽ làm cái gì, cho nên cảnh sát ở mỗi góc độ, mỗi thời khắc đều sẽ đưa ra phán đoán không giống nhau, tôi không thể nói không thỏa đáng."

"Nếu anh đứng ở vị trí Thái Chí Chiêu, anh sẽ nổ súng sao?". Mậu Hình truy hỏi.

"Tôi... Tôi không biết.". Sắc mặt Vương đội trưởng rất xấu.

"Ở đây tôi có một tấm ảnh chụp mô phỏng hiện trường, trên ảnh chụp anh đứng ở vị trí sáu giờ, Thái Chí Chiêu đứng ở vị trí mười giờ, anh là tay súng cừ khôi trong đội cảnh sát, theo lý thuyết góc độ của anh càng thuận lợi cho việc nổ súng. Nhưng theo báo cáo hiện trường của anh viết, anh cho rằng tội phạm đã bắt đầu bỏ vũ khí xuống, hiện trường đã bị khống chế, cho nên anh không nổ súng, cũng cho rằng không cần thiết phải nổ súng, đúng hay không?"

"Vâng, nhưng là ở góc độ của tôi."

"Chánh án, tôi không có gì để hỏi nữa!". Mậu Hình hỏi xong, liền ngồi xuống.

Luật sư của bị cáo Diệp Tư Cần bắt đầu đặt câu hỏi: "Vương đội trưởng, tôi xem qua một chút án lệ (những vụ án đã có từ trước), trong đó có một cái án lệ là viết như thế này. Tại quảng trường Tân Hải có ba tên lưu manh cướp bóc, lúc ấy các anh đề cho lưu manh bỏ vũ khí xuống. Lúc lưu manh bắt đầu bỏ vũ khí xuống đột nhiên có một tên lưu manh lại giơ lên dao muốn đá thương con tin, kết quả anh nổ súng bắn gục anh ta, đúng hay không?"

"Đúng."

"Cũng là theo anh vừa nói, cho dù trước một giây, lấy kinh nghiệm phong phú của cảnh sát các anh cho rằng hiện trường phạm tội đã khống chế được, nhưng là vì không thể khống chế hoàn toàn tội phạm khi hắn phạm tội, khả năng sẽ phát sinh những chuyện không thể biết trước dẫn đến các anh sẽ đột nhiên nổ súng, phải hay không?"

"Tình huống như vậy thường xuyên phát sinh."

"Cho nên lúc ấy theo góc độ của anh là tội phạm đã chuẩn bị buông súng, có lẽ từ góc độ của đương sự, có khả năng cho rằng tội phạm muốn đá thương con tin, cho nên nổ súng, có phải có khả năng này hay không?"

"Hoàn toàn có khả năng này.". Vương đội trưởng trả lời.

"Chánh án, tôi hỏi xong rồi.". Diệp Tư Cần quay đầu nhìn Mậu Hình, hai người đối diện, cười thâm thúy.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Toà án thẩm vấn căng thẳng (2)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Rất nhanh đã đến lượt Thái Chí Chiêu tiếp nhận thẩm vấn, Mậu Hình thẩm vấn Thái Chí Chiêu trước.

"Thái Chí Chiêu, tôi xem tóm tắt lý lịch của anh, mười sáu tuổi anh nhập ngũ, ở bộ đội mười năm, còn gia nhập chiến đội quân khu, tham gia vô số nhiệm vụ lớn nhỏ đánh phần tử phản động, nếu xưng anh làm một anh hùng nhân dân tôi nghĩ tất cả mọi người sẽ tán thành."

Thái Chí Chiêu ngồi không nhúc nhích, cũng không đáp lại.

"Ba năm trước đây anh gia nhập đội cảnh sát Tân Thị, sở yếu lý lịch của anh tại đội cảnh sát cũng rất tốt, anh trực nghiêm túc, mỗi ngày đến đội cảnh sát sớm nhất, rời khỏi trễ nhất. Từ tư liệu của anh tôi còn nhìn thấy một ví dụ đặc biệt làm cho người ta cảm động, một năm trước các anh cứu một đứa nhỏ năm tuổi trong một nhiệm vụ. Đứa nhỏ lạc mất cha mẹ, anh nhận nuôi đứa nhỏ này đến nửa năm, mãi đến khi cha mẹ đứa nhỏ tìm tới và dẫn con đi. Hiện tại đứa nhỏ này thấy anh còn gọi Thái ba ba, đúng hay không?"

"Chuyện này không có quan hệ với vụ án này.". Thái Chí Chiêu trả lời.

"Đúng, chính xác là không quan hệ. Chánh án, hội thẩm, hôm nay chúng ta muốn thảo luận là một người anh hùng phạm vào sai lầm, chúng ta có nên trừng phạt anh ta hay không?"

"Kiểm sát trưởng, mời cô nói thẳng vào vấn đề.". Chánh án nói.

"Được.". Mậu Hình đứng dậy, từ từ đi đến trước mặt Thái Chí Chiêu, "Ở đây có một phần báo cáo, sở dĩ Thái Chí Chiêu tại chiến đội đặc biệt quân khu xuất ngũ là vì một lần anh tại chấp hành nhiệm vụ, ánh mắt bị ánh sáng mạnh kích thích trong thời gian dài dẫn đến thị lực bị hao tổn, thị lực mắt trái của anh kỳ thật chỉ có 0,3, đúng không?"

Thái Chí Chiêu ngẩng đầu nhìn Mậu Hình: "Tôi dùng mắt phải nhắm bắn."

"Bởi vì nhận thấy được hai năm qua thị lực của anh vẫn liên tục thoái hóa, mỗi lần làm nhiệm vụ Vương đội trưởng các anh đều cho anh làm quân chi viện, đúng không?"

Sắc mặt Thái Chí Chiêu rất xấu: "Phải."

"Anh ở trong bộ đội biểu hiện vô cùng ưu tú, anh là quân nhân xuất sắc, ở đội cảnh sát cũng muốn làm một người cảnh sát xuất sắc. Nhưng là vì nguyên nhân thân thể anh, anh lại thành đối tượng được chiến hữu bảo vệ, trong lòng anh nhất định rất khổ sở."

Thái Chí Chiêu hít thở khó khăn, cảm tức nhìn Mậu Hình.

"Nhiệm vụ lần này các anh có một cảnh sát bị thương, bây giờ còn nằm ở phòng chăm sóc đặc biệt để quan sát, còn chưa thoát khỏi nguy hiểm. Mà đội hữu này là bạn tốt của anh, đúng hay không?"

"Đúng.". Thái Chí Chiêu cắn răng nói.

"Cho nên lúc ấy anh vô cùng phẫn nộ, tại hiện trường, Vương đội trưởng đã làm xong chuyện để cho mọi người tạm dừng nổ súng, anh nghĩ đến người tội phạm kia làm bạn tốt anh bị thương nặng, anh nghĩ lại vài năm nay bởi vì thân thể tàn tật mà không thể làm một cảnh sát ưu tú, khi tội phạm bắt đầu buông súng anh lập tức nổ súng. Không nghĩ tới anh bắn trúng con tin."

"Tôi phản đối, phản đối kiểm sát trưởng làm phỏng đoán không thỏa đáng.". Diệp Tư Cần lập tức đứng lên lớn tiếng nói.

"Phản đối hữu hiệu, kiểm sát trưởng, xin chú ý diễn đạt của cô, nếu không tôi sẽ dừng lại phản thẩm vấn của cô."

"Được, chánh án." Mậu Hình tiếp tục đặt câu hỏi, "Bắn trúng con tin, anh có hối hận không?"

"Tôi không hề muốn như vậy, tôi cũng cực kỳ áy náy cực kỳ hối hận, nếu tôi có thể, tôi nguyện ý đền mạng cho người kia. Tôi chỉ muốn bắn trúng tên tội phạm kia, lúc ấy hấn từ từ muốn thả súng, tôi nhìn thấy cơ hội, tôi cho rằng tôi có thể bắn trúng hấn ta.". Thái Chí Chiêu nói.

"Anh ta đã sắp buông súng anh vẫn quyết định nổ súng, là vì anh ta làm bạn tốt anh bị thương nặng cho nên anh cảm thấy anh ta đáng chết. Phải không?". Mậu Hình lập tức truy hỏi.

"Phản đối, phản đối câu hỏi kiểm sát trưởng mang tính chất dẫn đường."

"Chánh án, hội thẩm, trạng thái tâm lý lúc ấy bị cáo nổ súng là mấu chốt vụ án này, cũng là điểm mấu chốt xem lúc ấy anh ấy phán đoán nổ súng có thích hợp hay không, cần thiết phải hỏi rõ."

"Phản đối vô hiệu, bị cáo phải trả lời vấn đề này, nhưng mà mời kiểm sát trưởng chú ý diễn đạt của cô."

"Trong đầu tôi đích xác hiện lên ý niệm này, nhưng mà muốn không chế tội phạm nhiều hơn."

"Tôi tin tưởng anh, mọi người ngồi đây đều tin tưởng anh, anh là một cảnh sát tốt. Nhưng mà tôi cũng tin tưởng Vương đội trưởng các anh đã từng không chỉ một lần nói với anh, bởi vì mất anh có tội nên mặc dù cho anh cảm súng cũng hi vọng khi anh làm nhiệm vụ không phải trường hợp bắt cóc dĩ thị không thể nổ súng, đúng hay không?"

Thái Chí Chiêu nghe câu này, toàn thân liền mất hết sức lực: "Phải."

"Chánh án, tôi hỏi xong rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Toà án thẩm vấn căng thẳng (3)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đến lúc tổng kết, Mậu Hình bắt đầu làm tổng kết tình tiết vụ án: "Chánh án, hội thẩm, vụ án này là một chuyện xưa bi thương. Bị cáo Thái Chí Chiêu trong bộ đội là một quân nhân biểu hiện ưu tú, tại đội cảnh sát anh là một cảnh sát nghiêm túc, chuyên nghiệp và có trách nhiệm. Anh vui vẻ giúp người, tâm địa thiện lương, trừng ác dương thiện (trừng phạt kẻ ác tuyên dương người tốt), đặc biệt làm cho người ta kính trọng. Sau đó anh bởi vì chấp hành nhiệm vụ trong bộ đội mà bị thương ở mắt, về sau tật ở mắt càng ngày càng nghiêm trọng, nghiêm trọng đến mức khiến anh căn bản không thích hợp làm một cảnh sát nữa. Trong vụ án cướp bóc ngân hàng, sau khi hiện trường đã bị khống chế, vì bạn tốt của anh bị thương, bởi vì trải qua thống khổ cùng áp lực thời gian dài làm cảnh sát mà được bảo vệ khiến ở hiện trường anh phán đoán không thỏa đáng dẫn đến một người dân vô tội bị chết."

"Anh hùng cần được tôn trọng, anh hùng phạm sai lầm có cần bị pháp luật trừng phạt hay không? Pháp luật không vượt ngoài tình người, nhưng đồng thời cũng cần phải bảo vệ pháp luật. Bị cáo bởi vì thi hành nhiệm vụ phán đoán không thỏa đáng dẫn đến người dân vô tội chết tất nhiên phải bị pháp luật trừng phạt. Cho nên tôi khẩn cầu chánh án, hội thẩm, căn cứ quy định điều 233 luật hình sự, xử bị cáo tội ngộ sát."

Buổi sáng lúc toà án thẩm vấn kết thúc, Mậu Hình còn đang thu dọn văn kiện, Diệp Tư Cần đến vươn tay với cô: "Đã sớm nghe nói tên của Mậu kiểm sát trưởng, hôm nay giao thủ quả nhiên danh bất hư truyền."

"Diệp luật sư cũng không thua bao nhiêu." Mậu Hình cười nhạt, vừa quay đầu liền nhìn đến Minh Ý đang nghe thẩm vấn. Cô đã sớm chú ý tới Minh Ý ngay từ đầu buổi thẩm vấn.

Cô ra khỏi toà án, Minh Ý chậm rãi đi tới, ánh mắt thâm thúy: "Cực kỳ đặc sắc."

"Tôi chỉ làm việc mà thôi." Mậu Hình thân nhiên trả lời, định đi lướt qua anh.

"Cô biết rõ Thái Chí Chiêu là cảnh sát tốt, cô biết rất nhiều chuyện cảm động anh ta làm, nhưng mà cô vẫn là muốn khởi tố anh ta, thậm chí ở trên toà thẩm vấn anh ta như vậy? Vì sao?" Minh Ý cầm cổ tay cô.

Mậu Hình cúi đầu nhìn ngón tay anh, khoe miệng hiện lên ý cười lạnh lùng: "Minh thiếu, tôi là một kiểm sát trưởng, tôi chỉ bảo vệ pháp luật."

"Mậu Hình, cô vẫn không thay đổi gì." Chỉ là nhiều năm không gặp, mồm mép Mậu Hình lợi hại hơn trước kia rồi.

"Buông tay đi, Minh thiếu. Nơi này là toà án, nếu anh còn không buông tay tôi sẽ cho rằng anh muốn ép buộc tôi, vì tự bảo vệ mình, tôi chỉ có thể gọi cảnh sát đến ngăn cản anh."

"Cô là một kiểm sát trưởng, kỳ thật cô căn bản không cần dẫn ra những chuyện cảm động này của Thái Chí Chiêu. Cô cố ý đề cập chuyện của anh ta là vì trong nội tâm cô mặc dù biết phán quyết của anh ta xác thực không thỏa đáng dẫn đến con tin chết, nhưng anh ta vẫn là một cảnh sát tốt, có chỗ đáng làm cho người ta đồng tình cùng tôn trọng. Chức trách của cô là định tội cho anh ta, bởi vì cái này mới có thể cho người nhà con tin vô tội bị chết một câu trả lời thỏa đáng. Cho nên cô mặt ngoài là ở thẩm vấn, kỳ thật cô lại giúp anh ta tranh thủ sự đồng tình của quan tòa, trong phạm vi pháp luật cho anh ta một phán xử công bằng nhất."

Thân thể Mậu Hình cứng đờ, quay đầu hơi ngạc nhiên nhìn Minh Ý.

"Cô vẫn là Mậu Hình tôi biết kia." Minh Ý từ từ buông tay, lộ ra tươi cười.

Mà Mậu Hình tại một giây anh buông cũng không quay đầu lại mà lướt qua bên cạnh anh.

Buổi chiều toà án tuyên án, cuối cùng phán Thái Chí Chiêu tội danh ngộ sát, bởi vì vụ án cướp bóc đặc biệt, bị cáo thái độ tốt bụng, hình phạt tù có thời hạn hai năm.

"Thật xin lỗi, Minh thiếu, không có giúp được anh." Diệp Tư Cần cực kì áy náy.

"Tôi biết anh đã cố gắng." Khi toà án phán quyết, Minh Ý nhìn sang thấy Mậu Hình cùng rời đi với trợ lý của mình.

Diệp Tư Cần cũng nhìn Mậu Hình: "Mậu Hình hiện tại là gà con đang hồng trong giới pháp luật Tân Thị, trải qua vụ án này cô sẽ nổi tiếng hơn nữa, người

tôn sùng cô và mắng cô cũng sẽ càng nhiều."

"Gà con đang hồng?" Minh Ý nhìn bóng lưng cô "So sánh này không thỏa đáng một chút nào."

Diệp Tư Cần sùng sốt, lập tức cười: "Minh thiếu nói rất đúng, luật sư chúng ta có mấy tên luật sư tuổi trẻ có hình dung như vậy đối với Mậu Hình, cô là Thắc Di Tư trong truyền hình của Tân Thị, mỹ lệ cùng trí tuệ."

Nghe cái hình dung này, sắc mặt Minh Ý mới hơi hơi trở lại bình thường, Thắc Di Tư, tựa hồ thật sự rất hợp.

"Minh thiếu, muốn sắp xếp kháng án hay không?". Diệp Tư Cần nói về chính sự.

(Sau khi tòa án tuyên án, trong 1 khoảng thời gian luật định thì bị cáo có thể kháng nghị bản án).

"Không cần."

Ánh mắt Minh Ý nhìn Mậu Hình, cô bị mấy phóng viên cuốn lấy. Vì vụ án này Mậu Hình cũng nhận lấy không ít phê bình. Không ít người cho rằng Thái Chí Chiêu là chấp hành công vụ, ngoài ý muốn dẫn đến người chết, không nên gánh vác trách nhiệm pháp luật. Mậu Hình làm như vậy khiến lòng cảnh sát lạnh lẽo.

Vấn đề của phóng viên đều cực kỳ xảo quyệt, đơn giản là cảm thấy được cô lạnh lùng không giãi bày tình cảm và thể diện.

Mậu Hình cực kỳ bình tĩnh, chỉ từ việc phải chấp hành pháp luật mà đáp lại, lúc trả lời phóng viên cũng có nề nếp, lại càng không để ý quan điểm của phóng viên thậm chí người ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Lại gặp rắc rối

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mậu Hình vừa lên xe, trợ lý Tiểu Nam của cô đã nói: "Mậu kiểm, lần này chị ở trên tòa quá đặc sắc, có tình có lý, tuyệt đối có thể xếp vào sách án lệ của chúng ta."

Mậu Hình tháo kính mắt xuống, lúc này điện thoại vang lên, là cô giáo Chu ở nhà trẻ gọi tới.

"Mẹ Mậu, bạn nhỏ Mậu Sâm Mặc nhà cô lại đánh nhau với bạn nhỏ khác rồi.". Giọng điệu cô giáo Chu trong điện thoại vô cùng bất lực.

Mậu Hình nghe cũng rất đau đầu, nói với Tiểu Nam bên cạnh: "Tiểu Nam, cô giúp tôi mang đồ đặc về Luật Chính Tư, tôi có việc đi trước."

"Được." Tiểu Nam sững sờ, gật đầu nhìn cô.

Vì thế Mậu Hình xuống xe giữa đường, sau đó ngồi lên một chiếc xe taxi đi nhà trẻ.

Chạy tới văn phòng cô giáo Chu ở nhà trẻ Tiểu Thái Dương, Mậu Hình vừa vào văn phòng liền nhìn thấy cô giáo Chu đang an ủi cha mẹ hai người bạn nhỏ khác.

Sau đó là tiếng khóc của hai cô bé nhỏ, cô cúi đầu nhìn, mái tóc hai cô bé đều đã rối loạn, quần áo cũng bẩn thỉu dơ dáy, ngược lại Mậu Sâm Mặc nhà mình mặc áo somi ô vuông, tóc cực kỳ chỉnh tề, quả thực chính là tiểu thần sĩ.

"Mẹ Mậu, rốt cuộc cô cũng đến rồi.". Cô giáo Chu thở phào một hơi.

Vừa nghe mẹ Mậu đến đây, ánh mắt hai người mẹ kia không hẹn mà cùng nhìn Mậu Hình. Mậu Hình còn mặc tây trang, tóc cột lại, trang điểm hơi chút nồng đậm, nhìn thành thực hơn chút với tuổi thật.

Không đợi hai người mẹ kia làm khó dễ, Mậu Hình tươi cười nói: "Thật xin lỗi, xin lỗi."

"Hình Hinh, vì sao mẹ phải nói xin lỗi?". Bạn nhỏ Mậu Sâm Mặc nhìn mẹ giống như nhìn người ngoài hành tinh.

"..." Mậu Hình giận trừng con trai, sau đó nói với hai người mẹ kia, "Tiểu Sâm nhà tôi quá bướng bỉnh, thật sự xin lỗi. Bất kể là gây ra thương tổn gì cho hai bạn nhỏ tôi đều sẽ bồi thường."

"À, kỳ thật cũng không thể trách Tiểu Sâm hết được.". Cô giáo Chu hơi khó xử nói, "Là hai bạn nhỏ Hoan Hoan và Đào Đào tranh nhau đều chơi xếp gỗ với Tiểu Sâm, nhưng mà Tiểu Sâm chỉ đồng ý chơi với một bạn nhỏ thôi, sau đó Hoan Hoan và Đào Đào đều không nhường nhau, vì thế liền đánh nhau.".

Chỉ là, chuyện như vậy không phải lần đầu tiên xảy ra, cho nên cô giáo Chu cực kỳ khó xử.

Muốn trách chỉ có thể trách bộ dáng Mậu Sâm Mặc quá đẹp, ánh mắt bé rất lớn, đôi mắt vừa đen lại sáng. Làn da trắng, mũi tròn tròn, môi hồng hồng, bé gái nhìn đến bé đều muốn đi hôn vài cái, bé gái nhà trẻ vừa thấy bé đều thích chơi với bé, đều thích vây xung quanh bé.

Mà bạn nhỏ Mậu Sâm Mặc mỗi lần chỉ đồng ý chơi với một bạn nhỏ, cho nên mới xảy ra chuyện bạn nhỏ đánh nhau vì bé.

"..." Mậu Hình lập tức hiểu ra, sau đó quay đầu nhìn con trai, "Sao con không thể đồng thời cùng chơi với Hoan Hoan và Đào Đào?".

"Sao con phải đồng thời cùng chơi với Hoan Hoan và Đào Đào, con chỉ thích mỗi lần chơi với một bạn.". Mậu Sâm Mặc cực kỳ khờ dại nói.

Mậu Hình muốn bóp chết con trai, may mà hai bé gái cũng chưa bị thương, nhiều lắm là quần áo hơi bẩn, tóc hơi rối mà thôi.

Từ nhà trẻ đi ra, Mậu Hình nghiêm mặt không nói lời nào, dẫn con trai đi bắt xe.

"Hình Hình, con báo cô giáo Chu gọi điện thoại cho chú Ninh, chú ấy sẽ đến đón chúng ta.". Mậu Sâm Mặc nói.

"..." Muốn nói hiện tại có cái gì khiến Mậu Hình đau đầu, đó chính là con trai Mậu Sâm Mặc, tiểu bại hoại này còn nhỏ tuổi, nhiều mưu ma chước quỷ khiến cô lo trước lo sau.

Đang nói, một chiếc Audi màu trắng đi tới, xuống xe là một người đàn ông còn trẻ. Áo ô vuông màu lam cùng quần polo, khoe môi nhếch lên tươi cười, cực kỳ tiêu sái nhìn bọn họ.

"Chú Ninh, thật đúng giờ!". Mậu Sâm Mặc chạy tới.

"Con lại khiến Hình Hình tức giận?". Ninh Vĩ Trạch vừa thấy vẻ mặt Mậu Hình đã biết ngay.

"Hình Hình giận rất kỳ quái, cũng không phải chú không biết.". Mậu Sâm Mặc bày tỏ vô cùng bất đắc dĩ.

"..." Mậu Hình thật muốn vo đũa con trai này thành một cục, đây là cô sinh ra à?

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tình cờ gặp gỡ

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Đói quá, Hình Hình, tối hôm nay chúng ta ăn gì?". Vừa lên xe, Mậu Sâm Mặc sờ sờ bụng nhỏ nói với Mậu Hình.

"Hôm nay con gây họa, còn muốn ăn cơm sao?". Mậu Hình hỏi lại.

"Hừ, Hình Hình mẹ đây là muốn ngược đãi trẻ em sao? Con nói với mẹ, mẹ là kiểm sát trưởng đó, nếu mẹ ngược đãi trẻ em, con sẽ đi khiếu nại với lãnh đạo của mẹ.". Mậu Sâm Mặc không đồng ý nói.

Ninh Vĩ Trạch thật sự không nhịn được cười to một trận.

"Anh còn cười.". Mậu Hình trừng Ninh Vĩ Trạch.

"Được, anh không cười.". Ninh Vĩ Trạch lập tức nhịn xuống, "Hôm nay đi ăn cơm Tây được không?".

"Không cần ra ngoài ăn, chúng ta đi siêu thị mua chút đồ về nhà nấu đi!". Mậu Hình nói.

"A... Vậy con muốn ăn chân gà, tôm bóc vỏ, thịt bò xào rau thơm, Tứ Hi Tiểu Hoàn Tử (bốn món thời xưa)". Mậu Sâm Mặc lập tức nói.

Xú tiểu tử, thật sự là ham ăn, nhắc đến ăn là hưng phấn, Mậu Hình vốn dĩ không thêm phản ứng với bé.

"Còn không đi lấy lòng mẹ một chút.". Ninh Vĩ Trạch nháy mắt với Tiểu Sâm.

"Hình Hinh, con không bảo Hoan Hoan và Đào Đào đánh nhau.". Tiểu Sâm kéo kéo vạt áo mẹ.

"Nhưng mà con có biết con không chơi với các bạn, các bạn sẽ đánh nhau không.". Đây là chỗ Mậu Hinh để ý, cô không hi vọng con trai của cô vô tâm như vậy, "Mà các cô đánh nhau sẽ có khả năng bị thương, ba mẹ những cái bạn nhỏ này cũng lo lắng."

"..." Tiểu Sâm cúi đầu không nói lời nào.

Một hồi lâu sau đó, Tiểu Sâm mới nói: "Con không đi nhà trẻ, thì sẽ không có bạn nhỏ đánh nhau rồi."

"Mậu Tiểu Sâm, con cho là con gây rắc rối ở nhà trẻ thì cuối cùng mẹ sẽ không cho con đi nhà trẻ, phải không?". Mậu Hinh hỏi.

"..." Tiểu Sâm không nói lời nào, Hình Hinh quá thông minh, làm cái gì cô cũng biết.

"Tiểu Sâm, mẹ hi vọng con hiểu, mặc kệ như thế nào mẹ cũng sẽ không đồng ý cho con không đi nhà trẻ.". Mậu Hinh nói.

"Nhưng mà... Nhưng mà con không thích nhà trẻ.". Tiểu Sâm nói xong vành mắt đỏ lên.

"Ở nơi đó con có thể kết bạn, Sâm Sâm, Hình Hinh hi vọng con có thể kết bạn, biết không?". Mậu Hinh ôm con trai nói.

"..." Tiểu Sâm vẫn không nói lời nào.

"Hơn nữa con biết mẹ công việc bận rộn, mẹ không có cách nào chăm sóc con.". Mậu Hinh còn nói.

"Bản thân con có thể chăm sóc chính mình.". Tiểu Sâm lập tức nói.

Mậu Hinh chỉ ôm con trai, không nói thêm nữa, hiển nhiên không thay đổi quyết định để cho Tiểu Sâm tiếp tục học nhà trẻ.

Ninh Vĩ Trạch có chút thông cảm nhìn Tiểu Sâm, sau đó nói: "Hình Hinh, em muốn đi học lái xe hay không, em đi làm cũng thuận tiện, đón Sâm Sâm cũng thuận tiện. Gần đây công việc bận quá, anh sợ anh không có nhiều thời gian để đón Sâm Sâm nữa."

"Em không thể lái xe..." Mậu Hinh đau đầu, "Em sẽ nghĩ cách."

"Anh giới thiệu một huấn luyện viên tin cậy cho em..."

"Em không thể lái xe, Vĩ Trạch.". Mậu Hinh cắt ngang lời Ninh Vĩ Trạch.

Ninh Vĩ Trạch nhìn sắc mặt Mậu Hinh có chút thay đổi, anh biết sâu trong nội tâm Mậu Hinh có rất nhiều thứ không thể động vào, nhưng mà chuyện không lái xe này anh vẫn không rõ, chẳng lẽ Hình Hinh có ám ảnh tâm lý gì sao?

"Không sao cả, đợi con trưởng thành con sẽ học lái xe, mỗi ngày đưa Hình Hinh cùng đi làm.". Tiểu Sâm lớn tiếng nói.

Mậu Hinh nghe lời này, trong lòng ảm áp, thật ra con trai có nhiều lúc lại vô cùng tri kỷ.

Đến siêu thị, Mậu Hinh vẫn thỏa mãn ham mê ăn uống của con trai, mua tôm, chân gà, một bình coca lớn, một khối chân heo, một hộp thịt bò, sau cùng còn mua một hộp kem.

"Trên thế giới vẫn là Hình Hinh đối tốt với con nhất nha!". Tiểu Sâm đi theo bên cạnh Mậu Hinh cực kỳ nịnh nọt nói.

"Tiểu bại hoại...". Cô mới vừa nói xong câu đó, liền thấy được Minh Ý chọn bia ở phía trước khu đồ uống.

Ninh Vĩ Trạch theo ánh mắt Mậu Hinh cũng thấy được Minh Ý, quả nhiên rất cực gặp gỡ rồi.

Minh Ý cũng chú ý tới bên này, nhìn đến Mậu Hinh liền lộ ra kinh ngạc, lại nhìn đến Ninh Vĩ Trạch bên người cô cùng Mậu Sâm Mặc thì vẻ mặt âm u, cũng không đi tới.

"Chúng ta đi tính tiền đi!". Mậu Hinh quay đầu nói với Ninh Vĩ Trạch.

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Gien cường đại như vậy

Editor: Quỳnh Nguyễn

Kết quả lúc tính tiền lại gặp, bọn họ ở cùng một đường tính tiền, Mậu Hình đi phía trước, Minh Ý ở phía sau.

Tiểu Sâm được Ninh Vĩ Trạch ôm, Mậu Hình đi tính tiền.

"Cái chú kia thật kỳ quái, cứ nhìn chúng ta.". Tiểu Sâm ôm cổ Ninh Vĩ Trạch nói.

"Con không nhìn anh ta là được.". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Chú ấy hơi giống cháu.". Tiểu Sâm nói rất nhỏ.

Tìm Mậu Hình đập mạnh, lại coi như không hề nghe thấy tiếp tục tính tiền.

Ninh Vĩ Trạch buông Tiểu Sâm xuống, cầm túi mua hàng cất gọn đồ đạc, đợi đến lúc muốn trả tiền, Tiểu Sâm không biết từ nơi nào chui ra, cầm trong tay một thanh chocolate: "Hình Hình, mẹ chưa tính cái này.".

"Mẹ không nhớ là mẹ mua cái này.". Ý Mậu Hình là không cho mua.

"Hình Hình thật nhỏ mọn.". Tiểu Sâm thả chocolate về.

"Chú mời cháu ăn.". Minh Ý ở phía sau nói.

Tiểu Sâm nghiêng đầu, chậm rãi quay đầu nhìn Minh Ý, nhìn như vậy càng cảm thấy chú này có bộ dáng quá giống mình, ánh mắt giống nhau, môi giống nhau, chỉ là mình trắng hơn một chút.

Minh Ý vừa rồi cũng chỉ nhìn thấy Tiểu Sâm từ phía xa, cũng không thấy rõ mặt bé, hiện tại bé đứng trước mặt mình gần như vậy, gương mặt giống nhau như thế khiến Minh Ý thờ đốc vì kinh ngạc.

Đứa trẻ này giống như đúc với bộ dáng mình trước đây, anh không khỏi nhìn về phía Mậu Hình, ánh mắt trở nên sắc bén.

Mậu Hình trái lại bình tĩnh thân nhiên, chỉ nói: "Tiểu Sâm, không thể tùy tiện ăn linh tinh của người lạ.".

"Con không có muốn ăn nha, chú này nói mời con ăn, con cũng chưa đồng ý.". Tiểu Sâm có chút tò mò nhìn Minh Ý.

"Tốt, chúng ta đi thôi!". Mậu Hình đi qua dắt tay Tiểu Sâm

"Đợi một lát.". Minh Ý đuổi theo, giữ chặt tay Mậu Hình, "Cô không thấy chúng ta nên nói chuyện một chút sao?".

"Có gì cần nói?" Mậu Hình nói.

Minh Ý nhìn Tiểu Sâm, ý rõ ràng.

"Anh cảm thấy có quan hệ với anh sao?". Mậu Hình cười lạnh hỏi lại.

Minh Ý buông Mậu Hình ra, cô nói rất đúng, không thể có quan hệ, từ đầu tới đuôi anh và Mậu Hình chưa từng phát sinh quan hệ gì.

"Chú, cảm ơn chú muốn mời cháu ăn chocolate. Nhưng mà mẹ nói rất đúng, chúng ta là người xa lạ, cháu không nên ăn của chú. Nhưng mà nếu lần sau chúng ta gặp lại, chúng ta liền không phải người xa lạ, chú có thể mời cháu ăn nha.". Quý nhỏ Tiểu Sâm lớn tiếng nói.

Minh Ý nghe giọng trẻ con của Tiểu Sâm, trong lòng nổi lên từng trận rung động dị dạng. Bé trai này thật đáng yêu, cực kỳ khiến người thích cũng cực kỳ lạnh lợi.

Mậu Hình vỗ mông con trai một cái, nói với Ninh Vĩ Trạch: "Chúng ta đi thôi!".

"Minh thiếu, cáo từ.". Ninh Vĩ Trạch lễ độ gật đầu với Minh Ý.

"Anh biết tôi?". Minh Ý cảnh giác nhìn Ninh Vĩ Trạch.

"Minh thiếu là danh nhân thành phố, tổng giám đốc năng lượng Hoàn Vũ, ai không biết ai không hiểu chứ!". Ninh Vĩ Trạch nói xong, rồi đi với Mậu Hình.

Mậu Hình! Minh Ý thiếu chút nữa gọi lại cô. Anh biết lần này Mậu Hình trở về khẳng định không đơn giản, mà hiện tại xem ra sau lưng cô còn có rất

hiều bí mật. Mà Ninh Vĩ Trạch bên cạnh nhìn cực kỳ thân mật với cô, rốt cuộc cô có quan hệ gì với anh ta?

Về trong xe, tâm tình Mậu Hình không phải tốt lắm, cô hỏi con trai: "Sâm Sâm, cho dù thấy hai lần cũng vẫn là người xa lạ, không thể để người ta tùy tiện mời con ăn cái gì hết."

"Nhưng mà con cảm thấy chú kia là người tốt nha!". Tiểu Sâm cực kỳ nghiêm túc nói với mẹ.

Mậu Hình yên lặng, lúc này cũng không biết đáp lại con trai như thế nào.

Ở phía trước, Ninh Vĩ Trạch nghe xong đều nở nụ cười, không khỏi cảm thán có lẽ kiên nhẫn mẽ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nhận quà tặng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trước khi Mậu Hình về nước liền ủy thác Ninh Vĩ Trạch mua một ngôi nhà ba phòng tầng mười sáu ở hoa viên Tân Giang, sau khi về nước cô và con trai sẽ sống ở đây.

Nhưng cô cũng biết, Minh Ý cũng ở tại hoa viên Tân Giang, anh ở lầu 18.

Chỉ là cô về nước mới được mấy tháng, công việc bận rộn, công việc Minh Ý cũng bận rộn, cho nên chưa từng chạm mặt một lần nào.

Không nghĩ tới vừa về đến, cô ôm con trai xuống xe, Ninh Vĩ Trạch ấn thang máy đi vào, Minh Ý cũng đã ở trong thang máy. Lập tức vài người tròn mắt há hốc miệng với lần gặp lại này.

"Cô ở đây?" Minh Ý vô cùng giật mình.

"Đúng, khéo như vậy, Minh thiếu cũng ở nơi này.". Mậu Hình nắm tay con trai tiến vào.

"Chú, chúng ta lại gặp mặt.". Tiểu Sâm nhìn thấy Minh Ý cũng cực kỳ kinh hi.

"Chào cháu.". Minh Ý đáp lại Tiểu Sâm.

"Hôm nay duyên phận của chúng ta và Minh thiếu không nhỏ a!". Ninh Vĩ Trạch cười nói.

"Cô chuyển đến đây từ bao giờ?" Anh chưa từng gặp cô, theo lý thì cùng tòa nhà lớn không có khả năng chưa thấy qua.

"Chúng cháu ở đây được gần ba tháng, đúng không Hinh Hinh?". Tiểu Sâm trả lời thay Mậu Hình, "Kỳ lạ thật, trước kia cháu thật sự chưa từng nhìn thấy chú, nếu cháu nhìn thấy chú, vậy hôm nay chúng ta gặp mặt liền không phải là người xa lạ, vừa rồi ở siêu thị chú có thể mời cháu ăn chocolate rồi."

"..." Mậu Hình đối với con trai thật sự là bất lực, tiểu tử này là chuyên hớ mẹ sao?

"Vừa lúc chú mua chocolate, mời cháu ăn.". Minh Ý nói xong, từ túi mua hàng lấy ra chocolate nhãn hiệu Tiểu Sâm chọn.

Mắt Tiểu Sâm sáng lên, nhưng không lập tức đưa tay nhận, mà nhìn về phía Mậu Hình.

"Bây giờ con đang mọc răng, nếu con ăn chocolate, tất cả răng đều sẽ bị sâu.". Mậu Hình nói.

"Thật ra thỉnh thoảng ăn một miếng cũng là được.". Ninh Vĩ Trạch nhìn thấy trong đôi mắt Tiểu Sâm chột lóe lên thất vọng, vội nói.

Mậu Hình nhìn con trai cầu xin mình như vậy, vẫn lại ngậm đồng ý rồi.

Tiểu Sâm nhận chocolate: "Cảm ơn chú."

"Không có gì.". Tiểu Sâm thật sự là quá đáng yêu, Minh Ý thiếu chút nữa liền vươn tay muốn sờ đầu bé. Lập tức lại cảm thấy quá đột ngột, vì thế lại thu tay về.

Anh nhìn đến Ninh Vĩ Trạch ấn tầng 16 mà mình ở tầng 18.

"Chú, chú ở tầng 18 a..., cháu ở tầng 16, hoan nghênh chú tới nhà của cháu chơi."

"Được." Minh Ý gật đầu, ánh mắt nhìn Mậu Hình.

Từ đầu đến cuối Mậu Hình coi như không thấy anh, giống như anh và cô thật sự là người xa lạ.

Thang máy nhất thời an tĩnh lại, Minh Ý ngại còn có Ninh Vĩ Trạch ở đây, hơn nữa lại có đứa trẻ, rất nhiều lời không tiện nói. Thật ra trong lòng anh cũng có nghi vấn, người đàn ông này là bạn trai hay là chồng Mậu Hình?

Mặc kệ là thân phận nào, trong lòng mình đều khó chịu.

Rất nhanh lên đến tầng 16, Tiểu Sâm nói tạm biệt với Minh Ý, còn cảm ơn anh đưa chocolate.

Một đứa bé cực kỳ có lễ phép, lanh lợi, đáng yêu như thế, lại giống mình như thế. Nhưng mà không có khả năng là đứa nhỏ của anh, chẳng lẽ là... Không thể nghĩ khả năng này, vừa suy nghĩ da đầu anh liền đau, cảm thấy được về sau Minh gia nhất định có rất nhiều chuyện.

Vào trong nhà, con trai của Mậu Hình chơi một mình, cô bếp nấu cơm.

Ninh Vĩ Trạch và Tiểu Sâm ở phòng khách, thấy bé cầm chocolate cắt kỹ, cũng không định ăn, liền tò mò hỏi: "Tiểu Sâm, con không phải cực kỳ thích ăn chocolate sao? Vì sao lại cắt không ăn?".

"Hình Hinh từng nói, đồ tốt phải ăn cuối cùng." Tiểu Sâm trả lời.

Trong lòng Ninh Vĩ Trạch khẽ động, sờ sờ đầu Tiểu Sâm, ôm chặt bé.

Ba người bọn họ ăn cơm, Mậu Hình tắm rửa cho Tiểu Sâm, dỗ bé đi ngủ, chờ bé ngủ sau đó nhìn Ninh Vĩ Trạch còn đang ở phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Lại gặp gỡ

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Thứ bảy này Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình đính hôn, tiệc đính hôn này vô cùng long trọng, em cũng biết hai năm qua Hoàn Vũ phát triển cực kỳ nhanh, không chỉ có chiếm lĩnh thị trường Âu Mỹ, ngay cả nơi như Trung Đông Châu Phi đều đã trải đường cho sự mở rộng của bọn họ. Sau khi Minh Ý tiếp nhận Hoàn Vũ bắt đầu tiến công bất động sản. Cho nên lần này tiệc Minh nhị thiếu đính hôn, Minh gia có bao nhiêu phô trương liền làm đến bấy nhiêu phô trương." Ninh Vĩ Trạch nói.

Minh gia! Danh môn vọng tộc Tân Thị. Lão gia tử Minh gia Minh Vĩ Trạch làm kỹ thuật khai phá năng lượng, Minh lão gia tử về hưu sau đó do Minh Văn Hiến cùng Tổng Mạn Văn tiếp nhận công ty. Trải qua mười mấy năm phát triển, tập đoàn năng lượng Hoàn Vũ của Minh gia đã là xí nghiệp số một trong nước.

Minh Văn Hiến có ba người con, con lớn nhất Minh Ý hiện tại làm tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ. Con thứ hai Minh Nhất Kỳ, tổng thanh tra phòng thị trường tập đoàn Hoàn Vũ. Con gái thứ ba, Minh Nhất Hạ, minh tinh mới nổi của làng giải trí Tân Tân.

"Tôi nhận được thiệp mời." Mậu Hình nói.

"Cái gì?" Ninh Vĩ Trạch cực kỳ ngoài ý muốn, "Minh gia gửi thiệp mời cho em?".

"Kỳ lạ lắm sao? Cha mẹ tôi lớn lên ở Minh gia, dựa vào quan hệ của tôi và Minh Nhất Kỳ, anh ta gửi thiệp mời cho tôi không phải chuyện rất bình thường sao?". Mậu Hình nói.

"Xem ra em sẽ xuất hiện đúng giờ." Ninh Vĩ Trạch nói.

"Đương nhiên." Đôi mắt Mậu Hình lóe ra ánh sáng khác thường.

Minh Nhất Kỳ hiện tại là tổng thanh tra phòng thị trường tập đoàn quốc tế năng lượng Hoàn Vũ, quản lý nghiệp vụ khu Châu Á, người Minh gia đều có vị trí hết sức quan trọng ở công ty.

Kháng hai năm trước, Minh Nhất Kỳ gần như sắp được ngồi lên vị trí tổng giám đốc mà Minh Ý ngồi hiện tại. Không nghĩ tới Minh gia đột nhiên phát sinh một biến cố lớn, trong một hạng mục năng lượng xuất hiện một cái sự cố cực kỳ lớn, sự cố lần này thậm chí còn chết vài người, lúc ấy hạng mục đã bị ngừng lại. Mỗi hạng mục năng lượng đều mất vài tỷ, hạng mục dừng lại khiến cho gần như phải động tới vốn gốc của tập đoàn, lúc này ảnh hưởng đến sinh tử tồn vong của tập đoàn Hoàn Vũ.

Ngay sau đó, lão gia tử Minh Vĩ Trạch về hưu nhiều năm phải rời núi bình ổn trường phong ba này. Sau chuyện này Minh Văn Hiến vốn là tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ đột nhiên về hưu, mà phần lớn mọi người trong Hội Đồng Quản Trị đề cử Minh Ý mới từ bộ đội xuất ngũ trở về làm tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ, Minh Nhất Kỳ là tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ lúc trước bị phân ra làm tổng thanh tra phòng thị trường, quản lý tuyến nghiệp vụ sản phẩm ở Châu Á, ngay cả Tổng Mạn Văn đều phải lui về.

"Hiện tại mọi người rất tò mò đối với việc Minh Ý ngồi trên ghế tổng giám đốc Hoàn Vũ như thế nào, bởi vì hai năm trước Minh Ý vẫn luôn ở ngoài trung tâm quyền lực tập đoàn Hoàn Vũ. Mười tám tuổi anh tòng quân, về sau cũng học trường quân đội, sau đó lại gia nhập bộ đội đặc chủng. Hai năm trước xuất ngũ, không bao lâu đã tiến vào Hoàn Vũ, xoay người biến thành tổng giám đốc Hoàn Vũ." Ninh Vĩ Trạch nói.

"Cho nên hiện tại quan hệ giữa Minh Ý và Minh Nhất Kỳ nhất định sẽ không tốt lắm." Mậu Hình nói, thật ra trước kia cũng đã không tốt lắm rồi.

"Quan hệ Minh Ý và Minh Văn Hiến cũng không tốt lắm." Ninh Vĩ Trạch nói.

Minh Ý ở Minh gia là cái tồn tại đặc biệt, lão gia tử Minh gia không ở chung với người Minh gia, tình cảm của Minh Ý và những người Minh gia khác đều cực kỳ xa cách. Cho nên đây mới là chỗ rất tốt để chơi đùa, Mậu Hình nghĩ như vậy.

Kết quả sáng ngày thứ hai, Mậu Hình đưa con trai đi nhà trẻ, bước vào thang máy liền gặp Minh Ý.

"Chú!". Tiểu Sâm liếc mắt một cái liền nhận ra Minh Ý, "Chú, buổi sáng tốt lành."

"Buổi sáng tốt lành." Minh Ý nhìn ý cười trên mặt Tiểu Sâm, anh nhìn Mậu Hình, Mậu Hình dường như không định nói chuyện với anh.

"Cuối cùng cũng gặp được chú rồi." Ấn tượng của Tiểu Sâm đối với Minh Ý rất tốt, nhìn thấy Minh Ý liền lộ ra nụ cười rục rịch, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn lộ ra má lúm đồng tiền ngọt ngào.

"Phải!". Minh Ý cảm thấy nói chuyện với đứa nhỏ mà từ trên cao nhìn xuống thì không hay, vì thế chậm rãi ngồi xổm xuống nhìn thẳng vào bé. "Cháu phải đi học sao?"

"Cháu phải đi nhà trẻ." Tiểu Sâm nói xong, không mấy vui vẻ dẩu miệng một chút.

"Cháu không thích đi nhà trẻ?". Minh Ý cảm nhận được Tiểu Sâm không vui.

Tiểu Sâm liếc mắt nhìn Mậu Hình mặt không chút thay đổi một cái, sau đó nhếch miệng: "Bình thường!".

"Chúng ta đến nơi rồi!". Thang máy đến chỗ tầng 1, một tay Mậu Hình cầm cặp tài liệu của mình, vai phải là túi sách nhỏ của Tiểu Sâm, cúi đầu nhìn con trai.

"Chú, chào tạm biệt." Tiểu Sâm chào Minh Ý.

"Tạm biệt." Minh Ý vẫy tay với bé, anh phải đi gara lầu một lấy xe.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Thẹn quá hóa giận

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Con rất thích chú kia sao?". Ra ngoài thang máy, Mậu Hình hỏi con trai.

"Hình Hình rất ghét chú kia sao?". Tiểu Sâm hỏi ngược lại.

"..." Mậu Hình không thể ứng phó sự cơ trí và phản ứng của con trai, cũng không biết là giống ai. Cô thở nhẹ một hơi, xe trường học nhà trẻ Tiểu Thái Dương đã đến.

Tiểu Sâm cực kỳ không tình nguyện bị cô giáo đón lên xe, sau khi lên xe còn bắt Mậu Hình bảo đảm "Mẹ phải tới đón con đúng giờ".

"Mẹ sẽ.". Mậu Hình gật đầu bảo đảm.

Tiền con trai, Mậu Hình nhìn thời gian, cô phải đi bắt xe.

Ai biết vừa mới đi ra đường, chiếc Bentley kia dừng trước mặt cô, Minh Ý thò đầu ra: "Đi đường nào? Vừa lúc tiện đường, tôi đưa cô đi".

"Luật Chính Tư tại phía nam, Hoàn Vũ tại phía Bắc, làm sao tiện đường được?". Mậu Hình nói.

"Tôi đi phía nam làm việc.". Minh Ý nói, "Hơn nữa tôi có lời muốn nói cùng cô.".

Mậu Hình nghĩ nghĩ, sau cùng vẫn là lên xe.

Xe Minh Ý rất sạch sẽ cũng cực kỳ thoải mái, trong ký ức của cô Minh Ý là một người đặc biệt yêu sạch sẽ. Có lẽ là xuất thân quân nhân, yêu cầu đặc biệt nghiêm khắc đối với nội vụ, chỗ anh ở không có một chút tro bụi. Bên trong xe cũng không có nhiều đồ trang trí, thậm chí ngay cả cái gối ôm cũng không có.

"Tiểu Sâm là thế nào?". Minh Ý hỏi.

"Bé là con tôi, có chuyện gì sao?". Mậu Hình nói.

"Mậu Hình, bộ dáng Tiểu Sâm giống A Kỳ trước đây như đúc.". Anh nói A Kỳ là em trai Minh Nhất Kỳ của anh.

"Thế giới to lớn, luôn có trùng hợp.". Mậu Hình ung dung trả lời.

"Gien, chuyện như thế, nghiệm DNA một phen là có thể rõ ràng một hai.". Minh Ý trả lời, "Tiểu Sâm, có phải đứa nhỏ của A Kỳ hay không?".

Nghe xong câu này, Mậu Hình nở nụ cười.

"Tôi và Minh nhị thiếu không có quan hệ gì, trên thực tế từ khi tôi rời khỏi Minh gia, thì đã không có quan hệ gì rồi.". Mậu Hình nói.

Không có quan hệ gì sao?

Một chút trí nhớ quen thuộc nảy ra, anh vẫn nhớ rõ ngày 10 tháng 4 năm đó, một bản nhật kí đột nhiên bị lộ ra, nhật kí kia ghi lại Mậu Hình thăm mền Minh nhị thiếu gia như thế nào.

Lúc ấy mặt Tống Mạn Vân đã tái, từ nhỏ quan hệ Minh nhị thiếu Minh Nhất Kỳ cùng Mậu Hình đã tương đối gần gũi, Mậu Hình ở Minh gia bị bắt nạt, Nhất Kỳ luôn luôn đứng cảm bảo vệ. Hơn nữa Nhất Hạ nhìn thấy A Kỳ đưa Mậu Hình đi học vô số lần.

Lúc ấy sắc mặt Mậu Hình cũng không còn chút máu, Nhất Hạ cũng luôn ở bên cạnh A Kỳ.

Minh Nhất Hạ cho rằng Mậu Hình vô liêm sỉ, ý đồ lấy đó làm chứng cứ cho rằng cô thấy người sang bắt quàng làm họ, còn để cho con gái người hầu Nhạc Vi đọc bản nhật kí kia. Ai biết đọc tiếp, lại đọc được Minh Nhất Hạ quen biết với công tử nhà giàu như thế nào, lần đầu tiên xảy ra như thế nào.

Minh Nhất Hạ thẹn quá thành giận, Minh Văn Hiền trực tiếp cho con gái một cái tát, mắng cô một tiếng hồ nháo.

Minh Nhất Hạ còn cảm thấy không có khả năng, cô rõ ràng nhìn thấy là Mậu Hình ở cùng với Minh nhị thiếu như thế nào, anh giúp cô như thế nào, cô thăm mền anh như thế nào, kết quả lại biến thành nhật kí của mình.

Về sau cô rống to, cô có một cái trang bìa nhật kí giống của Mậu Hình như đúc, khẳng định là bị Mậu Hình thay đổi. Nhưng là không ai để ý cô, nhưng mà Minh Ý có chú ý tới, Mậu Hình từ vừa mới bắt đầu là tuyệt vọng đến thờ phào lại đến hoài nghi, trong lúc đó cô và Minh Nhất Kỳ cũng trao đổi ánh mắt mấy lần.

Vô số lần sau đó, anh đều đã nhìn thấy cô và Minh Nhất Kỳ.

"Mậu Hình, bất kỳ ai thấy Tiểu Sâm đều sẽ không cho là bé không có quan hệ gì với Minh gia." Minh Ý nói.

Mặt Mậu Hình trầm xuống, cô đương nhiên biết. Trên người Tiểu Sâm có dấu vết nồng đậm của Minh gia, từ giây phút sinh ra bé cô liền biết, sau khi về nước cô cũng không nghĩ đến chuyện muốn giấu diếm sự tồn tại của Tiểu Sâm, bởi vì giấu diếm cũng vô dụng, người Minh gia nhất định sẽ phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Hóa ra là cô

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mậu Hình trở lại văn phòng mình tại Luật Chính Tư, chủ nhiệm kiểm sát liền đến, gõ cửa văn phòng cô.

Chủ nhiệm kiểm sát - Dương Tại Xuân, năm mươi tuổi, là giáo sư môn tâm lý học tội phạm cô học tại Mỹ, cô cũng là dựa vào quan hệ này với Dương Tại Xuân để nắm lấy cơ hội vừa về nước liền được làm kiểm sát trưởng.

"Án Thái Chí Chiêu làm không tệ, mặc dù Viện Kiểm Sát chúng ta nhận được một chút phê bình nhưng kết quả cuối cùng giống như chúng ta dự đoán." Dương Tại Xuân nói xong đưa hồ sơ trong tay cho cô. "Ở đây có một vụ án hiếp dâm, người bị hại là một nữ minh tinh hạng hai, bị cáo là thương nhân thành công, tôi cảm thấy giao cho em xử lý là thích hợp nhất."

Mậu Hình mở ra hồ sơ thấy người bị hại là Lâm Văn Hi, ở câu lạc bộ Hoàng Đình, khi tham gia họp mặt bị Minh Văn Thức - danh nhân trong thành phố hiếp dâm như thế nào.

"Có vấn đề gì sao? Có chuyện gì thì nói cho tôi biết, tôi giải quyết giúp em". Dương Tại Xuân nói.

"Không thành vấn đề, em có thể xử lý.". Mậu Hình cười cười, khép lại hồ sơ.

"Thật tốt quá, Minh Văn Thức là danh nhân thành phố, mạng lưới quan hệ tại Tân Thị quá rộng, em mới vừa về nước có thể sẽ không bị ảnh hưởng bởi bất kỳ cái gì, xử lý công bằng vụ án này.". Dương Tại Xuân nói xong liền đi ra ngoài.

Xử lý công bằng sao? Vụ án này không phải là không có một chút quan hệ nào với mình.

Lâm Văn Hi là bạn học trung học của cô, bạn thân thiết của Minh Nhất Hạ. Hiện tại Minh Nhất Hạ là Tiểu Hoa Đán (người được quan tâm) đang nổi tiếng trong nước, mà Lâm Văn Hi và Minh Nhất Hạ cùng trà trộn vào giới giải trí, diễn mấy bộ vai phụ, cũng coi như một minh tinh nhỏ.

Mà Minh Văn Thức lại là em trai Minh Văn Hiên, chú của Minh Ý. Từ nhỏ không có gì làm, lẫn lộn trong tập đoàn Hoàn Vũ làm chức quan đồng sự nhàn tản, chuyện am hiểu nhất chính là tiêu tiền vui đùa minh tinh. Lần này chỉ sợ chơi hơi lớn.

Mậu Hình xem xong tất cả hồ sơ, liền lập tức cầm lấy cặp công văn, kêu Tiểu Nam cùng đến bệnh viện gặp Lâm Văn Hi.

Đến bệnh viện, bác sĩ nói Lâm Văn Hi còn đang nghỉ ngơi, cảm xúc cô ta không ổn định lắm, không thể gặp khách được.

Mậu Hình đương nhiên biết, một phụ nữ gặp phải chuyện như vậy trong lòng sẽ chịu khổ sở cỡ nào, cô an tâm chờ ở bên ngoài, mãi đến khi bác sĩ nói cô có thể đi vào.

Cô đi vào phòng bệnh, Lâm Văn Hi nằm trên giường, ánh mắt đờ đẫn. Mãi đến khi y tá nói Mậu kiểm sát trưởng phụ trách vụ án này đến đây, cô ta mới quay đầu lại.

"Mậu Hình..." Lâm Văn Hi nhìn thấy Mậu Hình thì cực kỳ kích động, "Là cô."

"Đã lâu không gặp.". Mậu Hình ngồi cạnh giường cô ta.

"Cô là kiểm sát trưởng vụ án này..." Mậu Hình trong trí nhớ Lâm Văn Hi vĩnh viễn là con một sách trầm mặc gần như không có cảm giác tồn tại, bởi vì Minh Nhất Hạ chán ghét cô cho nên mình cũng chán ghét cô.

"Đúng, tôi tới hỏi cô để hiểu thêm về tình hình.". Mậu Hình nói.

"Có gì phải nói tôi đã nói với cảnh sát rồi.". Nhìn thấy Mậu Hình mặc áo somi màu trắng và váy tây trang màu xám bạc trước mặt mình, bộ dáng giỏi giang chỉnh tề như thế, Lâm Văn Hi có cảm giác bị si nhục nồng đậm, "Cô còn muốn hỏi cái gì? Cô tới xem chuyện cười sao?"

"Dựa theo trình tự pháp luật, tôi nên tới gặp cô.". Mậu Hình nói, "Lâm Văn Hi, tôi không có ý tứ chê cười cô, chuyện này cũng không phải cô sai, việc cô phải làm là để cho người hại cô bị trừng phạt."

"Tôi không định ra tòa, cô có thể đi.". Lâm Văn Hi nhắm mắt lại nói.

Kỳ thật vụ án như vậy, người bị hại vì áp lực tâm lý và dư luận xã hội mà không muốn ra tòa là cực kỳ bình thường. Lúc Mậu Hình tới cũng dự đoán kết quả này.

"Tôi chỉ nói cho cô, nếu cô không ra tòa, thì khả năng Minh Văn Thức phải chịu tội sẽ rất nhỏ, tôi hi vọng tự cô suy xét rõ ràng". Mậu Hình thấy cảm xúc cô ta không ổn, sợ kích thích cô ta, cũng không muốn nhiều lời.

Lâm Văn Hi nghe xong lời này, nước mắt chảy xuống, vẫn không đồng ý với Mậu Hình.

Mậu Hình từ phòng bệnh ra, khề cau mày, nghĩ nếu Lâm Văn Hi không ra tòa, vụ án này cô phải xử lý như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Rất quen thuộc với người Minh gia sao?

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Mậu Hinh, sao cô lại ở chỗ này?". Từ phòng bệnh ra chưa được mấy bước cô liền gặp Minh Nhất Hạ.

Hiện tại Minh Nhất Hạ là minh tinh, khi vụ án này phát sinh, công phu giữ bí mật cực kỳ tốt, gần như còn không bị truyền thông phơi ra ánh sáng. Minh Nhất Hạ tới đây thăm Lâm Văn Hi, đội mũ lưỡi trai màu đen, trên mặt cũng đeo khẩu trang, đeo kính râm, là lo lắng có người nhận ra.

Nhưng lúc nhìn thấy Mậu Hinh đã kích động tháo kính mắt xuống.

Trợ lý của Mậu Hinh là Tiểu Nam lập tức nhận ra đây là Minh Nhất Hạ, liền giải thích nói: "Minh tiểu thư, tôi và Mậu kiểm sát trưởng là tới đây làm việc."

"Làm việc?". Minh Nhất Hạ lập tức nghĩ đến vụ án Lâm Văn Hi, "Cô là kiểm sát trưởng vụ án Văn Hi."

"Đúng vậy.". Mậu Hinh trả lời, cô không hề muốn dây dưa với Minh Nhất Hạ, lập tức chuẩn bị rời đi.

"Cô chờ đi, cô muốn khuyến khích Văn Hi ra tòa làm chứng phải không? Mậu Hinh, tôi biết cô nhất định sẽ không bỏ qua Minh gia, cô muốn lợi dụng Văn Hi hại chủ tôi, tôi nói cho cô, Văn Hi sẽ không ra tòa làm chứng, cô sẽ không thực hiện được.". Minh Nhất Hạ nói.

Mậu Hinh nhìn Minh Nhất Hạ, bao nhiêu năm như vậy cô ta vẫn không thay đổi chút nào, am hiểu nhất chính là chỉ đen nói trắng, càn quấy.

"Nhất Hạ, Văn Hi là bạn học của cô, bạn bè, các cô cũng có tình nghĩa mười mấy năm. Cô ấy xảy ra chuyện như vậy, việc đầu tiên cô làm chính là bảo cô ấy nhận xuống phần thống khổ này, không cần ra tòa, để bảo vệ danh dự Minh gia các cô sao? Xem ra, cái gọi là tình bạn trong mắt cô cũng không hơn gì."

"Cô đừng ở chỗ này tà thuyết mê hoặc người khác, châm ngòi ly gián. Cô là ai tôi không biết sao? Từ nhỏ đến lớn cô là người âm hiểm nhất, cô hại tôi bị ba ba mắng, bị anh trai chán ghét, ở trường học còn bị giáo viên phê bình.". Nói tới đây Minh Nhất Hạ càng nói càng tức, vén tóc lên, trên trán có một vết sẹo nhạt không cẩn thận thì cũng không nhìn thấy, "Còn có cái này, tôi vĩnh viễn đều nhớ rõ, nếu không vì cô nơi này của tôi cũng sẽ không để lại sẹo. Nếu không có sẹo, nhiều năm qua tôi đã không phải xóa tóc, ngay cả diễn phim lộ trán tôi cũng không thể nhận, đều là vì cô, Mậu Hinh!"

Nhìn thấy vết sẹo này, Mậu Hinh nở nụ cười.

"Nhất Hạ, chứng vớ vẩn bị hại của cô đến bây giờ còn chưa hết sao?". Mậu Hinh nhẹ nhàng hỏi lại, "Trong lòng cô rất rõ ràng, là cô vác ghế dựa đến đánh tôi, kết quả không đánh vào tôi, chính cô lại ngã vào ghế vớ đầu. Cái sẹo này là quà tặng cô giữ cho chính cô."

"Mậu Hinh!". Nhất Hạ giờ tay muốn đánh.

Mậu Hinh cầm cổ tay cô ta: "Tôi từng nói với cô, dùng bạo lực để giải quyết là phương thức biểu đạt tức giận ngu ngốc nhất. Không nghĩ tới sáu năm sau cô vẫn ngu ngốc như cũ."

Minh Nhất Hạ phát hiện sức Mậu Hinh rất khỏe, cô muốn rút tay về nhưng lại không lấy ra được.

"Nhất Hạ, ở đây là bệnh viện, rất nhiều người lui tới, bị nhìn thấy sẽ không tốt.". Trợ lý Minh Nhất Hạ nhỏ giọng nói.

Mậu Hinh buông cô ta ra: "Nếu cô thật là bạn Văn Hi, nên để cho cô ấy phản chấn, chỉ ra chứng cứ người thương tổn cô ấy mà không phải để cho cô ấy trốn tránh, cả đời đều dây dưa với nỗi khổ này."

Nói xong, cô cũng không quay đầu lại tiêu sái bỏ đi.

Trở lại trong xe, Tiểu Nam đi theo Mậu Hinh có phần xấu hổ, nhưng vẫn không nhịn được tò mò hỏi: "Mậu kiểm, cô rất quen thuộc với người Minh gia sao?"

Phải biết rằng Minh gia là nhà giàu có nổi danh Tân Thị, có quan hệ cùng Minh gia, chứng tỏ người này cũng không đơn giản.

Mậu Hinh không nói tiếp, sau đó cô nhận được một cú điện thoại, là Diệp Tư Cần gọi tới. Anh ta là luật sư biện hộ cho Minh Văn Thúc, muốn trao đổi

vụ án này với cô một chút.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Gặp lại Minh nhị thiếu

Editor: Quỳnh Nguyễn

Diệp Tư Cần là luật sư riêng của Minh gia, anh trở thành luật sư bào chữa cho Minh Văn Thúc cũng không hề kỳ lạ.

Mậu Hinh về đến Luật Chính Tư, Diệp Tư Cần đã đợi một lúc lâu, mà bên cạnh anh còn có Nhị công tử Minh gia, Minh Nhất Kỳ.

Hôm nay cô thật sự rất có duyên với người Minh gia, gặp người Minh gia đến mấy lần.

"Luật sư Diệp, anh nên biết là dựa theo trình tự pháp luật, khi chúng ta gặp mặt không thể có thêm người thứ ba.". Mậu Hinh không vui, trong công việc cô đặc biệt coi trọng nguyên tắc, ghét nhất có người làm việc không theo trình tự.

"Mậu kiểm, nhị thiếu là người quen cũ với cô, muốn ôn chuyện với cô.". Diệp Tư Cần cười nói.

"Đây là Luật Chính Tư, chỉ sợ không hợp trình tự. Nhị thiếu, tôi và anh ôn chuyện lúc nào cũng được, ở trong này thật sự không tiện.". Mậu Hinh nhìn Minh nhị thiếu, vẫn là vẻ mặt xin lỗi.

"Được rồi, tôi đi ra ngoài trước, giữa trưa cùng nhau ăn cơm, tôi mời là Mậu Hinh, em gái cùng tôi lớn lên kia.". Minh Nhất Kỳ có thâm ý khác nói.

"Mời anh chờ một chút, tôi có phòng tiếp khách, Tiểu Nam mang Minh nhị thiếu đi.". Mậu Hinh nói.

"Vâng, Mậu kiểm.". Tiểu Nam cực kỳ khách sáo dẫn Minh Nhất Kỳ đến phòng tiếp khách ngồi.

Diệp Tư Cần và Mậu Hinh đến văn phòng cô, vừa vào văn phòng, Diệp Tư Cần liền hỏi: "Mậu kiểm, tôi muốn biết cô thấy thế nào về vụ án Lâm Văn Hi này?".

"Từ chứng cứ cho đến bây giờ mà nói, đương nhiên khởi tố vì tội hiếp dâm, hơn nữa tôi sẽ đề nghị quan toà phán tù có thời hạn trên mười năm, bởi vì tình hình phạm tội có vẻ nghiêm trọng.". Mậu Hinh nói.

"Nhưng mà Mậu kiểm, cô nên biết ở nơi như Hoàng Đình này, Lâm Văn Hi đến đó vốn cũng là người tiếp khách, đây căn bản chính là chuyện cô tình tôi nguyện, tôi cho rằng có thể phán tội quấy rối tình dục hay không, đều là tội gần giống nhau.". Diệp Tư Cần nói.

"Ở đây tôi có một phần bệnh án của Lâm Văn Hi, tôi tin tưởng anh cũng có thể nhìn thấy, thân thể cô ấy có bao nhiêu thương tổn, hạ thể (bộ phận sinh dục) bị xé rách nghiêm trọng thậm chí sẽ ảnh hưởng đến sinh con. Thủ đoạn ác liệt khiến người ta giận sôi như vậy, Diệp luật sư anh lại còn nói không thể phán tội, tôi nghĩ anh nên trở về trường học lại môn hình sự với giáo sư đi.". Mậu Hinh nói chuyện với luật sư chưa bao giờ giả dối, cũng không nể mặt.

"Được rồi, một khi đã như vậy tôi đi về học một khóa trước, nếu có tiến triển mới hoặc là có thu hoạch mới tôi lại tới tìm cô.". Diệp Tư Cần cũng không tức giận, chỉ cười âm thầm.

"Tôi không tiễn, đi thông thả.". Mậu Hinh ngồi xuống, mở ra hồ sơ tiếp tục bận rộn làm việc.

Diệp Tư Cần quay đầu nhìn Mậu Hinh một cái, cuối cùng cười khổ rồi đi.

Lúc Diệp Tư Cần đi, Mậu Hinh mới ngẩng đầu lên, cô nhìn thấy những bức ảnh chụp Lâm Văn Hi bị hại này thì không không chế được, nếu không thể phán tội Minh Văn Thúc, cô làm kiểm sát trưởng cũng bằng không rồi.

Đương nhiên, cô chưa hề quên Minh Nhất Kỳ hẹn mình ăn cơm trưa, sát giờ cô xuống lầu, thấy được Minh Nhất Kỳ chờ ở chỗ không xa.

"Anh còn tưởng rằng em quên anh hẹn với em.". Minh Nhất Kỳ đi tới cười nói.

"Buổi chiều tôi còn phải trở về Luật Chính Tư, sợ là không thể đi quá lâu.". Mậu Hinh nói.

"Bên cạnh có một quán đồ ăn Trung Quốc, không bằng ăn gần đây đi!". Minh Nhất Kỳ nói.

Đến nhà ăn, Minh Nhất Kỳ gọi cơm, chọn món xong người phục vụ đi ra ngoài, anh nói: "Tiệc đính hôn của anh, em nhất định sẽ đến, đúng không? Hinh

Hình."

"Đương nhiên, tôi nhận được thiệp mời của anh, tôi nhất định sẽ đi." Mậu Hình nói.

"Vây là tốt rồi, em không biết em trở về, Nguyệt Đình cực kỳ bất ngờ, cô ấy cũng nói rất mong được gặp em." Minh Nhất Kỳ nói.

Vị hôn thê của Minh Nhất Kỳ là Giang Nguyệt Đình, bác sĩ ngoại khoa một bệnh viện Tân Thị, là hai nhỏ vô tư với Minh Nhất Kỳ (hai đứa con trai và con gái thuở nhỏ chơi với nhau hồn nhiên), năm đó học đến đại học thì ở bên nhau, hiện tại đính hôn cũng là chuyện thuận nước đẩy thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sùng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Mong chờ gặp mặt

Editor: Quỳnh Nguyễn

Giang Nguyệt Đình muốn gặp cô?

Mậu Hình nghe thế chỉ cảm thấy vô cùng mỉa mai.

"Anh nghe nói vụ án chú hai do em phụ trách?". Minh Nhất Kỳ không dấu vết hỏi.

"Đúng vậy." Mậu Hình nói.

"Hình Hinh, kỳ thật vụ án này đơn giản hơn em nghĩ." Minh Nhất Kỳ nói lời thăm thía, "Em cũng biết Lâm Văn Hi, vốn là cô gái ham chơi, khuê mật với Nhất Hạ, hai người lăn lộn ở làng giải trí. Vòng luẩn quẩn kia rất lộn xộn, anh nghe Tiểu Hạ nói, cô ấy vì một vai diễn có thể không từ thủ đoạn. Chú anh gần đây đầu tư mấy bộ điện ảnh, cô ấy biết liền quần lấy chú hai anh. Chuyện xảy ra tối hôm đó rốt cuộc chân tướng như thế nào chỉ sợ chỉ có cô ấy mới biết được."

"Minh nhị thiếu, hình như mặc kệ là chuyện gì, chỉ cần liên quan đến Minh gia, thì người bị thiệt thòi, nhất định là do họ tội ác tày trời, trừng phạt đúng tội, phải không?". Mậu Hình hỏi.

Minh Nhất Kỳ nghe lời này đương nhiên là không thoải mái lắm, anh thở dài: "Hình Hinh, em vẫn trách anh đúng không? Thật ra anh đã từng nghĩ tới ở bên em, nhưng mà em cũng biết anh và Nguyệt Đình bên nhau nhiều năm như vậy, không thể tách ra được."

Mậu Hình nghe xong liền cười: "Nhị thiếu, nơi này chỉ có tôi và anh, anh hà tất phải làm bộ làm tịch. Trong lòng anh rất rõ ràng, tôi với anh chưa từng có một chút quan hệ nào, tôi không thích anh, từ đầu tới đuôi anh đều lợi dụng tôi."

Ở bên ngoài, Minh Nhất Kỳ vĩnh viễn là bộ dáng hào hoa phong nhã, cho dù ở trước mặt cha mình cũng vậy. Cô cũng cho rằng Minh Nhất Kỳ là người tốt, nếu không thì vì sao vô số lần cô bị Minh Nhất Hạ bắt nạt, anh đều mở miệng giúp đỡ.

Mãi đến lần đó, Minh Nhất Hạ phát hiện bản nhật kí có bí mật của cô, cô cho rằng chính mình xong đời rồi. Kết quả khi công khai bản nhật kí, lúc ấy cô thờ phào một hồi.

Sau đó Minh Nhất Kỳ tìm cô, cô vẫn nhớ rõ chuyện nhật kí, sáng ngày thứ hai anh đưa cô đi học, ở trên xe anh đột nhiên cười.

"Hình Hinh, em có biết vì sao bản nhật kí Tiểu Hạ lấy kia lại biến thành nhật kí của chính nó không?"

Khi đó Mậu Hình liền có dự cảm không tốt, cô quay đầu nhìn Minh Nhất Kỳ, nghe tiếp anh muốn nói gì.

"Bởi vì anh đổi giúp em, nhật kí của em ở chỗ anh. Nhưng mà em yên tâm, anh sẽ bảo quản thay em." Minh Nhất Kỳ cười dịu dàng.

Mậu Hình sinh lòng sợ hãi, một khắc kia mới ý thức được bản chất Minh Nhất Kỳ và bình thường mình nhìn thấy không hề giống nhau.

"Nhưng mà em phải ngoan ngoãn nghe anh nói, anh bảo em làm gì thì em làm cái đó, vĩnh viễn không có người biết được bí mật của em." Minh Nhất Kỳ nói.

Mậu Hình là hoàn toàn nhận ra, thì ra Minh Nhất Kỳ đáng sợ nhất Minh gia, ở mặt ngoài anh ôn nhu giống thân sĩ, giấu trong áo trong chăn lại là ác ma đáng sợ nhất.

Bản nhật kí kia là điểm đau đớn trong lòng Mậu Hình, rất lâu sau đó cô đều bị Minh Nhất Kỳ sai khiến, mãi đến trước khi ra nước ngoài cô mới cảm lại

được bản nhật kí đó, rồi một trận lửa đốt sạch sẽ.

"Hình Hinh, còn nói em không hận anh, em còn nhớ rõ ràng những cái này.". Minh Nhất Kỳ về mặt bất đắc dĩ, "Chẳng lẽ em đã quên anh giữ bí mật giúp em nhiều năm như vậy sao?".

Lại tới nữa, lại là cái bí mật kia!

"Tôi hiện tại không có bất luận bí mật gì, quá khứ là bí mật hiện tại chỉ là một chuyện cười, không có gì quan trọng.". Mậu Hinh vừa nói xong, lúc này người phục vụ đưa com tiến vào.

Hai người đều không nói thêm gì, mãi đến khi từng món ăn đều đã dọn xong, sau đó nhân viên phục vụ cũng ra ngoài.

"Chúng ta ăn com trước đi!". Minh Nhất Kỳ nói.

"Nói thật, nhị thiếu, tôi hiện tại không có khẩu vị cũng ăn không vào. Tôi chưa bao giờ nói chuyện công việc trong thời gian riêng tư, nếu anh cho rằng có thể thay đổi quan điểm hoặc là phán quyết của tôi đối với vụ án Lâm Văn Hi này, chỉ sợ anh phải thất vọng.". Mậu Hinh nói xong đứng lên, "Về phần anh nói Giang Nguyệt Đình muốn gặp tôi, anh có thể nói cho cô ấy, tôi cũng cực kỳ mong đợi được gặp cô ấy, lúc nào cũng hoan nghênh cô ấy liên lạc với tôi".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cùng đi ăn tối

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một ngày mà Mậu Hinh gặp đến mấy người Minh gia, chỉ cảm thấy vô cùng đau đầu. Đau đầu nhất là nếu Lâm Văn Hi kiên trì không ra toà án, thật sự rất khó bắt Minh Văn Thức nhận tội.

Minh gia đã chuẩn bị cực kỳ đầy đủ, muốn giúp đỡ Minh Văn Thức thoát tội.

Nhưng không thể tắt cả chuyện trên thế gian này đều theo ý Minh gia.

Đến bốn giờ chiều, cô tan tầm, cũng đến giờ đi đón con trai liền gọi xe chạy tới nhà trẻ.

Ai biết vừa đến nhà trẻ, liền nhìn thấy Minh Ý và con trai ở cửa nhà trẻ, con trai lại còn vô cùng thân thiết ngồi trong lòng Minh Ý, được Minh Ý bế lên.

"Sao anh lại ở đây, sao anh biết được con tôi ở nhà trẻ này?". Mậu Hinh chạy tới, ôm lấy con trai.

"Hôm nay từ bãi đỗ xe dưới đất ra tôi đã nhìn đến trên xe trường học có đánh dấu nhà trẻ Tiểu Thái Dương. Vừa lúc tôi đi qua nơi này, hơn nữa cũng tiện đường, cho nên tôi đón Tiểu Sâm.". Minh Ý nói.

"Hình Hinh, mẹ không biết là chú Nhất cực kỳ thông minh sao? Chú chỉ nhìn một cái liền biết con ở nhà trẻ Tiểu Thái Dương.". Tiểu Sâm cực kì sùng bái nhìn Minh Ý.

Đây là suy đoán đơn giản! Mậu Hinh chỉ cảm thấy Minh Ý xuất hiện ở đây là dụng tâm kín đáo.

"Chú Nhất?".

"Vâng, chú Nhất nói chú gọi là Minh Nhất cho nên con liền gọi chú Nhất.". Tiểu Sâm cực kỳ vui vẻ nói.

"Cảm ơn anh, Minh thiếu.". Mậu Hinh ôm con trai, để con trai xuống, nắm tay bé về nhà.

"Tôi đưa hai người về đi, vừa lúc tôi phải về nhà, lần này là tiện đường thật.". Minh Ý ở phía sau nói.

"Được, như vậy Hình Hinh sẽ không cần đi gọi xe, ở cửa nhà trẻ chúng ta khó gọi xe.". Không đợi Mậu Hinh trả lời, Tiểu Sâm trả lời thay cô.

"..." Mậu Hinh thật muốn chặn miệng con trai, Minh Ý rút cuộc rút thuốc mê gì cho bé, chẳng qua mới gặp hai lần liền tin nhiệm anh như vậy.

"Vậy lên xe đi, nơi này không thể đỗ xe lâu, hơn nữa nhiều phụ huynh, phỏng chừng một lúc nữa sẽ kẹt xe.". Minh Ý nói.

Mậu Hình đành phải ôm con trai lên xe Minh Ý.

Mậu Hình ôm con trai ngồi phía sau, cô cũng đương nhiên sử dụng Minh Ý như lái xe luôn.

"Tập đoàn Hoàn Vũ cực kỳ rảnh rồi sao? Có thể tan tầm sớm như vậy?". Mậu Hình hỏi.

"Làm ông chủ cũng có phần đặc quyền.". Minh Ý trả lời, nhìn thoáng qua kính chiếu hậu. Sắc mặt Mậu Hình không tốt, xem ra hôm nay làm việc cũng không thuận lợi lắm.

Đứng như Minh Ý dự liệu, trên đường hơi kẹt xe, bạn nhỏ Mậu Sâm Mặc đơn giản lấy quyển sách về của mình ra.

"Tiểu Sâm thích vẽ tranh sao?". Minh Ý thấy được quyển vẽ, liền hỏi.

"Đúng vậy, cháu thích vẽ tranh, Hình Hình cũng thích vẽ tranh.". Tiểu Sâm nói.

"Chú biết.". Minh Ý nói.

Mậu Hình nghe anh nói từ này, trong lòng như có sợi dây đàn động một chút.

Cô thích vẽ tranh, đã từng đặc biệt si mê. Nhưng mà cô ăn nhờ ở đậu, không thể lại đi học vẽ tranh, cho nên vẫn vụng trộm học.

Cô thích vẽ đưa nhỏ trên sách giáo khoa của chính mình, có một lần bị Minh Ý phát hiện, cô vẽ rùa thỏ thi chạy tại một tờ cuối cùng sách giáo khoa lịch sử, cuối cùng con thỏ thắng.

Cô viết một câu sau cùng: Hiện thực là, rùa thỏ thi chạy, vĩnh viễn là con thỏ thắng.

Kết quả Minh Ý viết thêm một câu phía sau: Chưa hẳn.

Ngày hôm sau trên bàn học của cô có thêm một quyển vẽ Tiểu Vương Tử, đó cũng là quyển vẽ đầu tiên thuộc về chính mình trong đời cô.

Về tới nhà đã 5 giờ rưỡi rồi.

Tiến vào thang máy, Tiểu Sâm cực kỳ nồng nàn mời Minh Ý tới nhà ăn cơm: "Chú Nhất, Hình Hình làm đồ ăn ngon lắm, cháu thích nhất ăn chân gà Coca, tôm viên, chú tới nhà cháu ăn cơm đi!".

"Nếu mẹ cháu không ngại, thì chú rất vui lòng.". Minh Ý nói.

"Mẹ, có được không? Để cho chú Nhất tới nhà mình ăn cơm đi! Chú Nhất đã mời con ăn chocolate, mẹ đã nói ứng xử phải lễ phép lui tới, chúng ta mời chú Nhất ăn cơm có được không?". Tiểu Sâm lập tức năn nỉ mẹ.

"Nếu Minh thiếu không ngại, đương nhiên có thể tới nhà tôi ăn cơm.". Cuối cùng Mậu Hình không chịu nổi con trai năn nỉ, đành phải đồng ý.

"Chú về nhà cất đồ trước, lát sau sẽ đến gõ cửa nhà cháu.". Minh Ý cười nói với Tiểu Sâm.

"Được, chú Nhất, cháu sẽ mở cửa cho chú.". Tiểu Sâm vội nói.

Lúc này tới tầng 16, thang máy mở.

"Lát nữa gặp." Lần này Minh Ý nhìn Mậu Hình nói.

"..." Mậu Hình vẫn vẻ mặt lạnh nhạt, nắm tay con trai ra khỏi thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Quả thật cực kỳ ngọt

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lúc Mậu Hình làm cơm gần xong thì nghe thấy tiếng chuông cửa, thầm nghĩ chắc là Minh Ý đến rồi. Tiểu Sâm chạy ra mở cửa, quả nhiên là Minh Ý. Anh thay quần áo ở nhà chất tơ tằm màu xanh đậm, mới vừa tắm rửa xong, tóc cũng hơi ẩm ướt, trong tay bụng ô mai mơ, đẹp trai tươi mát như anh trai nhà

bên.

"Chú Nhất, mau tiến vào.". Tiểu Sâm cầm một đôi giày mới từ tủ giày ra. "Mời đôi giày, đây là dép lê mới, không ai đi qua."

"Cảm ơn cháu.". Minh Ý thay dép lê, đi vào cùng Tiểu Sâm. Phòng họ giống nhà anh, nhưng mà bố trí ảm áp hơn. Giấy dán tường màu vàng ảm, trong nhà ăn có bàn gỗ tròn, phòng khách bày sô pha hình chữ L, màu lam, phía trên còn bày hai con gấu. Anh đánh giá ngôi nhà này, quan sát xem căn phòng có dấu hiệu đàn ông ở lại hay không. Ánh mắt của anh nhìn ra ban công, trên ban công treo áo somi nữ tính và váy, còn có vài quần áo bé trai không có quần áo đàn ông, ngay cả tủ quần áo bên cạnh vừa thấy đều là nữ phục và đồ nhỏ, không có đàn ông. Cho nên Ninh Vi Trạch chỉ là bạn của cô? Cũng không ở chung. Hoặc là đang hẹn hò, còn chưa ở chung?

"Có thể ăn được rồi.". Mậu Hình bưng đồ ăn ra, bốn mắt nhìn nhau với Minh Ý đứng bên cạnh ban công. Minh Ý thấy cô tháo kính mắt xuống, đôi mắt sáng ngời trong suốt, trên người mặc tạp dề in hình gấu, nhất thời có chút hoảng hốt, thậm chí là khó thở. Năm đó, sau khi xảy ra sự kiện kia, Tổng Mạn Văn cảm thấy quan hệ của Minh Nhất Kỳ và Mậu Hình quá gần gũi, hơn nữa ánh mắt Minh Văn Hiên nhìn Mậu Hình cũng càng ngày càng trở nên nóng bỏng, bà nhìn Mậu Hình mà trong lòng lo lắng. Trong mắt bà con lớn nhất là ngoại tộc (khác loài), không có một chút quan hệ cùng Mậu Hình, hơn nữa anh thường xuyên không ở nhà, không hề liên quan với tất cả phần tranh trong nhà. Bà không muốn để cho Mậu Hình ở tại Minh gia, nhưng bà lại bận tâm thanh danh, lo lắng người khác nói bọn họ đuổi đi bé gái mồ côi Mậu Hình. Sau cùng Tổng Mạn Văn nghĩ ra một biện pháp, để cho Mậu Hình ở trong nhà trọ Minh Ý tại hoa viên Tân Giang. Mậu Hình ở hai tuần trên tầng 18. Hai tuần kia kỳ thật là tuần lễ an bình thoải mái nhất từ lúc cô đến Minh gia. Minh Ý ít khi ở nhà, một tháng cũng chỉ trở về một hai lần, mỗi lần nhiều lắm chỉ ở một hai ngày lại đi. Anh không có bất kỳ hạn chế gì đối với mình, cũng sẽ không chủ động nói chuyện với cô, đồ dùng hàng ngày trong phòng lại có người giúp việc theo giờ bố trí gọn gàng, cô tùy ý là được. Mậu Hình nhớ rõ mấy ngày anh trở về, cô tự giác làm đồ ăn thêm một phần, đến giờ cơm Minh Ý sẽ ăn cơm cùng cô. Anh không kén chọn đồ ăn, mặc kệ cô làm gì thì anh ăn cái đó. Sau khi ăn xong, còn có thể chủ động đi rửa chén. Cô chưa bao giờ biết đàn ông sẽ đi rửa chén, đàn ông Minh gia đều có chủ nghĩa đại nam tử rất mạnh, là không có khả năng dính một chút việc nhà. Cô muốn đoạt lấy rửa, anh nói: "Mấy cái bát mà thôi."

Anh rửa cực kỳ lưu loát, rất sạch sẽ, rất quen thuộc. Về sau cô nghĩ, có lẽ ở trong bộ đội anh cũng làm qua, hoặc là khi anh chuyển ra đã quen tự chăm sóc mình. Minh Ý ở trong trí nhớ của Mậu Hình là người đặc biệt trầm mặc hướng nội, anh không quan tâm Minh gia, cũng không thêm để ý đến cô. Minh Văn Hiên và Tổng Mạn Văn đều thường thường quên mất có một con trai như vậy, Minh Nhất Kỳ cũng vẫn cho rằng mình là người thừa kế tập đoàn Hoàn Vũ, ai mà ngờ có một ngày Minh Ý xuất ngũ trở về sẽ ngồi trên vị trí tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ.

"Quấy rầy rồi.". Trí nhớ trở về, anh mở miệng trước.

"..." Mậu Hình giật nhẹ khóe miệng, biết quấy rầy, anh còn tới.

"Hình Hinh, chú Nhất mang theo ô mai tới nè, con nếm thử một viên rất ngọt, ăn ngon lắm.". Nói xong Tiểu Sâm cầm một viên muốn đút cho mẹ. Mậu Hình không đánh lòng từ chối con trai, cúi đầu nếm một ngậm, hương vị ngọt ngào tản ra trong miệng. Con trai nói không sai, thật sự rất ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Gả cho tôi được không?

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngồi xuống ăn cơm, Minh Ý nhìn đồ ăn cực kỳ phong phú, sừn chua ngọt, cá rán hành, nước canh tôm viên.

Lúc ăn cơm, Mậu Hình và Minh Ý đều không nói lời nào, lẳng lặng ăn cơm. Ngược lại là Tiểu Sâm nói rất nhiều, còn gấp thức ăn cho Minh Ý: "Chú Nhất, nhanh ăn thịt này, ăn ngon lắm."

"Cảm ơn cháu, Tiểu Sâm.". Minh Ý thật sự thích Tiểu Sâm, phát hiện bé không thích ăn cá, vì thế gấp cá khêu xương sạch sẽ thả vào trong chén bé.

Mậu Hình nhìn bọn họ ở chung hòa thuận như vậy, không biết là nhớ tới cái gì, trong lòng gợn sóng một trận.

Cơm nước xong Minh Ý chủ động muốn rửa chén, Mậu Hình không chịu: "Đây là nhà tôi, anh là khách, không có lý nào để anh rửa chén."

Minh Ý không kiên trì, nhưng nhìn Mậu Hình bận rộn trong phòng bếp, Tiểu Sâm tự về phòng mình chơi.

"Nếu anh cũng muốn tìm tôi nói về vụ án Lâm Văn Hi, tôi khuyên anh không cần uống phí công phu, tôi xử lý vụ án sẽ không chịu ảnh hưởng của bất kỳ kẻ nào.". Mậu Hình vừa rửa chén vừa nói.

"Tôi cũng không muốn nói vụ án này với em.". Minh Ý nói, vì vụ án này cha gọi vô số cuộc điện thoại cho mình, anh đều trả lời qua loa, giao cho Diệp Tư Cần xử lý.

"Chú tôi đức hạnh thế nào tôi còn rõ ràng hơn bất kỳ ai khác.". Ngay cả ông nội cũng gọi điện thoại, ông nói sẽ không nhúng tay, sau cùng thờ dài bất đắc dĩ.

Minh Văn Thức cũng đã 50 tuổi, còn có thể gây ra loại chuyện này, anh đưa cháu trai này sẽ không đến chùi mông cho đâu.

"..." Mậu Hình có chút kinh ngạc nhìn về phía Minh Ý.

"Ấn tượng của em đối với tôi là không phân biệt được trắng đen sao?". Minh Ý cho rằng cô không tin, liền hỏi.

"Tôi và anh cũng không quen thuộc.". Mậu Hình cúi đầu tiếp tục rửa chén.

Minh Ý nghe chỉ cười nhạt, anh không am hiểu chuyện qua lại với phụ nữ, đặc biệt người đối diện lại là Mậu Hình.

"Mậu Hình, người Minh gia sớm hay muộn đều sẽ biết đến sự tồn tại của Tiểu Sâm.". Minh Ý tiếp tục nói.

"Thì sao?". Mậu Hình cười lạnh.

"Lấy thủ đoạn của mẹ và cha, lấy tác phong của ông nội, biết Tiểu Sâm tồn tại, bọn họ sẽ không bỏ qua.". Minh Ý chỉ ra vấn đề.

"Tôi không ngại lên tòa án với Minh gia.". Mậu Hình nói, "Con trai là của tôi, nếu thật sự muốn tra năm đó Tiểu Sâm tới như thế nào, thật sự dọa người không phải tôi."

"Nhưng mà không có thương tổn đối với Tiểu Sâm sao?". Minh Ý nói, "Em cảm thấy Tiểu Sâm đối với thân thể của mình có từng hoài nghi hay không?"

"..." Mậu Hình nhất thời không nói gì.

Tiểu Sâm cực kỳ thông minh, lúc còn rất nhỏ bé đã biết hỏi ba ở đâu? Mậu Hình luôn luôn nói, ba đi du lịch rất xa, có một ngày ba du lịch xong rồi sẽ quay về.

Sau đó Tiểu Sâm lại hỏi, ba ba du lịch khi nào thì trở về? Cô nói, vẫn còn một thời gian nữa.

Một thời gian lại một thời gian, dần dần Tiểu Sâm cũng không hỏi nữa.

"Mậu Hình, em có quan hệ gì với Ninh tiên sinh kia?". Minh Ý lại hỏi.

"Minh thiếu, quan hệ giữa tôi và anh chưa đến mức anh có thể hỏi tình cảm cá nhân tôi, đúng không?". Mậu Hình hỏi lại.

"Tôi không có ý gì khác, tôi chỉ muốn nói, nếu em và Ninh tiên sinh không hẹn hò, thì kết hôn với tôi được không?". Minh Ý hỏi.

Những lời này, tựa như một quả bom hạng nặng nổ Mậu Hình thành năm bảy mảnh, cô làm sao có thể nghĩ đến Minh Ý sẽ đề xuất ra yêu cầu này.

"Anh điên rồi sao?". Anh và cô, đời đời kiếp kiếp không có khả năng.

"Tôi không điên, gả cho tôi, người Minh gia mặc kệ có nghi ngờ gì với Tiểu Sâm đều không thể nói gì được. Đây là biện pháp bảo hộ Tiểu Sâm tốt nhất.". Minh Ý cực kỳ nghiêm túc nói.

"Anh cảm thấy được tôi sẽ đề cho con tôi họ Minh sao?". Mậu Hình hừ lạnh, trừ phi cô chết.

"Tiểu Sâm có thể vĩnh viễn họ Mậu, tôi cũng không nghĩ tới đề cho bé họ Minh, bé là con em.". Phản ứng của cô ở trong dự đoán, nhưng anh cũng có biện pháp thuyết phục cô đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thật sự chỉ là trùng hợp?

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Tôi không muốn có bất kỳ quan hệ gì với Minh gia như thế nào.". Mậu Hình lạnh giọng nói.

"Lúc em quyết định sinh Tiểu Sâm, thì đã không thể không có bất kỳ quan hệ gì với Minh gia rồi.". Minh Ý nói.

"..." Mậu Hình ngừng tất cả động tác trong tay.

"Hiện tại Minh gia do tôi làm chủ, tôi là tổng giám đốc Hoàn Vũ. Gã cho tôi, A Kỳ cùng Tiểu Hạ cũng phải nghe lời em, ngay cả ba mẹ đều phải xem sắc mặt của em". Minh Ý nói.

"Anh cảm thấy tôi phải thông qua cách đó mới trả thù được bọn họ?". Mậu Hình thấy buồn cười.

"Tôi cảm thấy có lẽ em sẽ cần tôi giúp.". Anh thấp giọng nói.

"Anh giúp tôi đối phó người nhà của anh?". Lời này nói ra, chính anh tin được không? Dù sao cô cũng không tin.

"Có lẽ tôi còn mục đích khác, nhưng tôi nghĩ cái đề nghị này cũng rất có lợi đối với em, tôi hi vọng em suy xét.". Minh Ý nói.

"Chú Nhất, nhanh đi chơi với cháu.". Tiểu Sâm thò đầu ra, nói với Minh Ý.

"Được.". Minh Ý xoa đầu Tiểu Sâm, "Tiểu Sâm, cháu đi trước, chú đến ngay.".

Tiểu Sâm gật đầu, lại chạy về phòng mình xếp gối.

Minh Ý nhìn Mậu Hình: "Mậu Hình, em ở tầng 16 hoa viên Tân Giang thật sự chỉ là trùng hợp sao?".

Lời này nói ra, tay Mậu Hình vừa trượt, một cái bát từ tay cô trượt vào bồn rửa, phát ra thanh âm loảng xoảng.

Minh Ý coi như không thấy được, đi tìm Tiểu Sâm.

Ngày tiếp theo, Mậu Hình biết Lâm Văn Hi sắp xuất viện, cô và Tiểu Nam cũng đến đón Lâm Văn Hi. Kết quả ở cửa phòng bệnh, không chỉ có cha mẹ Lâm Văn Hi, Minh Nhất Hạ cũng ở đó.

"Cô lại tới làm cái gì?". Minh Nhất Hạ vừa thấy Mậu Hình liền nhìn trừng trừng, "Mậu Hình, tôi nói cho cô, nếu cô lại tới quấy rầy Văn Hi, tôi liền đi Luật Chính Tư khiếu nại cô.".

"Minh tam tiểu thư, tôi là kiểm sát trưởng vụ án này, tôi tới gặp đương sự vụ án là trình tự pháp luật. Nếu cô có nghi vấn cô có thể đi khiếu nại, Tiểu Nam, viết điện thoại cho Minh tam tiểu thư.". Mậu Hình nói với Tiểu Nam.

"Được, Mậu kiểm.". Tiểu Nam thật sự chuẩn bị viết ra địa chỉ.

"Mậu Hình, tôi nói rồi tôi sẽ không ra tòa, cô không cần phí công.". Lâm Văn Hi khí sắc tốt hơn rất nhiều, nhưng cả người vẫn trắng xanh, nói chuyện cũng hữu khí vô lực.

"Đứng, kiểm sát trưởng, con gái tôi không ra tòa, chuyện này cả đời chúng tôi đều không muốn nhắc lại, xin cô đừng tới tìm chúng tôi nữa.". Mẹ Lâm nói xong, nước mắt ào ào nức nở nói.

"Cô nghe thấy chưa, không được đến tìm Văn Hi nữa.". Nói xong, Minh Nhất Hạ nắm tay Lâm Văn Hi đi ra phòng bệnh.

Mậu Hình đứng chỗ cũ bất động, Tiểu Nam nhìn về phía Mậu Hình: "Mậu kiểm, làm sao bây giờ?".

"Giúp tôi liên hệ Vương đội trưởng đội cảnh sát.". Mậu Hình nói.

Trở lại Luật Chính Tư, Vương Thiết Thanh - đội trưởng đội cảnh sát đã đến, Tiểu Nam mời anh đến văn phòng mình.

"Mậu kiểm, tìm tôi có gì muốn nói.". Vương Thiết Thanh là cấp trên Thái Chí Chiêu, Mậu Hình phán tội Thái Chí Chiêu trong vụ án trước khiến cho Vương Thiết Thanh cực kỳ không thoải mái, nhìn thấy cô đương nhiên nói chuyện có chút chống đối.

"Tôi tìm anh về vụ án hiếp dâm Lâm Văn Hi, Minh Văn Thức có nộp tiền bảo lãnh ra hay không?". Mậu Hình hỏi.

"Không có, không có phê chuẩn xin nộp tiền bảo lãnh của ông ta.". Vương Thiết Thanh nói.

"Tôi muốn xin anh điều tra trong khoảng thời gian gần đây Minh gia có tiếp xúc gì với Lâm Văn Hi hay không và tình hình tài vụ Lâm gia gần đây, tình hình công việc của Lâm Văn Hi.". Mậu Hình nói. Vương Thiết Thanh mặc dù không thích Mậu Hình, nhưng mà tình cảm cá nhân là tình cảm cá nhân, về công việc anh vẫn phải được nặng nhẹ.

"Vụ án này chúng tôi vẫn đang theo dõi, Mậu kiểm cô cho rằng cần điều tra, chúng tôi đương nhiên sẽ phối hợp.". Vương Thiết Thanh nói.

"Tôi muốn đi phòng xảy ra vụ án ở Hoàng Đình xem xét một chút, Vương đội trưởng có thể đi cùng với tôi không?". Mậu Hình hỏi.

"Hiện tại phòng phát sinh án ở Hoàng Đình vẫn đang niêm phong, cô muốn đi xem lúc nào cũng được, tôi có lái xe tới đây.". Vương Thiết Thanh nói.

Chương 21: Xem xét hiện trường

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mậu Hinh dẫn Tiểu Nam đi cùng Vương Thiết Thanh đến câu lạc bộ Hoàng Đình. Bởi vì phát sinh vụ án này, câu lạc bộ Hoàng Đình còn đang trong thời gian đóng cửa, quản lý nhìn thấy bọn họ tới, tươi cười hỏi Vương Thiết Thanh có cần hỗ trợ gì không. Gương mặt Vương Thiết Thanh lạnh lùng: "Chúng tôi muốn xem hiện trường phát hiện vụ án.". Quản lý đương nhiên phải đồng ý, dẫn bọn họ lên tầng 10, tầng 10 là khu VIP dành cho khách hưởng thụ, Minh Văn Thức có một cái phòng thuê cố định ở tầng này. Đến tầng 10, vốn dĩ Mậu Hinh và Vương Thiết Thanh muốn trực tiếp đến gian phòng phát sinh án, ai ngờ Mậu Hinh mơ hồ nghe được tiếng tranh chấp, mà giọng nói kia còn hơi quen tai.

"Chúng ta sang bên kia xem một lát.". Mậu Hinh chỉ chỉ.

Quản lý biến sắc: "Mậu kiểm, gian phát sinh án ở bên kia.".

"Tôi nói, qua bên kia xem.". Mậu Hinh cực kỳ kiên trì.

Quản lý không dám không theo, bởi vì gương mặt Vương Thiết Thanh bên cạnh rất lạnh lùng, không giận mà uy, nhìn dọa người. Chỉ đành nói thầm trong lòng, hiệu quả cách âm phòng ở đây vô cùng tốt, làm sao Mậu kiểm nghe được tiếng nói vậy. Đến chỗ cánh cửa kia, Mậu Hinh bảo quản lý mở cửa. Quản lý nào dám mở cửa, đành phải gõ cửa vài tiếng. Kết quả cửa vừa mở ra, một người phụ nữ trung niên mở cửa, bà là quản lý ngoại giao của Hoàng Đình, khoảng bốn mươi tuổi, vẻ mặt tươi đẹp, tên Ngô Diễm.

"Tôi không phải đã nói đừng tới quấy rầy sao? Không biết Minh thiếu ở chỗ này sao?". Ngô Diễm mắng to một tiếng, nhìn thấy Mậu Hinh và Vương Thiết Thanh đứng bên cạnh quản lý thì lập tức im miệng, "Vương... Vương đội trưởng.".

"Ngô quản lý hình như rất bận rộn!". Vương Thiết Thanh ngoài cười nhưng trong không cười.

"Vị này chính là...".

"Mậu kiểm sát trưởng Mậu Hinh, phụ trách vụ án Minh Nhị gia.". Vương Thiết Thanh nói.

Mậu Hinh không dấu vết đánh giá Ngô Diễm, đương nhiên cô cũng nhìn thấy Minh nhị thiếu Minh Nhất Kỳ: "Hình Hinh, chúng ta lại gặp nhau.".

Ban đầu Minh Nhất Kỳ nhìn thấy Mậu Hinh còn kinh ngạc, sau đó lập tức cười lên, "Thật sự không biết phải hình dung duyên phận giữa chúng ta như thế nào.".

"Hoàng Đình đã ngừng kinh doanh, Minh thiếu vẫn còn có thể tiến vào, Minh nhị thiếu có quan hệ rất thân thiết với Hoàng Đình.". Mậu Hinh nói.

"Có chút cổ phần thôi.". Minh Nhất Kỳ cười.

"Đúng rồi, lúc phát sinh án Ngô quản lý cũng ở đây, Hình Hinh, em muốn rõ ràng chân tướng, có thể hỏi bà.".

"Cảnh sát phá án không cần người bên cạnh đến nói nhiều, phải làm như thế nào cảnh sát sẽ làm.". Vương Thiết Thanh ghét nhất loại công tử này, nói chuyện có vài phần chống đối. Minh Nhất Kỳ người này luôn luôn thân sĩ, nói chuyện với người khác vô cùng khách sáo, lời nói của Vương Thiết Thanh cực kỳ chống đối, anh khẽ nhún mày một cái nhìn Vương Thiết Thanh.

"Chúng ta đến gian phòng phát sinh án thôi!". Mậu Hinh nói xong, xoay người.

"Cần anh đi cùng không? Hình Hinh.". Minh Nhất Kỳ đi theo hỏi. "Không cần, nhưng mà phiền Ngô quản lý cùng đi.". Mậu Hinh nói.

Ngô Diễm nhìn Minh Nhất Kỳ, lập tức đuổi theo. Phòng phát sinh án vẫn giống như khi cảnh sát phát hiện, từ khi ấy cảnh sát đã niêm phong phòng này, bất kỳ kẻ nào cũng không được tiến vào. Mậu Hinh đi vào, đánh giá bốn phía, sau đó nói với Ngô Diễm: "Ngô quản lý, gian này là phòng riêng Minh nhị gia Minh Văn Thức phải không?".

"Đúng.". Ngô Diễm cũng là người từng trải việc đời, bà cũng ung dung đối đãi với Mậu Hinh. "Minh nhị thiếu là cổ đông Hoàng Đình, phí thuê phòng của Minh Văn Thức nhất định có ưu đãi phải không?". Mậu Hinh hỏi. "Gian phòng thuê này là nhị thiếu dành cho Minh Nhị gia, tạm thời không thu phí phòng.". Ngô Diễm trả lời đúng sự thật, dù sao bà không nói cũng sẽ tra được. Từ đầu đến cuối Mậu Hinh chỉ dừng lại trong phòng bao 10 phút, ngay cả Vương Thiết Thanh cũng mờ mịt, không biết cô rốt cuộc là tới để làm gì! Chờ Mậu Hinh xuống, Minh Nhất Kỳ chờ cô ở phía dưới: "Hình Hinh, cùng đi ăn cơm không?".

"Tôi còn có công việc, không tiện." Mậu Hinh không chút nghĩ ngợi cự tuyệt, cô đi về phía trước vài bước rồi quay đầu lại, "Nhị thiếu, phiền anh hai giờ chiều hôm nay đến Luật Chính Tư gặp tôi.". Nói xong, cô đi cùng Vương Thiết Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Chất vấn vụ án

Editor: Quỳnh Nguyễn

Vương Thiết Thanh có vài phần tò mò với Mậu Hinh, cô và Minh nhị thiếu dường như rất quen thuộc, vị kiểm sát trưởng Mậu Hinh này có phải còn có hậu thuẫn khác hay không?

Sau khi lên xe, Mậu Hinh nói với Vương Thiết Thanh: "Vương đội trưởng, tôi đề nghị sau này phải kiểm tra định kỳ đối với câu lạc bộ Hoàng Đình, tôi hoài nghi Hoàng Đình có hàng cấm".

"Vì sao cô cho rằng như vậy?". Vương Thiết Thanh hỏi.

"Anh vào phòng Minh Văn Thức có cảm giác gì không?". Mậu Hinh hỏi.

"Không khác gì những phòng khác?". Vương Thiết Thanh nói.

"Góc đông nam phòng Minh Văn Thức có một cái quầy bar nhỏ, quầy bar kia cao 120 cm, vừa vặn là chiều cao người ngồi dựa vào thoải mái nhất, trên quầy bar có bồn tròn lớn cỡ bàn tay, bằng bạc nguyên chất, hẳn là dùng để đựng bột phấn. Tôi đoán khi các anh tiếp thu báo án, lúc điều tra hiện trường có lẽ chưa làm qua kiểm tra đo lường thuốc phiện, tôi đề nghị triệt để điều tra một lần nữa.". Mậu Hinh nói.

Vương Thiết Thanh lập tức cảm thấy phải nhìn Mậu Hinh bằng cặp mắt khác xưa, vội nói: "Tôi sẽ liên hệ tổ truy bắt ma túy cùng nhau làm thanh tra triệt để đối với câu lạc bộ Hoàng Đình".

Mậu Hinh cũng không nói gì thêm, khẽ cười gật đầu.

"Đứng rồi, Mậu Hinh, vừa rồi làm sao cô biết gian phòng kia có người?". Vương Thiết Thanh cảm thấy thính giác của mình đặc biệt nhạy cảm, nhưng anh thật sự không nghe ra tiếng Minh Nhất Kỳ.

Mậu Hinh chỉ nói: "Lỗ tai của tôi linh mẫn hơn người bình thường một chút".

Thật ra không phải, cô từng mù hơn một năm, cho nên thính lực mẫn cảm hơn người bình thường.

Buổi chiều Minh Nhất Kỳ đến, Mậu Hinh gặp anh ở phòng khách.

"Minh tiên sinh, hôm nay tôi tìm anh, là vì tôi nhìn thấy khẩu cung người bị hại Lâm Văn Hi, khẩu cung của cô ấy nói, cô nghe được quản lý ngoại giao Hoàng Đình thảo luận với nữ phục vụ giao tiếp, nói rõ nhị thiếu ở câu lạc bộ Hoàng Đình nên cô ấy mới chạy ra hỏi Minh nhị thiếu ở nơi nào? Xin hỏi ngày đó anh có ở câu lạc bộ Hoàng Đình không?". Mậu Hinh hỏi.

"Ngày đó anh không hề ở câu lạc bộ.". Minh Nhất Kỳ nói, "Anh nghĩ là Văn Hi nghe lầm rồi. Người câu lạc bộ gọi anh là Minh nhị thiếu, gọi chú hai anh là Minh Nhị gia, cô ấy uống say nhất thời nghe lầm là cực kỳ bình thường".

"Anh có quan hệ gì với Lâm Văn Hi?".

"Cô ấy là bạn học của Hạ Hạ, đương nhiên trước kia cô ấy thăm mến anh, còn tỏ tình với anh, anh cự tuyệt rồi.". Minh Nhất Kỳ nói.

"Sân nghiệp điện ảnh Hoàn Vũ các anh gần đây có một bộ phim lớn tên: 《 Quý Phi bí sử 》, nghe nói đã tìm Lâm Văn Hi thử vai, có chuyện này không?".

"Cô ấy nói với Nhất Hạ, anh và chú hai thấy cô ấy là bạn của Nhất Hạ, nên cho cô một cơ hội".

"Vai diễn cô ấy quay thử là nữ thứ, kỳ thật trước kia các anh gần như đã chọn nữ diễn viên khác nhưng tôi nghe nói gần đây đã xác định do Lâm Văn Hi diễn, phải không?". Mậu Hinh lật quyển tư liệu hỏi.

"Hình Hinh, em muốn nói gì?". Minh Nhất Kỳ vẫn cười, không dời mắt nhìn Mậu Hinh.

"Đây là chất vấn vụ án, mời Minh nhị thiếu trả lời.". Mậu Hình thể hiện dáng vẻ giải quyết việc chung.

"Phải. Nhưng một bộ phim đôi diễn viên là cực kỳ bình thường".

"Nhưng sau khi vai diễn này được xác định, Lâm Văn Hi đột nhiên thay đổi cô ấy không ra tòa làm chứng.". Mậu Hình nói.

"Em cho rằng Minh gia lấy vài diễn này ra trao đổi để Lâm Văn Hi không ra tòa làm chứng vụ chú hai?". Minh Nhất Kỳ hỏi.

"Tôi không đưa ra kết luận gì, chỉ mời anh trả lời vấn đề của tôi.". Mậu Hình trả lời.

"Hình Hình, em nghĩ anh như vậy, anh cảm thấy cực kỳ đau lòng. Hai chúng ta cùng nhau lớn lên, tính tình của anh em phải biết rõ chứ.". Minh Nhất Kỳ về mặt bị tổn thương.

Chính là vì hiểu biết tính tình của anh Mậu Hình mới rõ ràng, đây tuyệt đối là việc Minh Nhất Kỳ sẽ làm.

"Ngày án phát sinh anh thật sự không có mặt ở câu lạc bộ Hoàng Đình?". Mậu Hình lại hỏi.

"Nếu em không tin em có thể mời cảnh sát đi điều tra.". Minh Nhất Kỳ nói.

"Được, tôi sẽ đề nghị cảnh sát liên hợp đội truy bắt ma túy triệt để thanh tra câu lạc bộ Hoàng Đình.". Mậu Hình khép lại hồ sơ, "Minh tiên sinh, câu hỏi hôm nay kết thúc, cảm ơn anh phối hợp".

Nghe cô nói xong một câu cuối cùng, trên mặt Minh Nhất Kỳ vốn tươi cười ôn nhu có phần nhịn không được, anh nhìn Mậu Hình thật lâu sau đó mới cười lên.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Cô ấy nói ngay bây giờ

Editor: Quỳnh Nguyễn

Từ Luật Chính Tư đi ra, mặt Minh Nhất Kỳ hoàn toàn đen, ngay sau đó anh nhận được điện thoại từ Ngô Diễm, nói tố truy bắt ma túy yêu cầu tất cả nhân viên làm việc tại Hoàng Đình tập hợp để tra hỏi.

Nghe xong cuộc điện thoại này, thiếu chút nữa thì anh đập nát điện thoại rồi.

Vào lúc này Minh Văn Hiến gọi điện thoại tới: "Vụ án chú hai con thế nào rồi?".

"Ba, con sớm đã không còn năng lực rồi, quyền hành công ty đều đã giao ra, loại chuyện này ba nên tìm anh hai.". Minh Nhất Kỳ nghe được điện thoại của cha liền cảm thấy buồn bực.

"Nếu tìm anh con có ích thì ba đã không phiền như vậy rồi. A Kỳ, con sắp đính hôn, ba hi vọng trước tiệc đính hôn của con diễn ra, chú hai có thể bình an ra ngoài.". Minh Văn Hiến nói.

Anh đương nhiên cũng hi vọng như vậy!

Hiện nay bên ngoài đã có lời đồn đãi, nói Minh Văn Thức là kẻ khả nghi vụ án hình sự nên bị bắt. Do Minh gia mạnh mẽ áp chế tin tức này, nhưng cảnh sát vẫn không cho nộp tiền bảo lãnh Minh Văn Thức. Còn tiếp tục như vậy, chuyện này sớm hay muộn cũng sẽ bị truyền thông phơi ra.

"Con sẽ nghĩ biện pháp.". Minh Nhất Kỳ tắt điện thoại.

Sau khi lên xe, đôi mắt anh bình thường âm áp lộ ra một chút âm ngoan, sau đó ấn một số điện thoại gọi cho Minh Nhất Hạ.

"Lâm Văn Hi đâu?". Anh hỏi.

"Văn Hi ở nhà nghỉ ngơi, anh, anh yên tâm đi, Văn Hi sẽ không ra tòa, cô đã đồng ý với em rồi.". Minh Nhất Hạ nói.

"Không, anh muốn cô ta ra tòa.". Minh Nhất Kỳ nói xong chậm rãi cười.

"A! Sao lại thế?". Minh Nhất Hạ khó hiểu.

"Mậu Hinh phụ trách vụ án này, chắc em biết rồi."

"Em đương nhiên biết, em còn từng gặp cô ta, mất cô ta tốt lên, còn làm kiểm sát trưởng, còn phụ trách vụ án này của Văn Hi.". Vừa nhắc tới Mậu Hinh, Minh Nhất Hạ cũng hận nghiêng rằng.

"Vậy thì được rồi, bảo Lâm Văn Hi làm chứng, hơn nữa bảo Lâm Văn Hi đi tìm gặp Mậu Hinh, biết chưa? Anh muốn Mậu Hinh ngã đau một lần, để biết người Minh gia không phải dễ trêu chọc như vậy.". Minh Nhất Kỳ nói.

Minh Nhất Hạ ngay từ đầu còn chưa hiểu, Minh Nhất Kỳ vội vàng nói: "Đề cho Lâm Văn Hi đồng ý với Mậu Hinh, cô đồng ý làm chứng. Nhưng ở trên tòa án lại tố cáo kiểm sát trưởng ép người bị hại làm chứng cứ giả oan uổng Nhị gia Minh gia như thế nào."

"Được, em sẽ nói với Văn Hi.". Minh Nhất Hạ nghe xong cực kì hưng phấn nói.

Mậu Hinh hôm nay tăng ca hơi muộn, đợi đến khi phục hồi tinh thần lại phát hiện ra mình đã muộn giờ đón con trai.

Cô vội vàng chạy tới nhà trẻ, không thấy được con trai, đang lúc cô vội vã muốn đi tìm cô giáo thì nghe được tiếng còi ô tô.

"Hình Hinh!". Tiểu Sâm ngồi trên một chiếc xe Bentley, bé thò đầu ra ngoài cửa kính xe gọi cô.

Mậu Hinh nhận ra xe này là của Minh Ý, thế mà lại là anh.

Đi đến nơi, Tiểu Sâm có chút oán niệm nhìn cô: "Mẹ lại mãi làm việc quên con rồi."

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi." Mậu Hinh cực kỳ áy náy, cô nhìn Minh Ý ngồi bên tay lái, "Cảm ơn anh."

"Không có gì, đúng lúc anh rảnh.". Minh Ý nói.

"Hừ, nếu không phải con gọi điện thoại cho chú Nhất, thì con đã phải ngồi một mình lẻ loi trong phòng học.". Tiểu Sâm nói.

"Con gọi điện thoại cho chú? Con có số điện thoại của chú từ bao giờ?". Ngay chính cô còn không lưu số điện thoại của anh, bé làm sao có thể biết được.

"Lần trước chú Nhất tới nhà mình ăn cơm, chú Nhất để lại số điện thoại, con thấy thì nhớ kỹ.". Tiểu Sâm nói.

Tiểu Sâm cực kỳ thông minh, có bản lĩnh đã gặp qua là không quên, đặc biệt cực kỳ mẫn cảm với con số, con số đã từng nhìn thấy thì sẽ không quên.

"..." Mậu Hinh không biết có thể nói gì được, chẳng lẽ cô nói Minh Ý đón con trai là sai sao? Nếu không có anh, con trai lại phải ở lại một mình.

Cô biết cô nhiều tật xấu, thường xuyên làm việc quên thời gian, cho nên sẽ muộn thời gian đón con trai.

"Hôm nay con muốn mời chú Nhất ăn cơm.". Tiểu Sâm nói mạnh mẽ.

"Được, mẹ mời ăn cơm, Minh thiếu muốn ăn gì?". Mậu Hinh cũng không muốn nợ tình cảm người khác, nói.

"Nấu bát mì sợi cho anh là được.". Minh Ý vừa chuyên tâm lái xe vừa trả lời.

"..." Trước kia cô đã từng nấu mì sợi cho anh ăn.

Cô đang định nói chuyện, điện thoại di động vang lên, là Tiểu Nam gọi tới.

"Mậu kiểm, Lâm Văn Hi vừa liên hệ với em, cô ấy nói có chuyện muốn nói với chị."

"Khi nào nói?". Tinh thần Mậu Hinh lập tức tỉnh táo.

"Cô ấy nói ngay bây giờ."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sùng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 24: Chờ em không có thời hạn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Ý bảo Mậu Hình mời anh ăn mì cũng không được, anh đưa Mậu Hình trở về Luật Chính Tư, buổi tối sẽ dẫn Tiểu Sâm đi ăn gì đó.

Khi xuống xe ở cửa Luật Chính Tư, cuối cùng Mậu Hình cũng lộ ra cảm kích: "Minh thiếu, cảm ơn anh."

"Không có gì, anh rất thích chơi với Tiểu Sâm". Minh Ý nói xong cười cười với Tiểu Sâm.

Tiểu Sâm hình như cũng hiểu được ở cùng với chú Nhất sẽ không có việc gì, nói với Mậu Hình: "Hình Hinh, mẹ nhanh đi làm đi, không cần lo lắng cho con!".

Tiểu tử thôi, Minh Ý rút cái thuốc mê gì cho bé, mới quen biết ngắn ngủn vài ngày đã khiến cho bé tin tưởng anh như vậy.

"Em lưu số điện thoại của anh, lát nữa em gọi điện thoại cho anh". Mậu Hình vừa nói vừa cầm điện thoại ra.

"Giống như trước kia, số điện thoại của anh không thay đổi". Anh nói.

"..." Trong lòng Mậu Hình run lên, ngẩng đầu ngơ ngẩn nhìn anh.

"Em không nhớ phải không?". Minh Ý nhìn phản ứng của cô, liền đọc số điện thoại.

Tâm tình Mậu Hình phức tạp, nói tạm biệt với bọn họ.

Trở lại Luật Chính Tư, Tiểu Nam đã quay về, hơn nữa nói Lâm Văn Hi đang đợi cô.

Đến phòng tiếp khách, Lâm Văn Hi mặc áo khoác dài, phía dưới là váy bút chì màu tối. Đội mũ, thắt khăn lụa, ngay cả kính đeo mắt cũng chưa tháo xuống.

Đến khi nhìn thấy cô tiến vào, cô ta mới tháo kính mắt xuống.

"Tôi quyết định ra tòa làm chứng". Lâm Văn Hi nhìn Mậu Hình nói.

Mậu Hình cười lên, quay đầu nhìn Tiểu Nam, bảo Tiểu Nam lấy máy ghi âm đến, ghi âm nói chuyện giữa các cô.

Kết quả, hơn 9 giờ tối Mậu Hình mới trở về, khi đến dưới lầu cô cầm điện thoại ra ấn số Minh Ý. Máy con số cực kỳ dễ nhớ, cô cho rằng mình đã quên, kết quả lại có một ngày khi muốn gọi điện thoại, con số quen thuộc vẫn rõ ràng trong đầu như thế, cô cực kỳ tự nhiên ấn ra.

"Em đã trở về, Tiểu Sâm ngủ chưa?". Cô hỏi.

"Đã ngủ, anh ôm bé xuống dưới, chờ em ở cửa nhà em". Minh Ý nói.

"Cảm ơn". Cúp điện thoại, cô ấn thang máy.

Lúc lên tầng 16, Mậu Hình hít sâu vài cái, kết quả khi ra khỏi thang máy đi đến cửa nhà, Minh Ý ôm Tiểu Sâm ngủ đứng ở cửa. Một tay anh nâng mông Tiểu Sâm để cho bé ghé vào trên vai mình. Một tay kia còn cầm một cái hộp giữ ấm.

Mậu Hình mở cửa, Minh Ý vào theo.

Minh Ý biết phòng Tiểu Sâm ở đâu, đặt hộp giữ ấm xuống, sau đó ôm Tiểu Sâm đi phòng bé, thu xếp Tiểu Sâm tốt rồi ra khỏi phòng ngủ.

"Tiểu Sâm tắm rửa lúc nào?". Mậu Hình hỏi.

"Tắm sạch rồi, anh và bé cùng tắm" Minh Ý nói, "Anh nấu bánh chèo, cũng còn lại mấy cái, anh hâm nóng một chút mang xuống đây."

Mậu Hình chưa ăn cơm, vừa mở hộp giữ ấm ra, quả nhiên thấy bên trong có mười mấy cái bánh chèo lớn, đặc biệt đầy đặn.

"Anh dẫn Tiểu Sâm đi ăn mì sợi, anh nghĩ chắc em chưa ăn bữa tối, vừa lúc trong tủ lạnh có mấy cái bánh chèo, liền nấu lên. Đúng lúc em gọi điện thoại đến." Anh nói.

Mậu Hình nhìn bánh chèo, nói không cảm động chắc chắn là gạt người, thấp giọng nói: "Cảm ơn anh."

"Anh thấy vẻ mặt em thoải mái, vụ án có tiến triển sao?". Anh hỏi.

Mậu Hình: "Ừm".

"Cô gái Lâm Văn Hi này, từ nhỏ đến lớn chơi cùng với Nhất Hạ, Nhất Hạ nói cô ấy làm cái gì thì cô làm cái đó, cũng không phải một người cực kỳ đáng tin". Minh Ý nói.

"Anh muốn nói cái gì?". Mậu Hình cảm thấy được anh có ẩn ý.

"Không có gì, anh chỉ muốn nói cho em, đừng để về ngoài mê hoặc.". Minh Ý nói.

"Có phải anh biết cái gì không?". Mậu Hình lập tức hỏi.

"Anh không hề biết gì, từ khi mới bắt đầu anh đã nói vụ án này anh sẽ không nhúng tay, chỉ là anh nghĩ anh hiểu người Minh gia hơn em.". Minh Ý nhìn thời gian, "Anh phải đi, chúc ngủ ngon."

"Chúc ngủ ngon.". Mậu Hình tiễn anh ra cửa.

Lúc chuẩn bị đóng cửa, anh hỏi: "Đề nghị tối hôm đó của anh, em suy xét đến đâu rồi?"

Mậu Hình không nghĩ tới anh sẽ hỏi, cô nói: "Em cân bản không nghĩ tới suy xét."

Hình như cũng không ngoài dự liệu của Minh Ý dự liệu, chỉ nói: "Không sao, anh vẫn chờ em, không có kỳ hạn."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Ân Lâm Văn Hi (1)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Buổi sáng ngày tiếp theo, Tiểu Sâm tỉnh lại còn mê man hỏi: "Chú Nhất đi đâu rồi?".

Mậu Hình mặc quần áo cho con trai: "Chú đương nhiên ở nhà chú."

"A...." Tiểu Sâm cực kỳ mất mát, "Nếu như chú Nhất ở cùng chúng ta thì tốt rồi!"

"..."

Tòa án nhanh chóng xác định được ngày thẩm vấn vụ án hiếp dâm Lâm Văn Hi, một ngày trước đó Mậu Hình gặp Lâm Văn Hi, bàn bạc vấn đề khả năng luật sư bên biện sẽ hỏi, để cho cô ấy có chuẩn bị tâm lý.

Cảm xúc Lâm Văn Hi thật ổn định, từ lúc mới bắt đầu bài xích, đến bây giờ bình tĩnh ung dung.

Ngay cả Tiểu Nam cũng nói, Lâm Văn Hi này trước sau khác biệt quá lớn rồi.

Mậu Hình không nghĩ nhiều, Lâm Văn Hi là người làm chứng quan trọng, cô ấy có thể ra tòa đã là tiến triển rất lớn.

Bởi vì vụ án đặc biệt, chọn thẩm vấn bí mật, ngoại trừ người nhà hai bên có mặt thì cũng không có người dự thính.

Khi Mậu Hình tiến vào, nhìn thấy trong ghế chờ phán xét chỉ có Minh Nhị thiếu và Minh Nhất Hạ và người nhà Lâm Văn Hi.

Mậu Hình truyền cảnh sát vào tòa làm chứng trước.

Vương Thiết Thanh đọc chứng cứ, trình bày: "3 giờ rạng sáng ngày 6 tháng 7, chúng tôi nhận được báo án. Người báo án tự xưng mình tên Lâm Văn Hi, cô bị hiếp dâm ở câu lạc bộ Hoàng Đình. Chúng tôi nhanh chóng điều động cảnh sát đến hiện trường, phát hiện người bị hại ở phòng VIP tầng 10 câu lạc bộ Hoàng Đình, quần áo không chỉnh tề, trên người có rất nhiều vết thương. Sau đó chúng tôi gọi quản lý câu lạc bộ tới, đồng thời bắt người hiếp dâm phạm tội - Minh Văn Thúc."

"Ngày hôm sau, pháp y giám định, tìm được vụn da người cùng vân tay người hiếp dâm phạm tội trên người Lâm Văn Hi, đồng thời phát hiện tinh dịch Minh Văn Thúc cùng chất lỏng trong cơ thể Lâm Văn Hi ở hiện trường."

Ngay sau đó Mậu Hình truyền người làm chứng thứ hai, pháp y Tần Dụ Hoa.

"Trên người Lâm Văn Hi có rất nhiều vết thương, hơn nữa bị gãy một cái xương sườn, khi chúng tôi kiểm tra hạ thể của cô, cô không chỉ từng bị xâm phạm, mà còn bị một công cụ tương tự khác thương tổn nghiêm trọng, thậm chí sẽ ảnh hưởng việc sinh đẻ của cô."

"Có phải vật thể cây gỗ dài cứng rắn tìm thấy ở hiện trường này hay không.". Mậu Hình cầm ảnh chụp cho Tần Dụ Hoa nhìn.

"Đúng, phía trên tìm được máu và chất lỏng trong cơ thể người bị hại, đồng thời có vân tay cùng da vụn của bị cáo.". Tần Dụ Hoa trả lời.

Trong quá trình thẩm vấn, từ đầu đến cuối Diệp Tư Cần không bày tỏ ý kiến.

Mãi đến khi bắt đầu thẩm vấn Minh Văn Thức.

"Minh Văn Thức, tại 1 giờ đến 2 giờ buổi tối ngày 6 tháng 7, ông ở đâu? Ông làm gì?". Mậu Hình hỏi.

Đôi mắt Minh Văn Thức vẫn đục, nhìn chăm chăm Mậu Hình, vừa bước vào tòa ông liền nhận ra cô, không nghĩ tới bé gái mồ côi Minh gia sẽ biến thành kiểm sát trưởng trước mắt.

"Tôi ở câu lạc bộ Hoàng Đình, làm tình với phụ nữ!". Minh Văn Thức cười trả lời.

"Cái ông gọi là làm tình chính là bắt buộc một phụ nữ tiến hành hành vi X phải không?". Mậu Hình hỏi.

"Loại chuyện này cô tình tôi nguyện, chính cô ta chạy đến phòng tôi nói hi vọng có thể diễn vai Mai phi trong Quý Phi bí sử. Tôi nói vai diễn này đã chọn người khác, kết quả cô đột nhiên chạy đến ôm lấy tôi. Cô biết, tôi là người đàn ông bình thường, có mỹ nữ ôm ấp, tôi nhất thời không cầm lòng được!". Minh Văn Thức cười nói.

"Vậy ông giải thích thương tổn trên người người bị hại như thế nào, thậm chí bị gãy một xương sườn?".

"Lúc ấy tôi uống rượu, nhất thời tình cảm quá mức mãnh liệt, mà Lâm tiểu thư cực kỳ phối hợp, cho nên chơi đùa hơi quá. Sau đó, cô hỏi tôi có thể cho cô vai Mai phi hay không, tôi nói cho cô bộ phim này tôi chỉ đầu tư tiền bạc, tuyển vai giao cho sản xuất cùng đạo diễn. Đây vốn là một trò chơi người tình ta nguyện, không nghĩ tới vừa xoay người cô liền báo án nói tôi hiếp dâm cô. Kiểm sát trưởng, tôi cũng cực kỳ oan uổng.". Minh Văn Thức nói.

"Nhưng mà theo lời khai của người bị hại, cô cho rằng Minh nhị thiếu ở câu lạc bộ Hoàng Đình, ai ngờ đẩy cửa tiến vào lại là Minh Nhị gia ông, cô thấy mình đi nhầm đã chuẩn bị bỏ đi, kết quả là ông ôm lấy cô không cho cô đi, tiến tới hiếp dâm cô.". Mậu Hình nói.

"Oa, khi Lâm tiểu thư tiến vào cũng không nói nhận sai người, khi cô ấy vào nhìn thấy tôi, cực kỳ vui vẻ kêu Nhị gia, sau đó liền nhào vào trong lòng tôi. Kiểm sát trưởng, nếu không tin, cô có thể hỏi quản lý câu lạc bộ và vài tiểu thư giao tiếp, các cô ấy đều nhìn thấy.". Minh Văn Thức cười cực kỳ vô sỉ.

Mà mẹ Lâm chờ xét xử đã không nghe nổi nữa, thấp giọng nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiệu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Án Lâm Văn Hi (2)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đến phiên luật sư bào chữa Diệp Tư Cần bắt đầu hỏi: "Minh tiên sinh, dựa theo lời khai của ông, ngày đó ông ở câu lạc bộ Hoàng Đình hợp mặt với bạn bè, người bị hại Lâm Văn Hi đột nhiên xông vào phòng của ông, cô nói cô ngưỡng mộ ông, thậm chí dùng hành động ám chỉ muốn hiến thân cho ông để đòi lấy vai diễn trong 《 Quý Phi bí sử 》, phải không?"

"Không sai, tôi cũng không nghĩ tới sẽ thấy cô ở nơi đó. Cô là bạn học cháu gái Minh Nhất Hạ của tôi, bởi vì cháu gái tôi từng cho cô đi quay thử phim Quý Phi bí sử, anh biết chúng tôi yêu cầu rất cao với phim do mình đầu tư, Lâm Văn Hi diễn không đạt yêu cầu cho nên cuối cùng không được chọn. Cô đột nhiên tìm đến tôi, nhào vào trong lòng tôi nói cực kỳ ngưỡng mộ tôi. Tôi sống đến từng tuổi này, còn có phụ nữ trẻ tuổi ngưỡng mộ, nhất thời mềm lòng. Ai biết thế mà cô lại báo án, còn nói tôi hiếp dâm cô. Sớm biết sẽ âm ỉ thành như vậy, tôi nên chống lại hấp dẫn, vốn không nên để cho cô vào phòng tôi.". Minh Văn Thức nói ông đặc biệt vô tội.

"Cho nên là cô biết hành tung của ông, chủ động tiến vào phòng, chủ động yêu cầu cùng ông tiến hành giao dịch không đạo đức, phải không?". Diệp Tư Cần hỏi.

"Đúng, sau đó cô nói vai diễn Mai phi này có phải trừ cô ra thì không còn có ai khác có thể diễn đúng hay không. Tôi lập tức phục hồi tinh thần lại, nói cái này phải do đạo diễn và nhà sản xuất chọn, tôi chỉ phụ trách đầu tư tiền bạc. Kết quả vừa nghe xong, cô liền thẹn quá hóa giận nói tôi lừa gạt cô, thế mà cuối cùng còn báo cảnh sát, tôi cũng cực kỳ oan uổng.". Minh Văn Thức nói xong, về mặt hồi hận.

"Như vậy tới hôm đó xem ra chỉ là một trò chơi nam nữ người tình ta nguyện, chỉ là trong quá trình chơi bọn họ không đúng mực dẫn đến người bị hại bị thương. Người bị hại ý đồ thông qua hiến thân đạt được vai diễn, không đạt được mong muốn cho nên người bị hại mới báo án, nói đương sự của tôi

hiếp dâm cô.". Lời này, Diệp Tư Cần nói với chánh án và hội thẩm.

Mậu Hình chỉ nghe, từ đầu đến cuối không nói gì.

Tiếp theo bắt đầu thẩm vấn quản lý ngoại giao Hoàng Đình, Ngô Diễm.

"Tôi hôm đó Lâm Văn Hi đến chơi với người khác ở câu lạc bộ chúng tôi, đột nhiên cô xông tới hỏi tôi, có phải Minh Nhị gia đang ở Hoàng Đình hay không. Tôi nghĩ cô là bạn Minh tam tiểu thư, có lẽ là tìm Nhị gia có chuyện gì, cho nên liền dẫn cô đến phòng Nhị gia. Không nghĩ tới cô vừa thấy Nhị gia liền nhào vào lòng Nhị gia, còn ôm Nhị gia bảo chúng tôi ra ngoài. Lúc ấy Nhị gia cực kỳ giật mình cũng cực kỳ bất ngờ, cuối cùng vẫn bảo chúng tôi ra ngoài."

"Cô chắc chắn tôi hôm đó người mà bị hại nói là Minh Nhị gia mà không phải Minh nhị thiếu? ". Sắc mặt Mậu Hình trầm xuống hỏi.

"Cô nói cô muốn tìm Minh Nhị gia, nếu không thì tôi cũng sẽ không dẫn cô đi tìm Minh Nhị gia.". Ngô Diễm nói."Ai cũng không nghĩ tới cô sẽ báo án, nhưng mà tôi đã từng nghe nhị thiếu cãi nhau với tam tiểu thư nhà chúng tôi, bảo cô ấy không được qua lại với Lâm Văn Hi. Nói cô ấy tham hư vinh, cần bản không phải thật tình coi tam tiểu thư là bạn, có một ngày khăng định sẽ hại đến Minh gia. Không nghĩ tới một lời của nhị thiếu trúng đích, ngày này thật sự đến rồi."

Ngô Diễm vừa nói, sắc mặt chánh án thay đổi, ấn tượng của mọi người đối với Lâm Văn Hi, nhất định là cảm thấy cô vì vai diễn không biết liêm sỉ, không đạt được ưu đãi lại cần ngược lại một nhát.

Sắc mặt Mậu Hình càng ngày càng xấu, cuối cùng bắt đầu thẩm vấn Lâm Văn Hi.

"Lâm tiểu thư, phiền cô nói một chút về quá trình vụ án.". Mậu Hình nói.

"Tôi... ". Lâm Văn Hi không khống chế được cảm xúc, lúc này nước mắt rơi ào ào.

"Lâm tiểu thư, hiện tại cô có thể làm chứng không?". Mậu Hình hỏi.

Lâm Văn Hi nức nở, không nói nên lời.

"Chánh án, hội thẩm, vì hiện tại cảm xúc người bị hại cực kỳ không ổn định, tôi muốn xin hoãn lại thẩm vấn cô.". Mậu Hình nói.

"Phê chuẩn.". Chánh án không khỏi nhìn về phía Mậu Hình, hiện tại người bị hại đã không thể làm chứng, mà lời khai phía trước vô cùng bất lợi đối với bên bị hại.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sùng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Án Lâm Văn Hi (3)

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Chánh án, tôi muốn truyền người làm chứng tiếp theo, Nhà Sản Xuất 《 Quý Phi bí sử 》- Chung Dã."

Nghe được cô truyền nhân chứng tiếp theo, sắc mặt Diệp Tư Cần hơi thay đổi, lập tức bày tỏ phản đối, cho rằng người này không có quan hệ gì với bản án.

Mậu Hình lập tức nói: "Chánh án, hội thẩm, tôi bảo đảm tôi thẩm vấn nhân chứng có quan hệ vô cùng quan trọng với bản án."

Chánh án bày tỏ đồng ý.

Chỉ chốc lát sau Chung Dã vào tòa, Mậu Hình bày ra bảng ghi lại quá trình chọn diễn viên 《 Quý Phi bí sử 》: "Người làm chứng Chung Dã, xin hỏi đây có phải bảng ghi lại quá trình chọn diễn viên 《 Quý Phi bí sử 》 hay không."

"Phải.". Chung Dã nhìn Minh Văn Thức, nhất thời trở nên khẩn trương.

"Bảng ghi lại quá trình chọn diễn viên này ghi lại ngày 14 tháng 6, Lâm Văn Hi đến tổ kịch quay phim thử, hơn nữa quyết định cho cô đóng vai Mai phi này, đúng không?"

"Chỉ là tạm định." Chung Dã nuốt nước miếng một chút.

"Nhưng mà bảng diễn viên của ông rõ ràng viết Lâm Văn Hi, vậy mà khi tuyên truyền đối ngoại các ông lại công bố tên một minh tinh khác, vì sao lại

tuyên truyền không đồng nhất với diễn viên thực tế trong băng?". Mậu Hình hỏi.

"Ngày 14 Lâm Văn Hi đến quay thử, tôi và đạo diễn đều cảm thấy cô biểu diễn được, cho nên tạm định là cô. Về sau tôi nói tin tức này cho Minh Nhị gia, Minh Nhị gia nói trước tiên chưa cần nói với Lâm Văn Hi vợ, thậm chí không nên nói là cô với bên ngoài, lúc này mới xuất hiện tình huống tuyên truyền không đồng nhất với diễn viên thực tế trong băng.". Chung Dã trả lời.

"Anh nói Minh Nhị gia, chính là bị cáo Minh Văn Thức phải không?". Mậu Hình hỏi.

"Phải."

"Vậy ông có từng hỏi bị cáo Minh Văn Thức vì sao lại làm vậy không?".

"Cái này không cần hỏi, khẳng định Nhị gia có dụng ý của ông, tôi chỉ nghe theo là được, nhưng mà nội bộ chúng tôi cơ bản đều đã tán thành vai Mai phi là do Lâm Văn Hi diễn.". Chung Dã nói.

"Phản đối, chánh án, vấn đề kiểm sát trưởng thẩm vấn không quan hệ với bản án.". Diệp Tư Cẩn nói.

"Chánh án, tôi có lý do tin tưởng chuyện xảy ra vào buổi tối ngày 5 tháng 7 đến rạng sáng ngày 6 tháng 7 của bị cáo không phải ngẫu nhiên mà là có kế hoạch từ trước, cho nên tôi cho rằng nhất định phải hiểu biết rõ ràng trước sau sự việc.". Mậu Hình nói.

"Phản đối không có hiệu quả, kiểm sát trưởng, mời thẩm vấn trung tâm bản án.". Chánh án nói.

"Dựa theo thói quen cùng luật lệ của các anh, thật ra anh đã biết dụng ý của Minh Văn Thức, đúng không?". Mậu Hình hỏi lại.

"..." Chung Dã không trả lời.

"Người làm chứng, mời anh trả lời vấn đề.". Mậu Hình tiếp tục truy hỏi.

"Có lẽ là Nhị gia có ý với Lâm Văn Hi?". Chung Dã trả lời.

"Anh có thể cảm nhận được dụng ý Minh Văn Thức nhanh như vậy, như vậy xem ra chắc ông ta không chỉ có ý với nữ minh tinh một lần? Đúng hay không?".

"Đúng.". Chung Dã trả lời.

Mậu Hình cảm nhận được ánh mắt bất thiện của Minh Nhất Kỳ phóng tới đây, nhưng mà cô cũng không lo lắng, lại nói: "Ngày 10 tháng 7, các anh bắt đầu tuyên truyền 《 Quý Phi bí sử 》 do Lâm Văn Hi đóng, đúng không?". Mậu Hình hỏi.

"Phải.". Chung Dã gật đầu.

"Sau đó bị cáo Minh Văn Thức đã bày tỏ với không ít người về việc ông ta cực kỳ có hứng thú đối với Lâm Văn Hi, đúng hay không?". Mậu Hình hỏi.

Chung Dã gật đầu: "Minh Nhị gia thật sự từng bày tỏ như vậy, ngày quay phim nhìn biểu cảm của Lâm Văn Hi, ông còn nói một câu, ông nói thế mà Đường Minh Hoàng không thích một Mai phi phong tình vạn chủng như vậy, lại đi yêu một Dương Ngọc Hoàn béo như heo mập, thật sự là phí của trời, tôi nhất định phải ôm Mai phi đáng yêu này vào lòng. Nhị gia nói câu kia, lập tức tôi và đạo diễn liền quyết định phân cho Lâm Văn Hi diễn vai, về sau Nhị gia nói trước tiên đừng nói cho Lâm Văn Hi, chúng tôi cho rằng Nhị gia là muốn tự mình cho cô ôn huệ này."

Gọi Chung Dã xong, Mậu Hình gọi người làm chứng thứ hai, Minh Nhất Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Án Lâm Văn Hi (4)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Nhất Hạ cực kỳ không muốn lên tòa làm chứng, cô cũng không quan tâm vì sao Mậu Hình lại gọi mình làm chứng, nhưng vì là án hình sự, cô có nghĩa vụ ra tòa. Nhưng mà anh trai đã chuẩn bị tốt cho cô, cô cũng không sợ. Sau khi vào tòa, nhìn thấy Mậu Hình ở toà án, mặc đồng phục kiểm sát trưởng màu đen còn có vẻ mặt nghiêm nghị nói năng thận trọng kia, cô vẫn không nhịn được trào ra một luồng hận ý.

"Tiểu thư Minh Nhất Hạ, xin hỏi ngày 20 tháng 6 có phải Lâm Văn Hi đi tìm cô hay không?". Mậu Hình hỏi.

"Tôi không nhớ rõ.". Minh Nhất Hạ trả lời.

"Không sao cả, tôi giúp cô nhớ lại, ngày 20 tháng 6 vừa rồi cô ở sản nghiệp điện ảnh Hoàn Vũ họp với người chịu trách nhiệm « Quý Phi bí sử », Lâm Văn Hi đột nhiên xông đến nói có chuyện muốn hỏi cô. Lúc ấy, gần như tất cả người chịu trách nhiệm Quý Phi bí sử đều có mặt, rất nhiều người đều biết chuyện này." Mậu Hình hỏi.

"Hình như vậy." Minh Nhất Hạ trả lời.

"Về sau các cô tranh cãi âm ỉ một trận ở một gian phòng khác, gần như cả tầng mọi người đều nghe được, nội dung các cô cãi nhau cô còn nhớ rõ không?"

"Từ nhỏ tôi và Văn Hi là khuê mật, cãi nhau cực kỳ bình thường, tôi không nhớ rõ nữa." Minh Nhất Hạ trả lời.

"Vậy tôi giúp cô nhớ lại, nội dung các cô cãi nhau là Lâm Văn Hi chất vấn vì sao vai diễn Mai phi này không phải do cô đóng, lại làm thời đôi người. Cô nói đây không phải cô có thể quyết định, cô bảo cô ấy đến hỏi chủ hai cô, chủ hai cô cực kỳ thích cô ấy. Lúc ấy cô ấy cực kỳ kinh hoàng, cô ấy hỏi cô lời này có ý gì? Người trong lòng cô là Minh nhị thiếu.".

"Kết quả cô nói, anh hai cô đã có vị hôn thê sắp đính hôn, cô ấy căn bản không thể kết duyên với Minh nhị thiếu cũng là Minh Nhất Kỳ, cho tới bây giờ Minh Nhất Kỳ cũng không thích cô ấy. Ngược lại Minh Nhị gia cũng không tệ, hơn nữa cực kỳ thích cô ấy. Cô ấy gây gổ với cô trước mặt mọi người, tất cả mọi người đều nghe được nội dung các cô cãi nhau, cuối cùng tan rã trong không vui, có chuyện này không? Minh tiểu thư, tôi phải nhắc nhở cô, nếu cô làm giả lời khai ở trên tòa án là cần chịu trách nhiệm hình sự." Mậu Hình nhấn mạnh.

"Tôi đã từng nói như vậy, cho nên cô liền chạy đi tìm chủ hai tôi." Minh Nhất Hạ nói.

"Chúng tôi lấy được tất cả nhật ký điện thoại và ghi lại tin nhắn gửi tới Minh Văn Thúc ngày 5 tháng 7, cô gửi đi một tin nhắn cho Minh Văn Thúc, nội dung tin tức là: Chủ hai, Văn Hi ở câu lạc bộ Hoàng Đình."

"Mậu Hình, cô xâm phạm riêng tư của tôi." Minh Nhất Hạ lập tức giận không kềm được.

"Người làm chứng, đây là tòa án, tôi là kiểm sát trưởng vụ án này, mời gọi tôi Mậu kiểm sát trưởng." Mậu Hình trái lại không giận, mà cực kỳ tự nhiên sửa đúng xưng hô của cô ta.

"Mậu kiểm sát trưởng, tôi không phải người hiềm nghi phạm tội, cô không thể ghi lại tin nhắn của tôi." Minh Nhất Hạ tỉnh táo lại, nhưng giọng điệu vẫn cực kỳ chống đối, đôi mắt cũng lộ ra hung ác.

"Chúng tôi ghi lại tin nhắn của Minh Văn Thúc, ông là bị cáo bản án, ghi lại tin nhắn là hợp trình tự pháp luật." Mậu Hình nói, "Trở lại chuyện chính, người làm chứng, thời gian cô gửi tin là 9 giờ 45 phút, mà chúng tôi điều tra hệ thống camera tại đại sảnh Hoàng Đình, 10 giờ 01 phút Minh Văn Thúc đến câu lạc bộ Hoàng Đình, nói cách khác ông nhận được tin nhắn của cô xong liền chạy tới Hoàng Đình."

"Đương nhiên 10 giờ 10 phút ông gửi lại một tin nhắn cho cô, nội dung là: Đã đến. Xem hai tin nhắn này đầy đủ nói rõ rằng Minh Văn Thúc đến Hoàng Đình là vì biết Lâm Văn Hi cũng ở đây, nói cách khác ông đến vì Lâm Văn Hi."

"Tôi không biết, tôi không nhớ rõ chuyện hôm đó nữa." Minh Nhất Hạ lập tức nói.

Mậu Hình chỉ cười lạnh, hỏi Minh Nhất Hạ đến đây là đủ rồi.

"Chánh án, tôi muốn xin gọi lại người làm chứng Ngô Diễm." Mậu Hình nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Án Lâm Văn Hi (5)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngô Diễm lại bị dẫn tới, Mậu Hình bắt đầu thẩm vấn: "Người làm chứng, căn cứ lời khai người bị hại, cô ấy nghe được cô nói với mấy quản lý giao tiếp, Minh nhị thiếu ở Hoàng Đình. Cô ấy còn có ý hỏi cô, có phải nhị thiếu ở đây hay không? Cô nói ở đây, có phải hay không?"

"Tôi nói là Minh Nhị gia ở Hoàng Đình, cô hỏi cũng là Minh Nhị gia." Ngô Diễm trả lời.

"Người làm chứng, tôi hi vọng cô hiểu, bất luận kẻ nào ở trên tòa án nhất định đều phải nói thật, nếu không có thể lấy tội nguy tạo chứng cứ giả khởi tố cô." Mậu Hình hỏi.

"Tôi biết, cho nên tôi nói đều là lời nói thật." Ngô Diễm trả lời.

"Chánh án, tôi xin mở camera tầng 10 Hoàng Đình lúc ấy.". Mậu Hình nói, tại phòng Hoàng Đình là nơi riêng tư khách nhân, không cho phép có cameras, nhưng ở hành lang Hoàng Đình, đại sảnh, các khu giải trí chung khác đều có cameras.

Mậu Hình bắt đầu mở cửa phòng, mãi đến khi Lâm Văn Hi từ một gian phòng đi ra, sau đó nói chuyện với Ngô Diễm, bởi vì cameras không có hiệu quả thu âm cho nên chỉ có thể nhìn hình miệng.

"Tôi cố ý mời tới một chuyên gia có nghiên cứu đối với khẩu hình, anh ấy có thể nói cho tôi biết lúc ấy Lâm Văn Hi rốt cuộc hỏi Minh nhị thiếu hay là Minh Nhị gia?". Mậu Hình nói xong quay đầu nhìn về phía Ngô Diễm, thấy sắc mặt Ngô Diễm đã thay đổi, cô nói, "Nếu nhận định người bị hại hỏi là Minh nhị thiếu, người làm chứng Ngô Diễm - kẻ khả nghi làm chứng cứ giả, tôi xin toà án giam cô."

"Phê chuẩn.". Chánh án trả lời.

"Ngô Diễm, lại cho cô một cơ hội, lúc ấy người bị hại Lâm Văn Hi hỏi là Minh nhị thiếu hay là Minh Nhị gia?". Mậu Hình hỏi.

Ngô Diễm cũng không dám nhìn những người khác, trong đầu rối bời nói lung tung: "Cô, cô hỏi là Minh nhị thiếu?".

"Cô hỏi là Minh nhị thiếu, vì sao cô chỉ cô ấy vào phòng bị cáo? Thậm chí tự mình dẫn cô đi.". Mậu Hình hỏi.

"Bởi vì Nhị gia phân phó, Nhị gia cố ý để cho chúng tôi dùng giọng nói Lâm Văn Hi có thể nghe được bàn tán về Minh nhị thiếu, nói nhị thiếu ở Hoàng Đình. Tất cả mọi người đều biết Lâm Văn Hi cực kỳ thích nhị thiếu, mỗi lần tới Hoàng Đình chỉ cần biết nhị thiếu ở đây, cô nhất định sẽ đi gặp nhị thiếu. Quả nhiên không ngoài chúng tôi dự liệu, nhắc tới Minh nhị thiếu Lâm Văn Hi cũng rất kích động, nói cô muốn gặp nhị thiếu, bảo tôi dẫn cô đi. Tôi dựa theo Nhị gia phân phó, dẫn cô đến phòng Nhị gia.". Ngô Diễm nói.

"Ở phòng bị cáo đã xảy ra chuyện gì?". Mậu Hình hỏi lại.

"Lâm Văn Hi vừa vào phòng phát hiện là Minh Nhị gia, hỏi tôi vì sao không phải nhị thiếu, xoay người muốn đi. Nhưng Nhị gia đã ôm lấy cô, sau đó ra hiệu bảo tất cả mọi người chúng tôi ra ngoài.". Ngô Diễm nói.

"Cho nên cô đã thành đồng lõa của bị cáo Minh Văn Thức trong vụ án hiếp dâm Lâm Văn Hi.". Mậu Hình nói.

Hỏi đến đây rồi, không chỉ có Minh Văn Thức không khống chế được, sắc mặt Minh Nhất Kỳ chờ xét xử cũng đã thay đổi.

"Chúng tôi đều cho rằng, Nhị gia muốn bao dưỡng Lâm Văn Hi.". Ngô Diễm vội vàng giải thích, "Bởi vì trước đó mọi người đều biết, Lâm Văn Hi muốn đạt được vai diễn Mai phi, nhất định phải lấy lòng Nhị gia, hiện tại chỉ là cho Lâm Văn Hi cơ hội thôi. Tất cả mọi người cho rằng, Lâm Văn Hi chỉ đang làm nũng, Nhị gia tung mỗi cô khẳng định sẽ nghe theo. Cho nên chúng tôi cũng không nghĩ nhiều, Nhị gia bảo chúng tôi ra ngoài, chúng tôi liền ra ngoài."

"Cô nói chính là cô cho rằng, hoặc là nhân viên công tác câu lạc bộ Hoàng Đình các cô cho rằng, trong các cô không có ai hỏi qua Lâm Văn Hi có nguyện ý hay không? Kỳ thật cô mang cô ấy đến phòng bị cáo Minh Văn Thức cô ấy liền xoay người đi, đã rõ ràng biểu đạt cô ấy không muốn, nhưng không có một người để ý, còn đẩy cô ấy vào hang sói.". Mậu Hình lớn tiếng hỏi.

"..." Ngô Diễm không nói lời nào, sắc mặt xấu hổ.

Hỏi đến nơi đây, Tiểu Nam nói thêm vài câu ở bên tai Mậu Hình, Mậu Hình đã nói: "Chánh án, người bị hại Lâm Văn Hi bày tỏ, cô có thể tiếp thu thẩm vấn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Án Lâm Văn Hi (6)

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Phê chuẩn.". Chánh án đồng ý.

Lâm Văn Hi được dẫn tới, Mậu Hình bắt đầu thẩm vấn trước.

"Người làm chứng Lâm Văn Hi, mời cô miêu tả một chút vào lúc ban đêm xảy ra chuyện gì?". Mậu Hình hỏi.

Lâm Văn Hi nhìn Minh Nhất Kỳ và Minh Nhất Hạ trên ghế chờ xét xử, một người là bạn tốt nhất của cô, một người là người đàn ông cô thầm mến gần mười năm. Bọn họ đều đang nhìn mình, cô thậm chí có thể lập tức đọc được ẩn ý trong mắt họ.

Cô hít sâu một chút, liền nói: "Ngày 5 tháng 7, bạn tốt Minh Nhất Hạ của tôi gọi điện thoại cho tôi, nói trước đó chúng tôi cãi nhau ở công ty là cô không đúng, cô không nên nói với tôi như vậy, muốn xin lỗi tôi. Nhận được điện thoại của cô, lúc ấy tôi cực kỳ bất ngờ cũng cực kỳ kinh ngạc, bởi vì tôi và Nhất Hạ là bạn nhiều năm như vậy, cô chưa bao giờ là một người chịu thua, càng đừng nói xin lỗi. Cô hẹn tôi đến hát ở Hoàng Đình, cô nói cô chọn phòng xong rồi, ngay ở phòng số 2 khu VIP Hoàng Đình. Tôi đến, nhìn thấy một đám bạn bè đều đã ở đây, Nhất Hạ lại gọi điện thoại nói với tôi cô tới không được, để cho chúng tôi tự chơi. Tôi không nghĩ quá nhiều, cùng mọi người uống rượu, chơi đoán số."

"Về sau quản lý giao tiếp Hoàng Đình là Ngô Diễm dẫn theo nhân viên tiến vào đưa mâm đựng trái cây cho chúng tôi, vừa lúc tôi cũng ra ngoài muốn đi toilet, tôi nghe được bọn họ nói Minh nhị thiếu cũng ở Hoàng Đình. Tôi vội hỏi Ngô quản lý, nhị thiếu ở đâu, cô nói tại phòng số 1. Cô hỏi tôi có phải muốn gặp nhị thiếu hay không, cô có thể dẫn tôi đi."

"Lúc ấy tôi không nghĩ quá nhiều, tôi một lòng chỉ muốn gặp nhị thiếu, tôi biết nhị thiếu là cô đồng Hoàng Đình, anh thường xuyên tới Hoàng Đình. Ai biết tôi vào phòng, ở bên trong không phải Minh nhị thiếu, mà Minh Nhị gia."

Mậu Hinh tiếp tục hỏi: "Cô nói Minh nhị thiếu, là Nhị công tử mình gia Minh Nhất Kỳ, mà Minh Nhị gia là chú Minh Nhất Kỳ Minh Văn Thức, cũng là bị cáo bản án, đúng không?"

"Phải.". Lâm Văn Hi trả lời.

"Chánh án, nơi này của tôi có một phần hợp đồng góp vốn câu lạc bộ Hoàng Đình, phía trên rõ ràng viết Minh nhị thiếu Minh gia là cổ đông câu lạc bộ Hoàng Đình, phòng số 2 Hoàng Đình lại là phòng riêng Minh nhị thiếu, cũng là gần đây vẫn do bị cáo Minh Văn Thức sử dụng.". Mậu Hinh nói xong, cầm một phần tư liệu, đương nhiên cũng đưa tư liệu cho Diệp Tư Cần.

"Chánh án, cho dù có phần tư liệu này, chỉ có thể nói câu lạc bộ Hoàng Đình là sản nghiệp Minh gia, cũng không thể nói gì khác? Tôi xin không lấy đây là chứng cứ.". Diệp Tư Cần nói.

"Chánh án, lát nữa tôi có thể chứng minh phần tư liệu này đối với vụ án này có tác dụng vô cùng quan trọng.". Mậu Hinh nói.

"Tạm thời lấy phần tư liệu này làm chứng cứ, nhưng đồng thời nhắc nhở kiểm sát trưởng, nhanh chóng tiến vào vào chủ đề.". Chánh án nói.

"Được, chánh án.". Mậu Hinh tiếp tục hỏi Lâm Văn Hi, "Sau khi cô vào phòng xảy ra chuyện gì?"

"Minh Nhị gia bắt đầu ôm ấp tôi, ông nói, từ lúc tôi mười sáu tuổi lần đầu tiên đến Minh gia ông đã thích tôi, chỉ cần tôi làm người phụ nữ của ông, tôi muốn cái gì đều có thể cho tôi.". Lâm Văn Hi nói đến đây nghẹn ngào, "Tôi không chịu, tôi nói trong lòng chỉ có nhị thiếu, ông cũng có thể làm ba tôi rồi, tôi không muốn làm với ông, tôi hô to Ngô quản lý, Minh nhị thiếu xin Minh nhị thiếu tới cứu tôi? Kết quả các cô đi hết, sau đó... Sau đó ông liền hiếp dâm tôi."

"Sau đó cô liền báo án?". Mậu Hinh hỏi.

"Lúc ấy tôi rất thống khổ, ông nói nhân vật Mai phi do tôi đóng, chỉ cần tôi ngoan ngoãn, tôi muốn cái gì đều có thể có. Nhưng Minh Nhị gia, ông là người biến thái, tôi không có cách nào tưởng tượng được về sau lại vẫn phải cùng với ông cho nên mới báo án.". Lâm Văn Hi khóc nói.

"Toàn bộ quá trình, cô vẫn đều nói với ông, cô không cần, cô không muốn phải không?". Mậu Hinh hỏi lại.

"Đúng, tôi một mực cầu xin ông, cầu xin ông buông tha tôi, nhưng mà ông ta không chịu. Ông còn cười, tiếng cười của ông đặc biệt đáng sợ, hiện tại tôi nằm mơ nghĩ đến tiếng cười của ông đều phải tỉnh lại.". Lâm Văn Hi nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Án Lâm Văn Hi (7)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay sau đó, đến phiên Diệp Tư Cần bắt đầu thẩm vấn.

"Lâm tiểu thư, cô đã từng vì vai diễn một bộ phim mà hy sinh thân thể của chính mình để đổi lấy vai diễn hay không?". Diệp Tư Cần hỏi.

Mặt Lâm Văn Hi trắng bệch, hoảng sợ nhìn Diệp Tư Cần.

"Mời cô trả lời vấn đề của tôi.". Diệp Tư Cần lại hỏi.

"Có.". Lâm Văn Hi trả lời, "Tôi...".

"Chánh án, hội thẩm, nơi này của tôi có một phần tư liệu, bên trong còn có một chút ảnh chụp, trong ảnh chụp rõ ràng ghi lại người bị hại bản án Lâm Văn Hi đã từng vì muốn đóng vai diễn trong « Tuyên thái hậu », từng tiến hành giao dịch không đạo đức với nhà sản xuất. Cho nên đối với người bị hại Lâm Văn Hi mà nói, dùng thân thể của chính mình đổi lấy một vai diễn, căn bản là chuyện bình thường như ăn cơm". Diệp Tư Cần nói.

Lâm Văn Hi nghe thế nhất thời toàn thân phát run.

"Lâm tiểu thư, ảnh chụp bên trong tư liệu này có phải cô hay không?". Diệp Tư Cần hỏi.

"Là tôi.". Lâm Văn Hi gật đầu, cô nắm ngón tay mình, cắn chặt môi dưới.

"Như vậy, xem ra chỉ cần có thể có được vai diễn cô muốn, hy sinh thân thể của mình, không đáng kể chút nào, phải không?". Diệp Tư Cần hỏi.

"Không phải.". Lâm Văn Hi vội nói, "Cuối cùng tôi cũng không có hoàn thành giao dịch không đạo đức, tôi cho rằng sự kiện kia rất đơn giản, nhưng chuyện đến trước mắt tôi mới phát hiện mình căn bản không làm được. Đây cũng là lý do vì sao khi Nhất Hạ ám chỉ tôi có thể đi tiếp chủ hai cô, tôi mới gần như trở mặt với cô. Từ nhỏ đến lớn tôi đều nghe lời cô, nhưng mà lần này tôi gần như trở mặt cùng cô, hơn nữa tôi rõ ràng nói qua, không cần.".

Diệp Tư Cần biến sắc, Minh Nhất Hạ ngồi ở ghế chờ xét xử gần như muốn nhảy dựng lên đánh Lâm Văn Hi một trận.

"Lâm tiểu thư, cô nói đương sự tôi hiếp dâm cô, xin cô nói tường tận chuyện đã trải qua.". Diệp Tư Cần hỏi.

Mậu Hình quay đầu nhìn Diệp Tư Cần, mặc dù ở trong tất cả án hiếp dâm, cuối cùng người bị hại đều khó mà tránh được phải đối mặt mấy vấn đề này, nhưng nghe Diệp Tư Cần hỏi như vậy, Mậu Hình vẫn không dễ chịu.

Lâm Văn Hi ngớ ra một chút, không trả lời ngay.

"Ví dụ như là cô cởi quần áo hay là đương sự tôi cởi, cái quá trình này ông có hôn cô không, hôn cô như thế nào? Hôn nơi nào trên thân thể cô?". Diệp Tư Cần hỏi.

"Phản đối.". Mậu Hình lập tức đứng lên, "Chánh án, toàn bộ quá trình hiếp dâm đối với người bị hại vốn là một thương tổn cực lớn, tôi phản đối luật sư bào chữa dùng từ ngữ kích thích người bị hại như vậy, tương đương thương tổn cô thêm lần nữa.".

"Chánh án, hội thẩm, chúng ta nhất định phải hiểu biết rõ ràng cụ thể vụ án, như vậy mới có thể nhận định rõ cuộc hiếp dâm theo như lời người bị hại hay kỳ thật chỉ là một trò chơi người tình ta nguyện giữa nam nữ.". Diệp Tư Cần nói.

"Phản đối không có hiệu quả, luật sư bào chữa, mời chú ý diễn đạt của anh.". Chánh án nói.

"Lâm tiểu thư, mời cô trả lời vấn đề của tôi.". Diệp Tư Cần nói.

Lâm Văn Hi có phần không khống chế được cảm xúc, hơn nữa cô nhìn ghế chờ xét xử còn có mẹ mình, nước mắt thiếu chút nữa tràn ra.

Mậu Hình cũng cực kỳ khó chịu, bất kỳ một phụ nữ nào trải qua chuyện như vậy, bây giờ còn phải nói ra, trong lòng đều phải chịu áp lực vô cùng lớn.

"Sau khi Minh Văn Thức bảo những người khác rời khỏi, ném tôi lên ghế sofa, sau đó bắt đầu xé quần áo của tôi... Về sau ông ta cầm roi quật tôi, vừa đánh vừa cười to mắng tôi..." Lâm Văn Hi ngồi thẳng tắp, từng chữ nói lại tình hình phát sinh lúc ấy.

Diệp Tư Cần không nghĩ tới Lâm Văn Hi có thể nói rõ ràng vụ án đã trải qua như vậy, trong quá trình này, cha mẹ Lâm Văn Hi căn bản không chịu nổi giữa chừng đã phải lui ra ngoài, nhưng Lâm Văn Hi vẫn còn tiếp tục nói.

"Lâm tiểu thư, cô nhớ quá trình đặc biệt rõ ràng, thật giống như lời kịch, có phải nội dung này đều không quan hệ với cô hay không, cô đã sớm nghĩ đến cách diễn đạt thật tốt.". Diệp Tư Cần ẩn ý nói.

"Tôi cũng hi vọng chuyện này thật sự không có một chút quan hệ nào với tôi, tôi cũng hi vọng đây là một con ác mộng. Nhưng mà, nhưng mà khi tôi biết hoá ra người đàn ông tôi thích mười mấy năm và khuê mật làm bạn học tôi mười mấy năm cùng nhau thiết lập cái ván cờ này đưa tôi cho người đàn ông đáng sợ kia, tôi đột nhiên cảm thấy chuyện ngày đó thì ra không đáng sợ như thế, tôi chỉ hi vọng người thương tổn tôi phải chịu sự trừng phạt thích đáng của pháp luật.". Lâm Văn Hi nói xong, nhìn Minh Nhất Hạ và Minh Nhất Kỳ ngồi trên ghế chờ xét xử.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Án Lâm Văn Hi (8)

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Chánh án, hội thẩm, chúng tôi vẫn cho rằng án hiếp dâm này là ngẫu nhiên xảy ra, là bởi vì người bị hại uống say vào nhằm phòng bị cáo dẫn đến bị kích. Mà bây giờ xem ra đây có thể là một tình huống được người ta tỉ mỉ thiết kế. Bị cáo Minh Văn Thức mơ ước lâu ngày đối với người bị hại Lâm Văn Hi, lợi dụng vai diễn trong một bộ phim dẫn Lâm Văn Hi cắn câu. Lâm Văn Hi bị người cố tình dẫn tới phòng bị cáo, sau đó bị cáo thực hành hiếp dâm Lâm Văn Hi."

"Ngay từ đầu luật sư bào chữa nghi ngờ vì sao tôi muốn nhấn mạnh Hoàng Đình là sản nghiệp của Minh gia. Hiện tại tôi có thể nói cho mọi người biết, chính là bởi vì Hoàng Đình là sản nghiệp Minh gia mới có thể thuận tiện cho bị cáo Minh Văn Thức thiết kế tình cảnh này để đạt được mục đích hiếp dâm người bị hại, thậm chí bị cáo muốn mượn chuyện này nhằm mục đích chiếm hữu người bị hại trong thời gian dài. Hành vi của bị cáo là cực kỳ ác liệt, cực kỳ không đạo đức cũng vô cùng thương tổn thể xác và tinh thần người bị hại."

"Chánh án, hội thẩm, ở đây tôi có một phần báo cáo giám định y học, phía trên viết rõ người bị hại Lâm Văn Hi bởi vì bị bị cáo Minh Văn Thức hiếp dâm và đánh đập nhiều lần dẫn đến hạ thể tổn thương nghiêm trọng cũng ảnh hưởng sinh đẻ, tạo thành ảnh hưởng không thể xóa đi đối với người bị hại."

"Ý nghĩa của luật hình sự là đòi lại công bằng, mục đích của luật hình sự là trừng phạt tội phạm và bảo vệ nhân thân và quyền lợi của người bị hại. Trong vụ án này, tất cả hành vi hiếp dâm của bị cáo cực kỳ tàn nhẫn và vô nhân đạo, dẫn đến thể xác và tinh thần người bị hại Lâm Văn Hi phải chịu thương tổn rất lớn thậm chí không thể sinh đẻ. Hiện tại tôi khẩn cầu chánh án, hội thẩm căn cứ điều 236 luật hình sự phán bị cáo tội danh hiếp dâm, cũng đề nghị chánh án, hội thẩm xử bị cáo Minh Văn Thức tù có thời hạn mười năm trở lên."

Mậu Hinh kết luận, Diệp Tư Cần nhìn cô một cái, cảm thấy Mậu Hinh có phần quá ngoan độc với người Minh gia rồi.

Chờ hai bên tổng kết xong, chánh án tuyên bố kết thúc toà án thẩm vấn, chuẩn bị tuyên án.

Mậu Hinh thu dọn đồ đạc, Minh Nhất Hạ xông lên muốn đánh Lâm Văn Hi: "Lâm Văn Hi, cô điên rồi sao? Cô cư nhiên dám hại chú tôi cùng chúng tôi như vậy."

Sắc mặt Lâm Văn Hi trở nên trắng bệch, cô nhìn Minh Nhất Hạ cười lạnh: "Nhất Hạ, cô coi tôi là bạn sao? Tại lúc cô đẩy tôi đến phòng chú hai cô, cô nghĩ tới tình nghĩa bạn học nhiều năm giữa chúng ta sao?"

"Được rồi, Nhất Hạ, đây là toà án, đừng càn quấy." Minh Nhất Kỳ nhìn Lâm Văn Hi, anh cho rằng mình đã nói rất rõ ràng với Lâm Văn Hi, không nghĩ tới cuối cùng cô quay ngược lại đối phó Minh gia.

"Minh nhị thiếu, Minh tam tiểu thư, vụ án này còn chưa phán quyết. Lâm Văn Hi là nhân chứng bên tố cáo cũng là đương sự, mời các anh không càn quấy rầy nhân chứng của tôi." Mậu Hinh nói.

Minh Nhất Kỳ nhìn Mậu Hinh, từ sau khi Mậu Hinh trở về anh đã nghe nói một chút, hôm nay mới thật sự thấy được sự lợi hại của Mậu Hinh. Rõ ràng Lâm Văn Hi là nhân vật mình sắp đặt muốn đánh bại Mậu Hinh, hiện tại ngược lại biến thành nhân vật mấu chốt làm chứng cho Mậu Hinh.

"Hình Hinh, anh nghĩ chuyện này có thể em hơi hiểu lầm." Minh Nhất Kỳ vẫn đặc biệt khách sáo đối với Mậu Hinh.

"Tôi nghĩ chắc Minh thiếu có hiểu lầm mới đúng. Không thấy rõ sai lầm, Minh nhị thiếu và Minh tam tiểu thư chỉ sợ có chuyện phải làm." Mậu Hinh nhìn thấy Vương Thiết Thanh đi đến, ý cười càng sâu thêm.

"Minh Nhất Kỳ, Minh Nhất Hạ, dựa theo vụ án hiếp dâm Lâm Văn Hi, phiền các anh đến cục cảnh sát với tôi một chuyến." Vương Thiết Thanh nói.

Minh Nhất Kỳ nở nụ cười, thấp giọng nói: "Hình Hinh, lát nữa chúng ta gặp lại."

Mậu Hinh đưa Lâm Văn Hi về nhà, Lâm Văn Hi không nhịn được hỏi: "Có thể tố cáo Minh Nhất Kỳ và Minh Nhất Hạ không?"

Mậu Hinh trả lời: "Rất khó, vì bọn họ cũng không có mặt ở đây, chỉ dựa vào hai tin nhắn cũng không thể chứng minh bọn họ trợ giúp Minh Văn Thức phạm tội."

"..." Lâm Văn Hi cười khổ, "Không nghĩ tới sau nhiều năm như vậy, thế mà người có thể giúp tôi lại là cô, Mậu Hinh."

"Tôi không giúp cô, tôi chỉ là làm một việc kiểm sát trường phải làm." Mậu Hinh trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Lật ngược chân tướng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ban đầu Lâm Văn Hi định nghe Minh Nhất Kỳ, phản cung trên toà án, đưa chứng cứ Mậu Hinh hỏi lộ mình, yêu cầu cô ta đến làm chứng cứ giả tố cáo

Minh Văn Thức. Nếu như vậy, có thể khiến Mậu Hình thân bại danh liệt.

Cô cũng rất ghét Mậu Hình, lúc đi học Mậu Hình rất thanh cao, cũng không để ý đến ai, học tập luôn đứng nhất khối, được cô giáo yêu quý. Minh Nhất Hạ chán ghét Mậu Hình, thích bắt nạt cô, để mình cũng có thể cảm thấy vui vẻ khi bắt nạt Mậu Hình.

Cho nên thật ra cô rất kháng cự để Mậu Hình giúp mình.

Trước khi ra tòa, câu nói đầu tiên Mậu Hình nhìn thấy cô chính là: "Minh Nhất Kỳ bảo cô ra tòa làm chứng, đúng không?".

Cô há hốc miệng ngay tại chỗ, không ngờ Mậu Hình lại biết.

"Minh Nhất Kỳ cực kỳ hiểu biết cô, anh lại càng rõ ràng tâm tư từ nhỏ đến lớn của cô. Lâm Văn Hi, nghĩ lại cho kỹ, nhiều năm như vậy cô đã có rất nhiều cơ hội hết hy vọng với Minh Nhất Kỳ, có phải mỗi lần cô muốn bỏ cuộc anh ta cho cô một chút hi vọng hay không.". Mậu Hình hỏi.

Lâm Văn Hi tiếp tục kinh ngạc, bởi vì bị Mậu Hình nói trúng rồi. Vô số lần cô cảm thấy đã hết hi vọng với Minh Nhất Kỳ, lại bất gặp ánh mắt dịu dàng của anh nhìn cô khiến cô cảm thấy không phải anh không có chút tình cảm gì với mình.

"Chắc chính cô cũng có thể cảm thấy được, lần này cô rơi vào một ván cờ anh em Minh gia thiết kế, trước kia Minh Nhất Kỳ định đưa cô cho Minh Văn Thức lấy phiếu để ông ta ủng hộ anh ta ở Minh gia. Cho tới bây giờ cô đều là quân cờ của Minh Nhất Kỳ, hiện tại cô còn bán mạng cho anh em họ?".

"Tôi không biết cô đang nói gì.". Về mặt Lâm Văn Hi mất tự nhiên.

"Cô đồng ý ra tòa làm chứng tôi rất vui, về phần muốn nói lời nói thật hay là làm quân cờ cho Minh Nhất Kỳ thì tự cô cân nhắc cho kỹ. Nhưng mà tôi có thể nói cho cô, cho dù cô làm chứng giả cho Minh gia, Minh gia cũng sẽ không bỏ qua cô. Bởi vì cô báo án, làm cho Minh gia trở thành trò cười ở Tân Thị, cũng đã phạm vào điều tối kỵ của Minh gia. Nếu Minh Văn Thức vô tội được thả ra, cô cho rằng ông sẽ bỏ qua cho cô sao?". Mậu Hình lại nói.

Sắc mặt Lâm Văn Hi trở nên trắng bệch, nghĩ đến Minh Văn Thức, nghĩ đến đủ loại sự tình phát sinh tối hôm đó, bây giờ cô vẫn còn sợ hãi.

"Cô muốn lợi dụng tôi đối phó Minh gia?". Lâm Văn Hi nói.

Mậu Hình nghe xong cảm thấy thật buồn cười: "Cô không hồ là khuê nữ nhiều năm với Minh Nhất Hạ, có lối suy nghĩ giống cô ta như đúc. Tôi là kiểm sát trưởng vụ án, chức trách của tôi là tiến hành kết tội bị cáo, để cho người phạm tội tiếp nhận chế tài của pháp luật.".

Đây là đối thoại giữa Mậu Hình và Lâm Văn Hi trước khi lên tòa án, cuối cùng cũng khiến Lâm Văn Hi thay đổi ý định, quyết định nói ra sự thật, buộc tội Minh Văn Thức.

Trở lại Luật Chính Tư, Mậu Hình vừa ngồi xuống, Vương Thiết Thanh đã gọi điện thoại cho cô, nói chứng cứ hiện tại không có khả năng kết tội Minh Nhất Kỳ Minh Nhất Hạ là đồng phạm, ngay cả khởi tố Ngô Diễm cũng hơi miễn cưỡng.

Mậu Hình sớm đoán được như vậy, cô thương lượng vụ án với Dương Tại Xuân, có cần kết tội Ngô Diễm, Minh Nhất Kỳ Minh Nhất Hạ thành đồng phạm hay không.

"Nếu chứng cứ không đủ để chỉ định anh em Minh gia cùng Ngô Diễm, chúng ta có tất yếu đưa bọn họ liệt vào đồng phạm không, một lần tái thẩm cũng lãng phí phí tổn tư pháp?". Dương Tại Xuân nhìn vụ án nói, "Đương nhiên, tôi chỉ đưa ý kiến, em là kiểm sát trưởng vụ án này, quyết định ở em.".

"Dương kiểm, cô nói rất đúng. Chứng cứ hiện tại đã đủ buộc Minh Văn Thức phải nhận tội, nếu lại thêm bị cáo mới, ngược lại phân tán lực chú ý, không chỉ có lãng phí phí tổn tư pháp, mà còn ảnh hưởng đến phán quyết Minh Văn Thức.". Mậu Hình nói.

"Rõ ràng trong lòng em đã có đáp án rồi.". Dương Tại Xuân thưởng thức nhìn Mậu Hình.

Mậu Hình đương nhiên rất muốn buộc tội anh em Minh Nhất Kỳ Minh Nhất Hạ, nhưng chứng cứ hiện tại chỉ có hai tin nhắn của Minh Nhất Hạ, Minh Nhất Hạ kiên trì nói là chỉ giúp chú theo đuổi bạn tốt, vốn dĩ không đoán được chuyện phát sinh sau đó liền phui tay sạch sẽ, Minh Nhất Kỳ lại càng không cần phải nói, ngay cả chứng cứ gián tiếp của anh ta cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Gai đâm vào thịt

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khi Minh Nhất Kỳ Minh Nhất Hạ đi ra từ cục cảnh sát, liền trực tiếp ngồi lên xe Tổng Mạn Vân sắp xếp tới đón.

Tổng Mạn Vân là một người phụ nữ vô cùng lợi hại, nắm đó bà mang theo Hãn Hải Quốc gả cho Minh Văn Hiến. Hãn Hải Quốc là nhãn hiệu bất động sản lâu đời, cũng có tiếng tăm lẫy lừng trong nước.

Minh Văn Hiến ngồi trên vị trí lão tổng Hoàn Vũ, khống chế Hãn Hải Quốc, biến một công ty bất động sản trong nước thành công ty con Hoàn Vũ.

Đến khi Minh Ý ngồi trên vị trí tổng giám đốc, đơn giản bỏ đi tên gọi Hãn Hải Quốc, sản nghiệp ban đầu của Hãn Hải Quốc đều bị đánh tan rồi hợp lại một lần nữa, biến thành bất động sản dưới trướng tập đoàn Hoàn Vũ, nhìn qua gần như không còn chút quan hệ nào với Tổng gia.

Ngay cả như vậy, hiện tại Tổng Mạn Vân vẫn là thành viên hội đồng quản trị Hoàn Vũ, chẳng qua không có thực quyền, cũng không phụ trách nghiệp vụ thực tế nào.

Một lúc sau về đến Minh gia, Tổng Mạn Vân nhìn chăm chăm con gái, tức giận trừng mắt: "Anh em các con thật sự là càng ngày càng vô dụng, thế mà bị Mậu Hình nắm mũi dắt đi."

Trong lòng Minh Nhất Kỳ cũng tức giận, anh không nghĩ tới Lâm Văn Hi nghe lời mình mười mấy năm, hôm nay lại đâm Minh gia một dao.

"Con không nghĩ tới Lâm Văn Hi lại giúp đỡ Mậu Hình, mẹ, mẹ yên tâm, con sẽ không bỏ qua cho cô." Minh Nhất Hạ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Con kiềm chế đi!". Minh Văn Hiến lạnh lùng nói, "Hiện tại vô số ánh mắt nhìn chăm chăm Minh gia, vụ án Lâm Văn Hi này mặc dù không đưa tin, nhưng không có nghĩa là không ai biết. Anh trai con sắp đính hôn rồi, nếu là con lại gây ra chuyện, Minh gia sẽ vô cùng xấu mặt."

"Mậu Hình, mắt sáng trở lại là sao? Không phải nhóm máu của cô ta cực kỳ đặc biệt sao? Cô làm sao có thể tìm được giác mạc." Tổng Mạn Vân nghe được tên Mậu Hình thì không bình tĩnh được, con bé kia chính là cái gai trong lòng mình, "Phải điều tra thêm về cô ta, không thể để cho cô ta gây âm ỉ ở Tân Thị như vậy."

"Con sẽ điều tra, mẹ yên tâm." Minh Nhất Kỳ nói, "Hình Hình có thù oán đối với Minh gia là cực kỳ bình thường, con sẽ hóa giải."

"Anh hai, không phải đến bây giờ anh vẫn còn thích Mậu Hình chứ?". Minh Nhất Hạ nghe Minh Nhất Kỳ nói xong, lập tức hỏi.

Minh Nhất Kỳ thật sự cảm thấy em gái ngu xuẩn, anh vừa muốn nói chuyện liền nghe được thím Lý người hầu nói, đại thiếu gia trở lại.

Ánh mắt mọi người xoay vòng, quả nhiên thấy Minh Ý tiến vào.

"Tôi còn tưởng rằng anh sẽ không trở lại?". Tổng Mạn Vân nhìn con trưởng lạnh lùng, "Hiện giờ anh ngồi trên vị trí tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ, trái lại ngay cả cha mẹ cũng không để vào mắt rồi."

Minh Ý không có nhận câu nói này của mẹ, xoay người nói với thím Lý: "Thím Lý, phiền thím rót cho tôi chén trà."

"Vâng, đại thiếu gia." Thím Lý nói xong đi vào bếp.

"Anh cả, chú hai dù sao cũng là người Minh gia, lần này nếu anh không ra tay, ông nhất định phải vào tù." Về mặt Minh Nhất Kỳ ngưng trọng nói.

"Em muốn anh ra tay thế nào? Anh tự nhận còn chưa có năng lực nhúng tay vào tư pháp." Minh Ý chậm rãi ngồi trên ghế sofa, "Chuyện này nói đến cùng, em và Nhất Hạ đều phải chịu trách nhiệm."

Về mặt Minh Nhất Kỳ không thay đổi, hai năm trước Minh Ý lên làm tổng giám đốc, quyền lợi trong tay anh đã bị cướp đoạt lần nữa. Không phải trong lòng anh không hận, nhưng Minh Nhất Kỳ là người có thể nhịn. Anh rõ ràng biết mình muốn cái gì, nếu ban đầu không được thì mặc kệ chuyện gì xảy ra nhất định phải nhẫn nại.

"Con cả, chuyện này Nhất Kỳ và Nhất Hạ đương nhiên có trách nhiệm, nhưng hiện tại chuyện quan trọng nhất là muốn cứu chú hai ra, nếu không Minh gia sẽ bị người nhạo báng, khó có thể đặt chân ở Tân Thị." Minh Văn Hiến nói.

Minh Ý nghe lời này vẫn không hề động, chậm rãi nói: "Ba, nếu như thật sự muốn giúp đỡ Minh gia, thì để chú hai nhận được trừng phạt thích đáng, mới không hao tổn đến danh dự Minh gia."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hiện giờ anh là người quyết định

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nghe xong lời này, Minh Nhất Hạ cười rộ lên: "Ba, ba hi vọng anh cả tới cứu chú hai sao? Nếu như anh thật sự cứu chú hai, đã sớm ra tay, sẽ không chờ

tới bây giờ."

"Nhất Hạ, chuyện này nếu không phải em và Nhất Kỳ giúp đỡ chú hai xằng bậy, căn bản sẽ không phát triển thành như bây giờ. Vụ án này mọi người đều đã sớm biết, nếu chú hai thật sự vô tội được thả ra, người ngoài sẽ cho rằng Minh gia có năng lực thao túng pháp luật, thật sự đến mức đó, thì sớm hay muộn Minh gia cũng xong đời". Minh Ý lạnh giọng nói.

Từ hạng mục năng lượng hai năm trước, Minh Văn Hiến đều đã đặc biệt cẩn thận trên nhiều khía cạnh, sợ lại xuất hiện sai lầm gì. Nghe con trưởng nói vậy, trong lòng ông cũng có chút nghĩ mà sợ.

"Nhất Kỳ, hôm nay anh nhận được báo cáo Hoàng Đình ngừng kinh doanh chính đồn một lần nữa, em có gì muốn giải thích không?". Minh Ý chuyển đề tài hỏi.

"Vấn đề không phải rất rõ ràng sao? Bởi vì vụ án chú hai, Hoàng Đình mới bị ép phải chính đồn". Minh Nhất Kỳ nói.

"Trên hội nghị MT (main tanker) cuối tuần, anh hi vọng em sẽ giải thích rõ tình huống Hoàng Đình". Minh Ý nói, "Ba, mẹ, vụ án chú hai đã đi đến bước này, con không hy vọng bất kỳ một người Minh gia nào hành động thiếu suy nghĩ, để người ta nắm đằng chuôi của Minh gia. Nhất Hạ, Nhất Kỳ, các em nghe hiểu chưa?".

Nghe Minh Ý nói những lời này, những người khác của Minh gia đều không nói tiếp nữa.

Trước kia Minh Ý chỉ trong suốt ở Minh gia. Anh sớm đi lính, học trường quân đội, sau đó làm đặc chủng. Mặc kệ Minh gia phát sinh chuyện gì đều sẽ không hỏi ý kiến anh, lại càng không nghĩ tới có một ngày anh chính là người quyết định Minh gia.

Mà hiện tại, Minh Ý như một quân vương ngồi trên sofa phòng khách Minh gia, vẻ mặt lạnh nhạt, giọng nói trầm ổn, không giận mà uy, mỗi một câu nói đều khiến người Minh gia không thể không nghe.

"Anh cả, em thực hoài nghi anh có phải người Minh gia hay không?". Minh Nhất Hạ bắt mắt nói.

Minh Ý nghe lời này, không khỏi cười lạnh: "Nhất Hạ, nếu mọi người Minh gia đều giống em, nói chuyện không dùng đến não, làm việc kích thích lỗ mũi, Minh gia đã xong sớm rồi".

"..." Minh Nhất Hạ rất không vui, nhưng vẫn không dám phản bác anh cả.

"Tiệc đính hôn của Nhất Kỳ vẫn là muốn tiến hành bình thường, để cho mọi người biết, mặc kệ xảy ra bất cứ chuyện gì, đều không ảnh hưởng đến Minh gia được". Minh Ý đi đến trước mặt cha, "Ba, ba nói đúng không?".

"Con nói rất đúng, hiện tại Minh gia do con quyết định". Minh Văn Hiến nói.

Vụ án Minh Văn Thức tuyên án vào thứ năm, Minh Văn Thức bị phán tù có thời hạn mười năm, đồng thời quan toà còn tuyên bố trong bản án, sẽ gửi thư đề nghị cảnh sát nghiêm khắc thẩm tra câu lạc bộ Hoàng Đình, thanh tra xem có hành vi vi trái pháp luật hay không.

Có thư đề nghị này, câu lạc bộ Hoàng Đình lập tức nhận được thông báo thanh tra chính đồn, hơn nữa trước khi công bố xét duyệt kết thúc, câu lạc bộ nhất định phải chịu thanh tra, mãi đến khi được nhận định là có thể khai trương một lần nữa mới thôi.

Nhìn đến thông báo này, mặt Minh Nhất Kỳ lập tức đen lại. Anh đầu tư rất nhiều tài chính vào câu lạc bộ Hoàng Đình, hơn nữa lại là sản nghiệp của Hoàn Vũ.

Trên hội nghị MT, Minh Ý nhằm vào thông báo này, hung hăng quở mắng Minh Nhất Kỳ một trận, anh cho rằng sự kiện câu lạc bộ Hoàng Đình gây hại nghiêm trọng danh dự Hoàn Vũ, đã sản sinh ảnh hưởng tiêu cực đối với cổ giá Hoàn Vũ, mà Minh Nhất Kỳ phải chịu trách nhiệm chủ yếu hơn nữa là trách nhiệm trực tiếp.

Minh Ý quở mắng Minh Nhất Kỳ trước mặt tất cả lãnh đạo, yêu cầu anh toàn lực giải quyết vấn đề câu lạc bộ Hoàng Đình. Đồng thời yêu cầu giao tất cả nghiệp vụ do Minh Nhất Kỳ phụ trách cho phó tổng kia tiếp nhận, mãi đến Hoàng Đình khôi phục kinh doanh mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thích nhà chú Nhất

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Thanh tra câu lạc bộ Hoàng Đình, khiến Minh Ý triệt để tước đi thực quyền của Minh Nhất Kỳ ở Hoàn Vũ". Hôm nay Ninh Vi Trạch gặp Mậu Hình tán gẫu.

Mậu Hinh nghe trầm mặc mất một lúc, cô mơ hồ cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp lắm.

Vụ án này cô toàn thắng, Minh Văn Thức phải chịu trừng phạt thích đáng, vì sao cô có cảm giác mình bị lợi dụng?

Hơn nữa gần đây Mậu Hinh cũng nghĩ mãi một chuyện, như lời Minh Ý nói, nếu Minh gia biết Tiểu Sâm tồn tại thì làm sao bây giờ? Đương nhiên cô cũng không có nghĩ tới thực sự giấu diếm sự tồn tại của Tiểu Sâm. Nhưng mà một khi bị Minh gia phát hiện, cô nhất định phải nghĩ cách ứng phó cho tốt.

Hôm nay tan làm, Mậu Hinh đến đón Tiểu Sâm, Minh Ý đã đến rồi, hơn nữa còn ôm Tiểu Sâm chuẩn bị lên xe.

Minh Ý thật sự cực kỳ quan tâm Tiểu Sâm, người không biết còn cho rằng Tiểu Sâm là con anh. Giống như bây giờ, cô đứng xa xa nhìn, hai khuôn mặt lớn nhỏ, ngũ quan tương tự kinh người, làm cho người ta có ảo giác như vậy cũng bình thường.

"Hình Hinh.". Tiểu Sâm phát hiện ra cô, kinh hi gọi cô.

Mậu Hinh đến, thấy Minh Ý đón con trai, liếc anh một cái nói: "Cảm ơn."

"Không có gì." Minh Ý cố ý chuẩn bị một cái ghế dựa an toàn cho trẻ em, đặt Tiểu Sâm ngồi xong sau đó mở cửa xe cho cô, "Anh đưa em về nhà."

"Được.". Mậu Hinh lên xe.

Sau khi lên xe, Mậu Hinh nghĩ ngợi rồi nói: "Buổi tối có việc gì không?"

"Không có..." Minh Ý hơi bất ngờ, Mậu Hinh vậy mà lại quan tâm anh.

"Buổi tối đến nhà tôi ăn cơm đi, tôi còn chưa cảm ơn anh.". Mậu Hinh nói.

Minh Ý cảm thấy lời nói của cô đầy hàm ý, nhưng vẫn vui vẻ nhận lời.

Buổi tối Mậu Hinh làm một bàn đồ ăn, Minh Ý lại dẫn Tiểu Sâm đi tắm rửa. Tiểu tử này bây giờ cực kỳ thích chú Nhất, vừa về đến nhà liền lôi kéo Minh Ý nói muốn tắm cùng chú.

"Tiểu Sâm, trong nhà có phòng tắm, lát nữa mẹ tắm cho con.". Mậu Hinh nói với con trai.

"Mẹ là phụ nữ, con là con trai, sau này mẹ không được tắm cho con nữa. Hơn nữa con muốn đến nhà chú Nhất tắm.". Tiểu Sâm nói.

Phòng tắm nhà Minh Ý đặc biệt lớn, bồn tắm lớn thiết kế tỉ mỉ, là hình tròn còn có chức năng mát xa, Tiểu Sâm có thể bơi lội bên trong, cực kỳ thích.

"Anh dẫn bé đi tắm trước,, tắm xong sẽ ôm bé xuống.". Minh Ý không thể cự tuyệt Tiểu Sâm liền nói.

Mậu Hinh rất muốn ngăn cản con trai, bởi vì người là động vật theo thói quen, Minh Ý chỉ là khách qua đường trong đời Tiểu Sâm, cô không hy vọng Minh Ý lưu lại quá nhiều dấu vết, sau này muốn tách ra sẽ rất khó, ngược lại biến thành một loại thương tổn.

Cô còn chưa nói lời từ chối ra khỏi miệng, Tiểu Sâm đã cầm quần áo từ phòng mình ra, một lớn một nhỏ đi lên tầng tắm rửa.

Mậu Hinh làm xong bữa tối, Minh Ý ôm Tiểu Sâm xuống, Tiểu Sâm mặc áo ngủ tơ tằm hình hồ ly màu lam, khuôn mặt nhỏ nhắn trong mũ hồ ly, đáng yêu như một con hồ ly nhỏ.

"Áo ngủ này ở đâu ra?". Mậu Hinh nhũn mày.

"Anh mua cho Tiểu Sâm, ngày hôm qua đi qua cửa hàng thấy áo ngủ trẻ em này thật đáng yêu cho nên liền mua.". Minh Ý nói.

Trong lòng Mậu Hinh có chút buồn phiền, cô vừa định từ chối lòng tốt của anh, Tiểu Sâm liền cười nói: "Hình Hinh, thật đáng yêu đúng không? Con rất thích a....!".

"Mặc áo ngủ không tiện đi toilet, không hợp với trẻ em.". Mậu Hinh nói.

"Không đâu, anh xem qua rồi, áo ngủ này có một cái khóa kéo ẩn ở thắt lưng, Tiểu Sâm chỉ cần kéo khóa kéo ra là có thể cởi quần. Nếu đi tiểu, chỗ giữa đùi có một cái khóa kéo ẩn, chỉ cần kéo ra là có thể giải quyết rồi.". Minh Ý cực kỳ nghiêm túc giải thích với cô.

Mậu Hinh nhìn Minh Ý, thấy con trai mặc áo ngủ chạy tới chạy lui, rất đáng yêu, cũng không biết phải từ chối như thế nào.

"Chỉ là hai cái áo ngủ mà thôi, áo ngủ này là chất cotton, trẻ em mặc đi ngủ cũng thoải mái.". Minh Ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Vào phòng của anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Hình Hinh, mẹ không vui sao?". Tiểu Sâm nhảy cảm cảm giác được cảm xúc Mậu Hinh không ổn.

"Không đâu, con thích là được.". Mậu Hinh không muốn làm mất hứng thú của con trai, đành nói.

"Vâng, con rất thích.". Tiểu Sâm nghiêm túc gật đầu.

Buổi tối ăn cơm, Tiểu Sâm ăn một chén rưỡi, ăn xong còn lôi kéo Minh Ý chơi ghép hình với bé, Mậu Hinh cũng không đuổi anh.

Sau đó Tiểu Sâm chơi mệt, Mậu Hinh ôm con trai thả lên giường nhỏ của bé, chăm sóc bé ngủ ngon.

Mà Minh Ý liền ở bên cạnh nhìn, có chút cảm giác.

Từ phòng Tiểu Sâm ra ngoài, Minh Ý nói: "Mậu Hinh, em chăm sóc Tiểu Sâm cực kỳ tốt, em là người mẹ đủ tư cách."

Mậu Hinh chỉ cười: "Minh thiếu, muốn uống chút gì hay không?".

Minh Ý cho rằng cô nhất định muốn đuổi mình, vài lần trước uống trà ở nhà cô, mỗi lần đều là chân chưa đứng vững đã bị cô đuổi, hôm nay lại còn rót trà cho mình, hiển nhiên có chuyện muốn nói.

"Không cần.". Minh Ý ngồi lên sofa phòng khách, "Em có chuyện muốn nói với anh?".

"Đúng.". Mậu Hinh ngồi đối diện với anh, nhìn Minh Ý, đột nhiên cười.

"Sao vậy, trên mặt anh có gì sao?". Minh Ý sờ sờ mặt mình.

"Không có, chỉ là nhớ tới vài việc.". Mậu Hinh nói.

"Có liên quan tới anh?". Minh Ý hỏi.

"Đúng, tôi nhớ đến những lúc ở Minh gia, ban đầu sợ nhất chính là anh, cảm thấy anh là người rất lạnh lùng, nhất định là người đặc biệt khó ở chung, sau cùng phát hiện kỳ thật không phải vậy. Anh còn nhớ rõ năm tôi mười sáu tuổi ấy, tôi đánh nhau với Nhất Hạ không?".

"Nhớ rõ, Nhất Hạ đánh nhau với em, kết quả tự mình đập vào bàn đến vỡ đầu, vào bệnh viện vẫn để lại sẹo, đến bây giờ nhắc tới chuyện này nó còn hận đến nghiến răng."

"Phải, tôi cũng vì chuyện này mà bị mẹ anh nhốt vào phòng tối.". Nói đến trong nhà, một chút trí nhớ liền hiện ra trong đầu.

Phòng tối ở Minh gia ở tầng ba, bên trong chất đống một đống đồ vật, phòng tối rất tối, chỉ có một cái cửa sổ thông gió nho nhỏ ở mái nhà. Mỗi lần Mậu Hinh đánh nhau cãi nhau với Minh Nhất Hạ đều sẽ bị nhốt vào trong này, lần này cô hại Minh Nhất Hạ ngã vỡ đầu, Tổng Mạn Vân không cho cô ăn cơm cũng thôi đi, còn nhốt cô trong phòng tối một đêm.

Nhưng mà cô đã bị nhốt trong này vô số lần, luyện thành thói quen.

Phòng tối có đèn tường, Mậu Hinh có thể đọc sách dưới đèn. Chuyện lúc ấy cô gặp phải mà nói cũng không tính là gì, ăn nhờ ở đậu, bị người bắt nạt cô cũng chẳng thể nói gì hơn, chỉ đành nhẫn nhịn.

Có điều khi đó là mùa xuân, mùa xuân Tân Thị mưa nhiều, biến đổi thất thường. Đến gần tối, bên ngoài sẽ nổi lên mưa to. Về sau, mưa còn có sấm sét.

Vừa thấy sấm sét, Mậu Hinh liền sợ hãi, cô vĩnh viễn nhớ rõ mình và mẹ đến Minh gia cũng vào một buổi tối như vậy, mưa to gió lớn, mẹ quỳ gối trước mặt vợ chồng Minh Văn Hiến và Tổng Mạn Vân, cầu xin bọn họ thu nhận và giúp đỡ. Đêm hôm đó tiếng mưa rơi, tiếng sấm còn có tiếng mẹ khóc cầu xin dường như trở thành ác mộng của Mậu Hinh.

Mỗi khi trời mưa gió lớn, cô sợ hãi, mà lúc này đèn phòng tối còn hồng, bốn phía tối như mực, lúc tia chớp bỏ ra, phòng đột nhiên sáng một chút, chớp lóe chớp lóe, Mậu Hinh bị dọa đến mất hồn.

Cô lạnh run lui vào trong góc, đột nhiên nghe thấy tiếng cửa cạch một tiếng, cô lập tức hét lên. Cô vừa quay đầu, nhìn thấy bên cạnh cửa có một đường nhỏ, Mậu Hinh không chút do dự chạy tới, kéo mở cửa.

Có người mở cửa giúp cô, là ai?

Kỳ thật Mậu Hình vẫn luôn biết, ở Minh gia có người hận cô, có người mơ ước cô, cũng có người âm thầm giúp cô.

Cô chạy ra từ phòng tối, đêm nay chắc Minh Nhất Hạ vì bị thương ở trán vào bệnh viện, nên không ai phát hiện cô. Bên ngoài tiếng sấm vẫn lớn như vậy, cô từng bước một xuống lầu, đến chỗ lầu hai lại nghe thấy tiếng Minh Nhất Hạ.

"Con có thể bị hủy dung hay không?". Minh Nhất Hạ khóc nói.

"Không phải bác sĩ nói rồi sao? Miệng vết thương sẽ lưu lại một chút vết sẹo rất nhỏ, nhưng em phải để tóc che một chút, thì cũng sẽ không nhìn thấy cả.". Minh Nhất Kỳ nói.

"Đều do Mậu Hình, nếu không phải cô ta thì em cũng sẽ không bị hủy dung, mẹ, con không muốn nhìn thấy Mậu Hình nữa!". Minh Nhất Hạ khóc nói.

"Mậu Hình là chị gái con, chuyện này cũng không có thể hoàn toàn trách nó.". Minh Văn Hiến nói.

"Ba, ba chỉ biết giúp cô ta, cũng không biết người nào mới đúng là con gái ruột của ba.". Minh Nhất Hạ hận nhất chính là mỗi lần cô cãi nhau với Mậu Hình, anh hai và cha đều bênh vực Mậu Hình.

Tìm Mậu Hình đập như sấm, phòng của cô ở ngay bên cạnh phòng Minh Nhất Hạ, nếu bây giờ về phòng nhất định sẽ bị phát hiện.

"Thế này đi, ngày mai để cho cô ta ngủ dưới lầu.". Tống Mạn Văn nói.

"Dưới lầu là phòng người hầu.". Minh Văn Hiến không đồng ý.

"Đúng đó, mẹ, người bên ngoài đều biết nhà chúng ta nhận nuôi Mậu Hình, là cháu ngoại của Bạch gia, chúng ta lại có giao tình sâu sắc với Bạch gia như thế. Nếu để cho cô ở phòng người hầu, nếu ruyền ra cũng không tốt.". Minh Nhất Kỳ nói.

"Tóm lại em không nghĩ muốn nhìn thấy cô ta nữa, chúng ta không nói ra, ai biết được. Mậu Hình ở bên ngoài chỉ là cái hũ nút, nếu cô ta dám nói hươu nói vượn chúng ta liền đuổi cô ta đi..."

Giữa giọng nói của Minh Nhất Hạ, Mậu Hình vào phòng Minh đại thiếu Minh Ý.

Nghĩ đến đây, Mậu Hình không nhìn được nhớ lại, từ bao giờ mình đã có thói quen bị bắt nạt ở Minh gia không có chỗ để đi, thì lại trốn vào phòng Minh Ý?

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Người lợi hại nhất Minh gia

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khi cô sáu tuổi mẹ là Bạch Ngưng qua đời, cô còn nhớ rõ Minh Văn Hiến xử lý xong hậu sự của mẹ liền đưa cô về nhà, đêm hôm đó cũng là ngày mưa gió sấm sét, lúc ấy thậm chí còn chưa hoàn toàn tiếp thu chuyện mình đã mất mẹ, cô đi theo Minh Văn Hiến về Minh gia.

Minh Văn Hiến cực kỳ dịu dàng nói với cô: "Hình Hinh, về sau chú Minh sẽ chăm sóc cháu."

Cô chỉ ngơ ngác không phản ứng, khi đó cô được sắp xếp ở cùng một phòng với Minh Nhất Hạ, vào phòng nhìn thấy Minh Nhất Hạ mặc váy ngủ công chúa màu trắng, ôm búp bê đứng trước mặt cô đẩy cô ra: "Tao chán ghét mày, không muốn nhìn thấy mày, không cho mày ngủ với tao."

Cô bị Minh Nhất Hạ đuổi ra phòng, đêm hôm đó mưa lớn càng trở nên đáng sợ, mỗi một tiếng sấm vang lên giống như đều đánh vào đầu cô, cô sợ hãi thấp giọng gọi mẹ.

Đột nhiên cô nghe được một tiếng mở cửa, từ đối diện chiếu ra một tia sáng ấm áp, Minh Ý cao lớn đứng ở cửa, kỳ thật khi đó chẳng qua anh cũng chỉ mới mười mấy tuổi, nhưng lại dị thường cao lớn so với Mậu Hình, giống như một tòa núi lớn có thể che tiếng sấm và tiếng mưa rơi.

Anh nhìn cô, sau đó xoay người đi vào, nhưng vẫn mở cửa phòng.

Mậu Hình còn chân trần, miệng gọi mẹ, nước mắt rơi xuống, từng bước một đi vào.

Vừa vào phòng, không khí ấm áp phả vào mặt, cô hắt hơi một cái.

"Em ngủ sơ pha, đóng cửa lại.". Minh Ý đã nằm xuống ngủ.

Cô vội vàng đóng cửa lại, sỗ pha Minh Ý rất lớn, cô ngủ thoải mái. Chỉ là phòng của anh là cửa sổ sát đất, bên ngoài mưa to vẫn rơi xuống, đột nhiên một tia sét đánh xuống, có thể thấy cây ở bên ngoài đang đưa theo mưa gió.

Cô sợ hãi phát run, co lại như con mèo nhỏ nhỏ giọng khóc ròn.

Minh Ý bị cô âm ỉ không có ngủ được, ngồi dậy: "Em khóc cái gì? Em khóc mẹ cũng không về được."

Mậu Hinh nghe tiếng nói này liền ngồi dậy, cô mặc áo ngủ nhiều nếp nhăn, trên mặt rung rung nước mắt, ở trong bóng tối gầy yếu như mèo nhỏ mất mẹ, không nơi nương tựa, lo sợ nghi hoặc.

"Em tới đây ngủ đi!". Minh Ý thờ dãi một tiếng, nói.

Khi đó Mậu Hinh còn nhỏ, cũng không biết nam nữ khác biệt, Minh Ý cũng chỉ là đứa bé trai. Anh hoàn toàn xa lạ ở cái nhà, cực kỳ rõ ràng Mậu Hinh ở đây bị bắt nạt và ủy khuất như thế nào, cho nên người nào cũng không nghĩ đến vấn đề có thích hợp hay không.

Mậu Hinh chân không bò lên giường, ngủ bên cạnh Minh Ý. Thân thể Minh Ý cực kỳ ấm áp, người thích hơi ấm, cô cứ rúc vào thắt lưng anh ngủ như vậy.

Vô số lần sau đó, lúc Mậu Hinh không có chỗ để đi, lúc cô mê man bất lực, cô sẽ lặng lẽ tới phòng Minh Ý, cho dù là chui dưới bàn sách anh, cô cũng cảm thấy được cực kỳ an toàn và yên tâm.

Sau đó Minh Ý tòng quân, khi anh quyết định đi bộ đội, không ai ở Minh gia phản đối. Phòng của anh đương nhiên không dọn, nhưng cũng là chỗ cô thường xuyên tị nạn.

Thật sự không thể nghĩ đến những điều này, nghĩ đến Mậu Hinh sẽ cảm thấy chút tình cảm mình đã quên đi từ lâu lại trào ra.

"Tối hôm đó em chạy đến sofa phòng anh ngủ, kết quả mẹ anh tới gõ cửa phòng anh, suýt nữa phát hiện ra em". Minh Ý về mặt giặt mình, kỳ thật anh và Mậu Hinh có rất nhiều rất nhiều kỷ ức.

"Khi đó em đã biết, bình thường anh không hé răng, kỳ thật bản lĩnh nói dối rất cao, hai ba câu liền đuổi mẹ anh đi, sau đó thu nhận và giúp đỡ em trên sofa của anh một đêm". Cô cảm thán, "Anh mới đúng là người lợi hại nhất Minh gia."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thật ra có mục đích khác

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Mậu Hinh, em muốn nói gì?". Minh Ý nghe được lời cô nói đầy hàm ý.

"Vụ án Lâm Văn Hi, Minh Ý anh mới đúng là người được lợi lớn nhất.". Mậu Hinh nói ra suy nghĩ trong lòng mình.

Minh Ý nghe lời này không khỏi nở nụ cười: "Sao em có thể cho rằng như vậy, từ đầu tới đuôi anh cũng chưa từng can thiệp vào vụ án này."

"Vụ án này, ngay từ đầu em vốn dĩ không xét anh, bởi vì em vẫn cho rằng anh không hề liên quan đến vụ án này, nếu anh muốn nhúng tay, đơn giản là muốn Minh Văn Thức được vô tội phóng thích. Hiện tại ngẫm lại, vốn dĩ em nghĩ sai rồi.". Mậu Hinh nói.

"A...? Sao lại nói là nghĩ sai rồi.". Minh Ý dường như cũng ngạc nhiên.

"Anh căn bản chính là muốn buộc tội Minh Văn Thức.". Mậu Hinh nói ra kết luận của mình.

"Sao em lại nghĩ vậy? Đó là chú ruột anh, cho dù anh không muốn nhúng tay cũng sẽ không muốn để cho ông ngồi tù.". Minh Ý cười nói.

"Xuất thân của anh là quân nhân, trong lòng anh vô cùng rõ ràng Minh Văn Thức phạm tội căn bản không đáng được tha thứ, ngược lại sau khi buộc tội Minh Văn Thức, anh có thể danh chính ngôn thuận tước sạch quyền hành của Minh Nhất Kỳ.". Mậu Hinh nói, "Em có nói sai không?".

Minh Ý nghe liền cười nhạt, từ chối phát biểu.

"Vì sao rõ ràng thân là Nhà Sản Xuất công ty điện ảnh dưới sản nghiệp Hoàn Vũ lại đồng ý ra tòa làm chứng buộc tội Minh Văn Thức? Vì sao Ngô Diễm cuối cùng cũng đồng ý thay đổi nói ra chân tướng? Chẳng lẽ bọn họ không sợ đắc tội Minh gia sao? Khả năng duy nhất chính là Minh gia có một người lợi hại hơn đã hứa hẹn với bọn họ, ra tòa làm chứng, nói ra chân tướng, bọn họ vẫn có thể sinh tồn dưới cánh chim Minh gia, có đúng vậy không, Minh thiếu?".

Minh Ý cười nhẹ, vẫn không trả lời.

"Em nghe nói sau vụ án này anh trực tiếp để lại cục diện rối rắm ở Hoàng Đình cho Minh Nhất Kỳ thu thập, đây không phải trùng khớp với lời em nói sao?". Mậu Hình nói.

"Mậu Hình, anh rất vui khi em nhận định anh như vậy, cho rằng anh là người lợi hại nhất Minh gia. Em đã tán thành anh là người lợi hại nhất Minh gia, vì sao không đáp ứng gả cho anh?". Minh Ý cười nói.

Sao lại nhắc đến đề tài này, Mậu Hình nhú mày: "Em nói rồi em không suy xét."

"Em nên suy xét.". Minh Ý đột nhiên nghiêng người đến gần cô, tay đặt trên cổ cô.

"Anh dựa vào cái gì khiến em suy xét?". Mậu Hình cười lạnh, hơi thở người đàn ông trực diện tấn công khiến cô dựng tóc gáy.

"Bởi vì anh biết, trên đời này không ai thích hợp với em hơn anh.". Hơi thở Minh Ý nóng bỏng phả trên cổ cô, nhìn thấy tai cô hơi ửng hồng, không khỏi cười tươi hơn.

"Minh thiếu, hiện tại cuối cùng em cũng có thể khẳng định, anh thật sự là người Minh gia.". Mậu Hình vẫn không nhúc nhích, đứng thẳng người.

"A...?". Minh Ý nhú mày.

"Anh tự kỷ giống người Minh gia.". Mắt Mậu Hình mở thật to, nhìn anh chăm chú.

Minh Ý thấp giọng cười, chậm rãi khôi phục dáng ngồi lúc đầu: "Thời gian không còn sớm, anh nên về thôi."

Mậu Hình đứng lên, dựa theo lễ phép đứng dậy tiễn anh.

"Đứng rồi!". Sắp đi tới cửa, anh đột nhiên xoay người, đôi mắt chuyên chú mà nghiêm túc.

Mậu Hình hoảng sợ, anh đột nhiên quay đầu, bọn họ thiếu chút nữa mặt chạm mặt, cô thậm chí cảm nhận được môi anh chỉ cách trán mình 1cm, có lẽ tóc mình đã lướt nhẹ qua mặt anh.

Quá mờ ám quá kích thích rồi! Tim cô không khỏi đập rộn lên, hít sâu một lúc mới khiến cho mình không đến mức thất thố.

"Mậu Hình, anh có nghìn vạn loại phương thức để đối phó với Minh Nhất Kỳ, không cần thông qua thủ đoạn như vậy.". Minh Ý cúi đầu, mắt lóe ra ánh sáng khác thường. "Anh thừa nhận anh có tác động một chút để nhân chứng ra tòa làm chứng, nhưng cũng không phải vì Minh Nhất Kỳ."

Anh, anh nói cái gì?

Mậu Hình biết người đàn ông này rất nguy hiểm, giờ khắc này lại càng sợ hãi, miệng đã hỏi ra: "Vậy vì sao?".

"Em đoán xem?". Anh lưu lại ba chữ này, rồi khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tranh chấp ở tiệc đính hôn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngày đính hôn rất nhanh đã đến, tiệc đính hôn xa hoa này cử hành tại sơn trang Từ Loan, sơn trang Từ Loan là hội sở nghỉ phép cao cấp của Tân Thị, Minh gia bao trọn hội trường, hơn hai trăm người được mời, không phú tức quý. Toàn hội trường bố trí trắng lễ, đặc biệt khi vào cửa nhìn thấy hai ngọn đèn thủy tinh chế tạo theo phong cách Châu Âu, liền biết Minh gia tốn nhiều vốn liếng.

Khi Mậu Hình xuất hiện tại hội trường tiệc đính hôn, tân khách cơ bản đều đã đến đông đủ. Cô mặc lễ phục trễ ngực màu trắng, khe ngực mượt mà phía trước hơi lộ ra, bên gáy trắng nõn nà đeo một vòng cổ trân châu, tóc dài thẳng xõa xuống vai, Mậu Hình như vậy, thanh thuần động lòng người, khiến mọi người cực kì chú ý.

Minh Nhất Kỳ và vị hôn thê Giang Nguyệt Đình còn đang chào hỏi khách khứa ở xa đã nhìn thấy Mậu Hình.

Theo lý, Mậu Hình vừa mới làm kiểm sát trưởng buộc tội Minh Văn Thức, Minh gia hận cô đến nghiền răng, cô không nên xuất hiện ở đây. Nhưng Mậu Hình không nhận được nghĩ, nếu Minh Nhất Kỳ trịnh trọng mời mình, cô không tham dự chẳng phải là quá thất lễ.

Mà Minh Nhất Kỳ, vì vụ án Minh Văn Thức, Hoàng Đình bị niêm phong, quyền lợi của anh bị đoạt, trở thành người nhàn rỗi ở Hoàn Vũ, toàn bộ đều do Mậu Hình, nhìn thấy cô trong lòng anh có thể thống khoái mới là lạ.

Nhưng mà hôm nay là tiệc đính hôn của anh, Mậu Hình là khách, nhìn thấy cô đương nhiên vẫn phải tươi cười đầy mặt. Anh cho rằng trải qua vụ án kia, Mậu Hình chưa chắc sẽ tới, không nghĩ đến thế mà cô lại xuất hiện rồi.

"Mậu Hình thật sự khác hẳn trước kia rồi!". Giang Nguyệt Đình nhỏ giọng nói với Minh Nhất Kỳ, trước kia Giang Nguyệt Đình đã biết Mậu Hình chính là một đối thủ rất quan trọng của mình. Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng cô lại xuất hiện khiến người Minh gia kinh ngạc và bất ngờ.

"Còn không phải sao, chính là cô ta buộc tội chú hai.". Câu lạc bộ Hoàng Đình còn đang chinh chiến, còn chưa biết lúc nào mới kinh doanh được, cô có thể không lợi hại sao?

Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình nhìn nhau một cái, chậm rãi đi đến nghênh đón cô.

"Hình Hinh, hôm nay anh còn nói không biết em có thể tới hay không, nếu em không thể tới nhất định là tiếc nuối của anh. Không nghĩ tới em thật sự đến đây, khiến cho người ta quá bất ngờ, hoan nghênh em.". Minh Nhất Kỳ tính cách ôn hòa, luôn luôn tao nhã hữu lễ, nói chuyện lại càng như tắm gió xuân.

"Minh nhị thiếu mời, sao tôi có thể không đến. Lại nói vụ án Minh Nhị gia trước đây tôi chỉ làm việc công, Minh nhị thiếu thông tình đạt lý, đương nhiên hiểu rõ tôi chỉ thực hiện trách nhiệm của mình. Hôm nay tôi không đến, ngược lại không phải nói tôi nhõ mọn sao? Nhị thiếu, anh nói xem?". Mậu Hình cười nói.

"Quả nhiên người hiểu anh là Hình Hinh.". Minh Nhất Kỳ cười.

"Hình Hinh, quá nhiều năm không gặp rồi.". Giang Nguyệt Đình kéo Minh Nhất Kỳ, cười cực kỳ ôn nhu, đôi mắt lấp lánh tỏa sáng.

"Đã lâu không gặp, Giang học tỷ, Minh nhị thiếu nói chị vô cùng muốn gặp tôi. Hôm nay tôi tới, cũng là có ý gặp mặt chị, đồng thời cũng chúc mừng anh chị, chúc anh chị trăm năm hòa hợp, vĩnh kết đồng tâm.". Mậu Hình cười nói.

"Biết em làm kiểm sát trưởng, khiến mọi người giật mình lại cảm thấy bất ngờ, em vẫn ưu tú như thế.". Giang Nguyệt Đình vẻ mặt thương thức và hâm mộ.

"Cảm ơn.". Mậu Hình cũng vẫn duy trì nụ cười.

Lúc này cha mẹ Minh gia, Minh Văn Hiến và Tống Mạn Vân cũng chậm rãi đi tới, Minh Văn Hiến nhìn thấy Mậu Hình, ánh mắt đều tỏa sáng.

"Hình Hinh...Cuối cùng cháu cũng trở lại, cháu cũng biết chú Minh rất nhớ cháu.". Mậu Hình thật sự càng lúc càng giống mẹ, đặc biệt là ánh mắt giống hệt Bạch Ngưng trong ký ức của ông. Minh Văn Hiến thở dài, "Cháu đi nước ngoài nhiều năm như vậy, cũng không liên lạc với chú, thật làm cho chú đau lòng".

"Chú, nhiều năm như vậy chú vẫn chẳng thay đổi chút nào.". Nói xong ánh mắt Mậu Hình nhìn sang Tống Mạn Vân, năm tháng cũng không lưu lại bao nhiêu dấu vết trên người Tống Mạn Vân, bà mặc lễ phục màu tím sậm, đeo đồ trang sức phi thủy quý giá, tao nhã ung dung, ánh mắt vẫn lợi hại và thông minh lạnh lợi như cũ.

"Dì Tống.". Mậu Hình chào.

"Mậu Hình..." Tống Mạn Vân tươi cười có chút quý dị, không nghĩ tới sau nhiều năm như vậy Mậu Hình vẫn lại xuất hiện, âm hồn không tan.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tranh chấp ở tiệc đính hôn (2)

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Ba, mẹ, con sẽ xếp Hình Hinh ngồi ở bàn người thân. "Minh Nhất Kỳ nói, "Với con mà nói, Hình Hinh chẳng khác nào em gái".

"Anh, rốt cuộc anh muốn nhận bao nhiêu em gái nhà?". Một giọng nữ sắc lạnh, the thé truyền tới, người đến là Minh Nhất Hạ. Cô mặc lễ phục đỏ như lửa, trước ngực là xẻ sâu đến tận rốn, kêu gọi làm cho người ta không dời mắt được. Minh Nhất Hạ chỉ cần nghĩ vì Mậu Hình mà suýt nữa mình vướng phải kiện tụng, còn bị dẫn đến cục cảnh sát thẩm vấn, thì hận nghiến răng.

"Tôi cũng không có một người chị em tên là Mậu Hình.". Minh Nhất Hạ hừ hừ, xem thường nhìn Mậu Hình.

"Vừa vặn, tôi cũng không muốn xưng anh gọi em với người Minh gia!". Mậu Hinh cười nói. Từ nhỏ cô và Minh Nhất Hạ đã không hợp nhau, cô vẫn nhớ rõ cuộc sống mười mấy năm ở Minh gia, việc cần phải làm mỗi ngày là thoát khỏi sự bất nạt của Minh Nhất Hạ.

"Mậu Hinh, vậy mà cô còn có thể sống sót trở về, thật sự là kỳ tích nha!". Hai tay Minh Nhất Hạ ôm ngực cực kỳ không khách sáo đánh giá Mậu Hinh từ trên xuống dưới, "Cũng không biết làm sao mà cô trở về được? Chắc không phải là một đường ngủ với người ta, ngủ trở về chứ?".

"Minh tam tiểu thư đối với ngủ với người rõ ràng như vậy sao? Chẳng lẽ đây là kinh nghiệm của cô?". Mậu Hinh cười hỏi lại.

Minh Nhất Hạ nghe vậy mặt biến sắc, giơ tay lên muốn đánh Mậu Hinh.

Mậu Hinh đứng im không nhúc nhích, ngược lại Minh Nhất Kỳ bắt lấy cổ tay Minh Nhất Hạ, sắc mặt đen thui nói: "Nhất Hạ, hôm nay là lễ đính hôn của anh và Nguyệt Đình, anh không hy vọng bất luận kẻ nào gây sự, không cho em can quấy".

"Đúng, Nhất Hạ, hôm nay khách tới đều có uy tín danh dự, không làm ảm ỉ có được không?". Giang Nguyệt Đình cũng khuyên nhủ.

"Em làm ảm ỉ..." Minh Nhất Hạ đương nhiên không phục, "Cô ta nhục nhã em".

"Con nhục nhã cô, thì không thể trách người ta nhục nhã con.". Minh Văn Hiên giận dữ nhìn con gái.

"Mọi người thế mà lại giúp Mậu Hinh bắt nạt con? Con mới là người thân của mọi người!". Minh Nhất Hạ không thể tin nhìn người thân của mình, chỉ ngón tay.

"Tiệc đính hôn hôm nay có cả cánh truyền thông, em là nhân vật công chúng, em muốn để truyền thông chụp được bộ dạng em như thế này sao?". Giọng Minh Ý lạnh như băng vang lên, mà ánh mắt của anh nhưng lại nhìn sang Mậu Hinh.

Hiện tại Mậu Hinh không giống trước, anh đã nhìn thấy Mậu Hinh mặc bộ đồ cứng nhắc, mang theo kính mắt về người lớn, có nề nếp, không nói chuyện tình lý. Hiện tại Mậu Hinh mặc lễ phục màu trắng, gợi cảm không mất đoan trang, thanh thuần lại mang theo vài phần quyến rũ, mắt trong trẻo, môi đỏ mọng mang theo nụ cười nhạt, đáng yêu lại không mất tao nhã.

Mậu Hinh như vậy, ánh mắt người đàn ông nào nhìn thấy cô đều khó dời đi được.

Đôi mắt Minh Ý âm u, lời nói của anh cũng tiêu tan thành công sự kiêu ngạo của Minh Nhất Hạ, cho dù lửa giận đầy mình, Minh Nhất Hạ cũng không dám can loạn.

"Minh thiếu, lại gặp mặt.". Mậu Hinh cười nói.

"Các con đã gặp rồi hả?". Tống Mạn Văn nghe Mậu Hinh nói như vậy, lập tức khản trương.

"Đúng vậy, dì Tống, có vẻ dì cực kỳ khản trương?". Mậu Hinh cười hỏi.

"Thái Chí Chiêu là chiến hữu của anh cả, anh cả khẳng định sẽ quan tâm vụ án ấy, Mậu Hinh là kiểm sát trưởng vụ án ấy, bọn họ đã từng gặp nhau cũng không lạ.". Minh Nhất Kỳ nói, "Đừng không, anh cả!".

"..." Minh Ý không trả lời những lời này, càng sẽ không nói hiện tại anh ở cùng tòa nhà với Mậu Hinh, mà nói với Mậu Hinh, "Đi thôi, anh dẫn em đến chỗ ngồi".

"Cảm ơn.". Mậu Hinh trái lại cực kỳ chấp nhận ân tình này.

Đang chuẩn bị chạy, lại nghe đến phía sau có khách đến. Mậu Hinh có dự cảm không tốt, vừa quay đầu lại nhìn thấy Ninh Vi Trạch nắm tay Mậu Sâm Mặc tiến vào.

Đầu óc cô lập tức trống rỗng, Vi Trạch vậy mà dẫn theo Tiểu Sâm đến đây, anh điên rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tranh chấp ở tiệc đính hôn (3)

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Ninh tiên sinh, hoan nghênh anh tới!". Minh Nhất Kỳ cũng quen biết Ninh Vi Trạch, nhìn thấy anh liền nắm tay Giang Nguyệt Đình đến tiếp đón.

"Minh nhị thiếu, chúc mừng anh, Nguyệt Đình, chúc mừng cô.". Ninh Vi Trạch tặng quà.

"Cảm ơn.". Giang Nguyệt Đình cúi đầu, tầm mắt nhìn thấy Mậu Sâm Mặc bên cạnh, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn tình xảo đáng yêu, sắc mặt lập tức thay đổi.

Cô quay đầu nhìn về phía Minh Nhất Kỳ, mặt Minh Nhất Kỳ cũng thành màu gan heo, sau đó nhìn về phía Mậu Hình.

"Bạn nhỏ này là?". Giang Nguyệt Đình hỏi.

"Con tôi, Mậu Sâm Mặc.". Mậu Hình giới thiệu.

"Chú di, cô bác ông bà, mọi người khỏe.". Tiểu Sâm cực kỳ có lễ phép chào hỏi.

"Con trai của cô!". Giọng nói Tống Mạn Vân cao đến quăng tám, không thể tin nhìn Mậu Hình, "Sao cô có thể có con trai?".

"Vì sao tôi không thể có con trai?". Mậu Hình hỏi lại.

Trong lúc này người Minh gia đều đã hoảng hốt, ai cũng không ngờ tới sáu năm sau Mậu Hình trở về, mắt không mù, thành kiểm sát trưởng, hơn nữa bên cạnh còn dẫn theo con trai có bộ dáng giống Minh Nhất Kỳ trước đây như đúc.

Bạn nhỏ Mậu Sâm Mặc xuất hiện, khơi dậy ngàn tầng sóng ở Minh gia.

Mậu Sâm Mặc đứng trước mặt có ánh mắt và môi giống người Minh gia, khuôn mặt hồng hào, cực kỳ giống Minh Nhất Kỳ trước đây.

Sắc mặt Giang Nguyệt Đình trở nên trắng bệch, cô quay đầu nhìn về phía vị hôn phu, đột nhiên có cảm giác cái tiệc đính hôn này không tiến hành được.

"Chú Nhất!". Tiểu Sâm nhìn thấy Minh Ý, cực kỳ tự nhiên gọi anh.

"Tiểu Sâm, hoan nghênh con tới.". Minh Ý đi qua, ngồi xổm người xuống, đánh giá tây trang của bé. Tây trang ô vuông màu lam mặc trên người Tiểu Sâm, khiến bé trông giống một tiểu thần sĩ.

"Tại con ở nhà quá nhàm chán, Hình Hình hơi quá đáng, nơi này có đồ ăn ngon lại không dẫn con đi, may mà có chú Ninh đồng ý dẫn con tới. Không ngờ tới có thể gặp được chú, thật vui vẻ.". Tiểu Sâm cực kỳ tự nhiên nhào vào lòng Minh Ý.

"Con đã gặp qua đứa nhỏ này rồi hả?". Bộ dạng Tống Mạn Vân như bị đá kích thật lớn.

"Ừm.". Minh Ý nhìn vào mắt Ninh Vi Trạch, mặc dù Ninh Vi Trạch tự tiện quyết định dẫn Tiểu Sâm đến, nhưng mà như vậy cũng được. Sớm hay muộn người Minh gia cũng sẽ biết đến sự tồn tại của Tiểu Sâm.

"Đây là chuyện gì?". Sắc mặt Giang Nguyệt Đình trắng đến dọa người.

"Đây là con tôi, các vị cần gì phải khần trương như vậy?". Mậu Hình nói.

"Đúng, mọi người thật kỳ quái, nhìn con như vậy làm gì?". Tiểu Sâm cũng cực kỳ hoang mang, ngoan ngoãn đứng bên cạnh Minh Ý.

"Tiểu quý, cháu không biết là bộ dáng cháu rất giống anh hai cô sao?". Minh Nhất Hạ oán hận nói.

"Anh hai di là ai vậy? Cháu không biết anh hai di? Cái di này thật ngốc nha?". Tiểu Sâm vẽ mặt quái dị nhìn Minh Nhất Hạ.

"Cháu gọi Tiểu Sâm sao, chú là Minh Nhất Kỳ, anh hai di này.". Minh Nhất Kỳ tự giới thiệu cùng Tiểu Sâm.

"A...,Chú là anh hai di này, đó chính là anh hai. Kỳ quái, rõ ràng cháu có vẻ giống chú Nhất, sao lại có thể giống chú được? ". Tiểu Sâm nghiêm trang nói.

Minh Nhất Kỳ nghe xong lời này, ngược lại ha ha cười rộ lên, quay đầu nhìn về phía Mậu Hình.

"Hình Hình, con trai của em cực kỳ lạnh lợi thật đáng yêu.". Giang Nguyệt Đình ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Cháu lạnh lợi đáng yêu rất nhiều người đều biết, di, di thật tình mắt.". Tiểu Sâm gật đầu như thật.

Mậu Hình rất muốn cốc đầu con trai, bình thường tự kỷ thì thôi, đến nơi xa lạ đối mặt với một đồng người xa lạ, còn có thể tự kỷ một cách nghiêm trang như vậy, cũng thật say sưa.

"Anh dẫn các em đến chỗ ngồi.". Minh Ý nói xong ôm lấy Tiểu Sâm, "Chắc Tiểu Sâm đói bụng rồi, muốn ăn gì".

"Đúng đúng đúng, cháu đói bụng, chú Ninh nói ở đây có đồ ăn ngon nên cháu mới đến.". Tiểu Sâm tự nhiên ôm cổ Minh Ý.

Sắc mặt Minh Văn Hiền và Tống Mạn Văn vô cùng xấu, vẻ mặt Giang Nguyệt Đình cũng xám xịt, Minh Nhất Hạ hừ hừ dùng ánh mắt gườm gườm nhìn Mậu Hình. Trái lại Minh Nhất Kỳ, ôm eo vị hôn thê, cười rạng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Tranh chấp trên tiệc rượu đính hôn (4)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Ý ôm một đứa nhỏ năm tuổi xuất hiện bên cạnh Mậu Hình ở sảnh yến hội vẫn hấp dẫn vô số ánh mắt, không ít người đều nhìn về phía này, xì xào bàn tán, vô cùng tò mò đối với đứa nhỏ mà Mậu Hình và Minh Ý ôm.

Minh Ý không để Mậu Hình, Ninh Vĩ Trạch ngồi ghé chủ nhà, vẫn xếp họ ngồi ở chỗ khách quý.

"Minh thiếu, anh chiêu đãi long trọng như vậy, có phải quá phô trương hay không?". Mậu Hình ngồi xuống nói.

"Em xuất hiện ở đây, nên nghĩ đến sẽ có kết quả này.". Minh Ý nói xong, liền nói với Tiểu Sâm, "Tiểu Sâm, cháu muốn ăn gì, chú Nhất dẫn cháu đi lấy."

"Vâng, chú Nhất.". Tiểu Sâm cực kỳ tín nhiệm Minh Ý, lập tức để Minh Ý nắm tay dẫn đến chỗ tiệc đứng lấy điểm tâm.

Ninh Vĩ Trạch ngồi xuống bên cạnh Mậu Hình, Mậu Hình vô lực nhìn anh: "Anh dẫn Tiểu Sâm tới đây, ít nhất phải nói trước với em một chút chứ?".

"Không phải là sớm hay muộn cũng phải tới sao? Hiền nhiên là khiến Minh gia chấn động không nhỏ.". Ninh Vĩ Trạch cười.

"..." Mậu Hình quay đầu nhìn con trai.

Minh Ý dẫn Tiểu Sâm đến khu điểm tâm, gấp hai miếng bánh ngọt cho Tiểu Sâm. Bên kia còn có cánh gà chiên, lại gấp chân gà và cà rốt.

Một tay Minh Ý nắm tay Tiểu Sâm, một tay cầm một mâm tràn đầy đồ ăn.

"Nói thật, người không biết chuyện đứng xa xa nhìn bọn họ như vậy, thật sự giống một đôi cha con.". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Vĩ Trạch, từ khi nào thì anh cũng thích làm bộ nghiêm trang nói chuyện linh tinh rồi?". Sắc mặt Mậu Hình khế trầm xuống nói.

"Hình Hình, anh đã nghĩ như vậy, em đoán người Minh gia sẽ nghĩ như thế nào?". Ninh Vĩ Trạch nói.

Mậu Hình trầm mặc, Tiểu Sâm và Minh Ý đã đi tới đây rồi.

"Mậu Tiểu Sâm, con có thể ăn nhiều như vậy sao?". Mậu Hình nhìn một mâm đồ ăn, không khỏi nhúm mày.

"Hình hình, năng lực của con mẹ rõ ràng nhất, con tham ăn, đương nhiên là có thể ăn được.". Tiểu Sâm nói.

Minh Ý nhìn Tiểu Sâm vẻ mặt sùng nịch, gọi nhân viên hội trường lấy một ghế dựa trẻ em đến, đặc biệt lấy thêm chút gì đó cho Tiểu Sâm ăn.

"Chú xin phép vắng mặt một lát, Tiểu Sâm, lát nữa chú Nhất sẽ quay lại tiếp cháu.". Minh Ý nói với Tiểu Sâm.

"Chú Nhất, chú đi làm đi, hiện tại cháu cũng rất bận, chú đừng gọi cháu.". Tiểu Sâm nói xong, nhét một miếng cà rốt vào miệng mình.

Mậu Hình nghe con trai nói chuyện, đầu đầy vạch đen.

Ninh Vĩ Trạch lại suất nữa thì bật cười ra tiếng, Tiểu Sâm thật sự quá đáng yêu rồi.

Minh Ý nhìn Mậu Hình, mới chậm rãi rời khỏi.

"Hôm nay đến tham gia tiệc đính hôn Minh gia, không phú tức quý, em xem đại đa số danh môn vọng tộc Tân Thị đều đến rồi.". Ninh Vĩ Trạch nói.

Mậu Hình đương nhiên biết, cô đột nhiên cảm nhận được một tia ánh mắt ác ý nhìn về phía mình, dựa vào trực giác cô liếc một cái liền nhìn thấy một người phụ nữ đang cười như không cười nhìn mình.

Người phụ nữ này tên là Nhạc Vĩ, lúc đầu là người hầu Minh gia, con gái thím Lý, hiện tại là một quản lý giao tiếp bộ phận giao tiếp tập đoàn Hoàn Vũ.

Hôm nay cô mặc lễ phục màu xanh rất trẻ trung, tóc ngắn gọn gàng, trang điểm đơn giản, nhìn thông minh lanh lợi giỏi giang.

Năm đó vì Mậu Hình cãi nhau với Minh Nhất Hạ hại cô ta vỡ đầu. Tống Mạn Vân đuổi cô xuống ở dưới lầu, trong phòng người hầu, chính là ở chung với Nhạc Vi.

"Anh chăm sóc Tiểu Sâm một chút, em thấy một người bạn, đi chào hỏi." Mậu Hình nói xong, chậm rãi đứng dậy.

"Được.". Ninh Vĩ Trạch cũng nhìn về phía Nhạc Vi, người phụ nữ rất mỹ lệ, khí chất cực kỳ độc đáo. Anh vô cùng rõ ràng, người phụ nữ có thể sinh tồn ở Minh gia, đều không đơn giản.

Mậu Hình và Nhạc Vi ra sảnh yến hội, đến hoa viên phía sau sơn trang.

"Gần đây tôi vẫn luôn chú ý đến cô, cô thành người nổi tiếng ở Tân Thị rồi.". Nhạc Vi đánh giá Mậu Hình từ trên xuống dưới, "Nhiều năm không gặp như vậy, Mậu Hình, cô thay đổi rất nhiều."

"Cũng vậy, có thể đi đến một bước này, Nhạc Vi cô cũng coi như đạt được mong muốn rồi.". Mậu Hình cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tranh chấp ở tiệc đính hôn (5)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhạc Vi nở nụ cười thật tươi, ánh mắt nhìn về phía xa. Trong hoa viên của sơn trang không chỉ có đủ loại hoa hồng hiếm có, quế, trong vườn còn có một đài suối phun có âm nhạc. Âm nhạc vang lên, suối phun phun ra bọt nước bảy màu, cực kì loá mắt.

"Tôi biết có một ngày cô nhất định sẽ trở về. Mà cô trở về, nhất định khiến Minh gia long trời lở đất. Mậu Hình, chúng ta cũng coi như có tình nghĩa nhiều năm như vậy, những chuyện có ích với tôi, tôi không ngại hợp tác với cô."

"Tôi cũng không dám hợp tác với cô. Quản lí giao tiếp hạng nhất của Hoàn Vũ, ái tướng của Minh Văn Hiên.". Mậu Hình đặc biệt nhấn mạnh hai chữ ái tướng, cười đầy vẻ suy nghĩ.

Nhạc Vi nghe được lời này, vẻ mặt âm u, hơi chấn kinh nhìn Mậu Hình.

"Mậu Hình, cô vẫn giống như trước kia, nói chuyện không tha cho ai, cực kỳ làm cho người ghét.". Nhạc Vi nói.

"Vẫn vậy.". Mậu Hình bật cười, "Nhạc Vi, bí mật gì đó của cô đều nằm trong tay đối phương, nên đừng mù quáng lẫn lộn làm gì. Tâm cơ quá nhiều, đừng để mình bị liên lụy."

"Cô cũng không khá hơn bao nhiêu.". Nhạc Vi oán hận nhìn Mậu Hình, "Cô dẫn theo con trai xuất hiện ở đây, có quỷ mới tin con trai cô không có chút quan hệ nào với Minh gia. Mậu Hình, cứ chờ xem!"

Nhạc Vi nói xong, nện giày cao gót bỏ đi.

Vừa ra đến nơi, Nhạc Vi liền nhìn thấy Minh Nhất Kỳ.

"Mậu Hình ở hoa viên, nhị thiếu, kế tiếp phải trông cây vào anh rồi. lát nữa tôi sẽ bảo tiểu Hạ dẫn Giang Nguyệt Đình đến, nói anh và Mậu Hình tình cũ khó quên, cô tới quyến rũ anh. Chỉ là tôi cũng không chắc được Giang Nguyệt Đình có hủy bỏ đính hôn với anh hay không.". Nhạc Vi nói xong, tay trượt một cái trên nơ cổ của Minh Nhất Kỳ.

"Tiểu Vi, cô làm việc tôi yên tâm.". Minh Nhất Kỳ thấy xung quanh không có ai, nhéo một cái lên mặt Nhạc Vi.

"Vi giúp anh hủy tiệc đính hôn này, tôi cũng hy sinh nhiều, nhị thiếu cần phải bồi thường tôi.". Nhạc Vi nhìn Minh Nhất Kỳ quyến rũ.

"Yên tâm, tôi chưa từng bạc đãi cô.". Minh Nhất Kỳ ở hoa viên, nhéo một cái lên mông Nhạc Vi.

Nhạc Vi thấp giọng nói câu chán ghét, rồi đi.

Mà Mậu Hình còn đang ở hoa viên, trong đầu vẫn là lời nói của Nhạc Vi. Nhạc Vi nói rất đúng, chỉ cần người sáng suốt nhìn thấy Tiểu Sâm, rất khó mà tin được Tiểu Sâm không có quan hệ gì với Minh gia. Hơn nữa chỉ cần xét nghiệm DNA, sẽ không có cách nào che giấu được.

Bên tai cô đột nhiên vang lên lời nói của Minh Ý, gả cho anh!

Gả cho anh? Đây là một đề nghị quá đáng sợ, cô tuyệt không thể nghĩ đến.

"Hình Hinh, em ở đây sao?". Tiếng Minh Nhất Kỳ vang lên trong hoa viên.

Mậu Hinh vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Minh Nhất Kỳ, cô theo bản năng lui về phía sau một bước.

"Hình Hinh, em biết không? Em hại anh khô rồi, Nguyệt Đình vừa mới hỏi anh Tiểu Sâm có phải con của anh hay không. Ngay cả ba mẹ cũng hỏi chuyện này.", Minh Nhất Kỳ tiến thêm một bước, cười ôn nhu, "Em nói anh nên làm gì bây giờ?".

"Minh nhị thiếu, đây là chuyện của anh.". Mậu Hinh muốn tránh người đàn ông này, bước từng bước đi về phía đường nhỏ hoa viên.

"Sao lại là chuyện của anh, nếu chúng ta không có trước đây, thì làm sao có thể có hiện tại? Càng đừng nói, em đột nhiên xuất hiện dẫn theo con trai bộ dáng giống anh như vậy, không trách Nguyệt Đình hoài nghi anh.". Minh Nhất Kỳ nói xong, đi theo sau. "Em có biết Nguyệt Đình nói gì không?".

"Cô nói gì?". Mậu Hinh tiếp lời anh.

"Cô nói, hôm nay em xuất hiện ở đây có phải muốn cướp hôn hay không?". Minh Nhất Kỳ nói xong, giữ chặt tay Mậu Hinh, kéo cô vào trong ngực mình.

"Anh có thể nói với cô ấy, cô suy nghĩ nhiều, cho dù tôi cướp ai cũng sẽ không cướp hôn phu của cô.". Mậu Hinh nói xong, tay đặt trên ngực anh, "Nhị thiếu, phiền anh buông tay!".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Diệt Diệt Tư

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Hình Hinh, kỳ thật anh đã suy nghĩ rất nhiều, năm đó nếu anh lựa chọn em, kết quả có thay đổi hay không?". Minh Nhất Kỳ nói xong, tay xiết chặt hơn.

Mậu Hinh cực kỳ ghét bị Minh Nhất Kỳ ôm như vậy, trên thân người đàn ông này xịt nước hoa, nước hoa nam tính nồng đậm đập vào mặt, kích thích cái mũi của cô, cô hung hăng đập anh một cước, xoay người đi về phía trước.

Minh Nhất Kỳ bị Mậu Hinh đạp bấp chân phải, đau đến thờ đốc vì kinh ngạc, trái lại không tức giận chút nào, tiếp tục cười đuổi theo: "Hình Hinh, em vẫn giống như trước kia, hung dữ với anh như thế!".

Mậu Hinh mất điếc tai ngơ đối với lời nói của người đàn ông này, cô chạy đến bên cạnh suối phun: "Minh Nhất Kỳ, anh tới nữa tôi sẽ không khách khí đâu."

"Em muốn không khách khí như thế nào.". Minh Nhất Kỳ dường như đã quyết định phải quán lấy cô bằng được, muốn đi tới ôm ấp Mậu Hinh. "Hình Hinh, nhiều năm như vậy, em không nhớ anh một chút nào sao?".

Mậu Hinh phản ứng cực nhanh, thân thể chớp lóe, tìm đúng cơ hội chế trụ tay Minh Nhất Kỳ, xoay người một cái đẩy Minh Nhất Kỳ ngã vào suối phun.

"A!". Minh Nhất Kỳ ngã, cảm giác thất lưng mình sắp gãy đến nơi, lại đúng lúc suối phun đột nhiên phun đến cao trào, vô số bọt nước bắn vào người anh, lập tức làm quần áo chủ rể ướt sũng.

"Ha ha ha!". Trong hoa viên truyền ra tiếng cười của một người đàn ông.

"Ai?". Mậu Hinh phát hiện mình hoàn toàn không hề chú ý ở đây lại có người thứ ba.

"Thật xin lỗi, không phải cố tình thương thức trận ác chiến của các người.". Một người đàn ông chậm rãi đi tới, thân hình người đàn ông thon dài, toàn thân tây trang đen rất thuận lợi cho việc che giấu bản thân. Làn da cực trắng, ánh sáng suối phun âm nhạc chiếu lên người anh, lộ ra một đôi mắt hoa đào.

"Anh là ai?". Mậu Hinh không nhớ mình đã từng gặp người đàn ông này.

"Tôi là tôi, không giống bất kỳ ai.". Người đàn ông cười cười đáp lại.

"..." Mậu Hình cảm giác mình đụng tới một bệnh nhân thần kinh.

"Mậu Hình, em điên rồi!". Lúc này Minh Nhất Kỳ bò ra từ suối phun, lăn qua lăn lại một lúc như vậy, kiểu tóc anh rối loạn, quần áo ẩm ướt, toàn thân chật vật.

"Anh!". Cách đó không xa truyền đến tiếng Minh Nhất Hạ, một đám người Minh gia theo sau lưng cô, Giang Nguyệt Đình, vợ chồng Minh Văn Hiến Tổng Mạn Vân, "Anh làm sao vậy? Có phải Mậu Hình đẩy anh vào suối phun không?".

"Mậu Hình, sao cô lại đối xử với Nhất Kỳ như vậy, cô và Nhất Kỳ đã qua rồi, chúng tôi yêu nhau, hơn nữa chúng tôi còn sắp đính hôn. Nhiều năm như vậy sao cô vẫn không chịu buông tha Nhất Kỳ?". Giang Nguyệt Đình không đợi Mậu Hình trả lời, đỡ vị hôn phu cực kỳ thất vọng chỉ trích.

"Mậu Hình, tôi nhớ cô là văn bồi của bạn cũ Minh gia, cho nên mới để cô tiến vào. Nếu cô tới quấy rối, tôi sẽ gọi bảo an, mời cô ra ngoài.". Tổng Mạn Vân cũng nói.

"Ha ha ha..." Diệp Diệu Tư cười to.

"Cậu là ai? Sao cậu lại ở đây?". Minh Văn Hiến thấy Diệp Diệu Tư, cau mày hỏi.

"Tại hạ Diệp Diệu Tư, em trai Diệp Tư Cần.". Diệp Diệu Tư trả lời.

"Anh cười cái gì?". Minh Nhất Hạ vừa nghe anh họ Diệp, chẳng qua là luật sư nhà mình, nói chuyện đương nhiên cũng không khách khí.

"Tôi đang cười, không nghĩ tới người Minh gia thế gia danh môn Tân Thị vậy mà là một đám người vọng tưởng bị hại và bệnh thần kinh thác loạn, thật sự làm cho người ta sầu não.". Diệp Diệu Tư ha ha cười nói.

"..." Giang Nguyệt Đình.

"..." Minh Nhất Kỳ.

"..." Minh Văn Hiến.

"Anh có ý gì?". Minh Nhất Hạ lập tức hỏi.

"Rõ ràng là Minh nhị thiếu tự mình nhảy vào suối phun, người một nhà Minh gia chẳng phân biệt được đen trắng đã nói là vị tiểu thư mỹ lệ này đây, lời nói còn chuẩn xác, giống như có đầy đủ chứng cứ, chẳng lẽ đây không phải triệu chứng chứng vọng tưởng bị hại và bệnh thần kinh thác loạn sao?". Diệp Diệu Tư cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Gả cho anh, toàn bộ vấn đề đều được giải quyết dễ dàng

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Không thể nào, anh hai tôi làm sao lại nhảy vào suối phun! Anh ấy không bệnh, hơn nữa hôm nay là ngày anh đính hôn, vì sao anh lại muốn nhảy vào suối phun?". Minh Nhất Hạ nói.

"Đúng..., người bình thường đương nhiên sẽ không nhảy vào suối phun. Nhưng mà vừa rồi Minh nhị thiếu đột nhiên đi tới, nói anh cực kỳ nóng, muốn nhảy vào trong suối phun tắm rửa một lát. Tiểu thư mỹ lệ vội vàng ngăn cản, nói như vậy không được, hôm nay Minh nhị thiếu đính hôn, anh đột nhiên lại tắm rửa ở đây, cực kỳ thất lễ. Ai biết tiểu thư mỹ lệ không kịp ngăn cản, Minh nhị thiếu đã nhảy vào.". Diệp Diệu Tư nói xong, ánh mắt chân thành, vẻ mặt khó hiểu, giọng điệu tiếu tuất.

"..." Minh Nhất Kỳ cảm thấy muốn học máu.

Mậu Hình suýt nữa cười lên, anh thật kỳ quặc.

"Vậy sao cậu lại ở đây?". Minh Văn Hiến đương nhiên sẽ không tin lời Diệp Diệu Tư nói, lạnh giọng hỏi.

"Tôi ở đây thưởng thức ánh trăng, bác Minh, các bác không biết là hôm nay ánh trăng vô cùng đẹp sao? Vừa vặn Mậu kiểm sát trưởng cũng ở đây, chúng tôi cũng xem như đồng hành, vì thế cùng nhau thưởng thức ánh trăng. Ai biết Minh nhị thiếu đi tới, nhất định đòi tắm rửa trong suối phun. À, ánh trăng đẹp như vậy, suối phun đẹp như vậy cũng thật đáng tiếc rồi.". Diệp Diệu Tư tiếc nuối cảm thán.

"Nguyệt Đình, đỡ Nhất Kỳ đi thay quần áo.". Tiếng Minh Ý đột nhiên vang lên, chứa vài phần rét lạnh.

Nghe thấy Minh Ý nói, Mậu Hinh giật mình, cô xoay người đối diện ánh mắt Minh Ý, cảm nhận được khí tức anh âm trầm, trái tim của cô đập nhanh hơn một chút.

Minh Nhất Kỳ cũng không muốn dây dưa, chịu thiệt từ chính ván cờ mình thiết kế tí mĩ, anh cũng rất tiếc nuối. Nhưng lúc này toàn thân mình chật vật, còn tiếp tục dây dưa nữa, người xấu mặt vẫn là mình.

"Diệp tiên sinh, tiệc đính hôn sắp bắt đầu, phiền anh ngồi vào vị trí.". Minh Ý nói với Diệp Diệu Tư.

"Được.". Diệp Diệu Tư mỉm cười gật đầu, "Kiểm sát trưởng xinh đẹp, hôm nào chúng ta thưởng thức ánh trăng cùng nhau."

"..." Mậu Hinh cảm thấy, cô chỉ muốn tránh xa người nói chuyện như vậy.

"Ba mẹ, Nhất Hạ, bên ngoài vẫn còn rất nhiều khách nhân cần chào hỏi, chúng ta không nên chen chúc ở đây.". Minh Ý nói tiếp. Mỗi một câu của anh đều rất có trọng lượng, nói hai câu đã đuổi hết người đi.

Minh Nhất Hạ hung hăng trừng mắt nhìn Mậu Hinh, mà Minh Văn Hiền và Tống Mạn Văn nhìn Mậu Hinh thật lâu rồi cũng lần lượt rời khỏi.

Mậu Hinh cũng chuẩn bị đi vào, Minh Ý giữ chặt cổ tay cô, không cho cô đi.

"Anh muốn làm gì?". Mậu Hinh nghiêng người nhìn anh.

"Anh có hai câu nói muốn nói với em.". Minh Ý không nhìn cô, chỉ chờ những người khác đi hết, anh mới nói.

Mậu Hinh đứng không nhúc nhích, đợi đến khi hoa viên chỉ còn hai người bọn họ, Mậu Hinh nói: "Anh có thể nói rồi!".

"Tôi hôm nay sẽ không thái bình, nhưng không liên quan gì với em.". Minh Ý buông lỏng tay cô, cúi đầu nhìn chăm chú, "Mà Tiểu Sâm xuất hiện trước mặt mọi người, anh hi vọng em có chuẩn bị."

"Có ý gì? Tiểu Sâm không có chút quan hệ gì với Minh gia." Mậu Hinh nhấn mạnh.

"Em nói như vậy chỉ có thể thuyết phục chính em, ông nội và bà nội anh đã đến đây, nhất định bọn họ cũng sẽ chú ý đến sự tồn tại của Tiểu Sâm. Lấy tâm tính vội vã ôm chất trai của ông nội, ông sẽ không bỏ qua. Cho nên, Mậu Hinh, vẫn là câu nói kia, gả cho anh, toàn bộ vấn đề đều được giải quyết dễ dàng".

"Không!". Mậu Hinh nói xong, cũng không quay đầu lại đã đi xa.

Minh Ý nhìn bóng lưng cô, thờ dãi, cũng chậm rãi đi vào. Ai ngờ sắp đi đến cửa vào, anh lại nghe thấy tiếng Diệp Diệu Tư: "Phong thức cầu hôn của Minh đại thiếu cực kỳ đặc biệt!".

"Diệp tiên sinh dường như cực kỳ thích nghe trộm người ta nói.". Diệp Diệu Tư này đã đi rồi lại quay lại, quan trọng nhất là anh núp trong bóng tối, mình thật sự không hề phát hiện ra.

"Mọi người đều tò mò thôi, hơn nữa làm luật sư đã lâu, lại càng hiếu kỳ với chuyện kỳ quái, đừng trách nha, Minh thiếu.". Nói xong, Diệp Diệu Tư bầy giờ mới đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Có một con trai

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khi Mậu Hinh đi vào, người Minh gia đang chào hỏi khách khứa, từ rất xa cô đã nhìn thấy Minh lão gia tử. Ông mặc quần áo màu xám, tóc xám trắng chải cẩn thận tí mĩ. Là gia chủ hiện tại của Minh gia, ông ngồi ở chính vị ghế chủ nhà, không giận mà uy. Cụ bà ngồi bên cạnh ông, là vợ Minh lão gia tử, Tô Thư Lan.

Bà mặc sườn xám màu tím sậm, đeo kính mắt viền vàng, trên cổ tay đeo vòng ngọc phi thủy, là một quý bà ung dung.

"Hình Hinh, sao mẹ lâu vậy?". Tiểu Sâm đã ăn hết một nửa đồ ăn trong mâm, nhưng vẫn như cũ giống hệt tiểu thân sĩ, khoe miệng hầu như không dính dầu mỡ.

"Tiểu Sâm, con ăn nhiều quá.". Mậu Hinh nhìn con trai đang ăn chân gà, không khỏi nhủ thầm.

"Đâu có nhiều quá..." Tiểu Sâm đang hào hứng ăn, lúc này Minh Ý đi tới, "Chú Nhất."

Minh Ý sờ đầu Tiểu Sâm một cái, nói với Mậu Hinh: "Ông nội biết em đã đến rồi, muốn gặp em".

Mậu Hinh cũng đoán được nhất định sẽ gặp lão gia tử, năm đó cô đến ở Minh gia cũng là ý định của lão gia tử. Cô chậm rãi đi cùng Minh Ý.

Lão gia tử đang nói chuyện phiếm với bạn già, Minh Ý chậm rãi đến: "Ông nội, Mậu Hinh đến rồi."

Lão gia tử vừa quay đầu, nhìn thấy Mậu Hinh liền cười lên, Tô lão phu nhân ngồi bên cạnh đẩy đẩy kính mắt, giọng nói hơi kích động: "Hình Hinh, hiện tại đứa nhỏ này càng ngày càng đẹp."

"Ông nội Minh, bà nội Tô, chào mọi người.". Mậu Hinh cười nói.

"Rất tốt..." Minh lão gia tử đánh giá Mậu Hinh, cảm thán một tiếng, "Con càng lớn càng giống mẹ con."

Mậu Hinh rất giống mẹ cô - Bạch Ngưng, điều này chính cô cũng biết.

"Tới, đến ngồi bên cạnh bà nội.". Tô Thụ Lan vỗ vỗ vị trí bên cạnh.

Mậu Hinh ngồi xuống, Tô Thụ Lan lập tức cầm tay cô, hốc mắt rung rung: "Thật sự là càng ngày càng đẹp, nếu không biết, còn cho rằng gặp được Tiểu Ngưng, nhớ ngày đó Tiểu Ngưng còn là con gái nuôi của bà, suýt nữa đã làm con bà....".

"Được rồi, chuyện quá khứ đừng nhắc lại nữa.". Minh lão gia tử ngắt lời bạn già, "Ông nghe A Nhất nói, con hiện tại rất có tương lai, làm kiểm sát trưởng."

"Vâng, ông nội Minh, vụ án chú hai Minh chính là con phụ trách.". Mậu Hinh nói trắng ra, cô vừa nói, Tô Thụ Lan nắm tay cô rõ ràng cứng đờ.

Về mặt Minh lão gia tử cũng hơi hơi cứng đờ, sau đó thờ dãi: "Nó bị trừng phạt đúng tội, không thể trách con, con đã làm tốt...".

Về mặt Mậu Hinh nhàn nhạt, không nói tiếp.

Đang nói chuyện, Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình chậm rãi đi tới, Minh Nhất Kỳ đương nhiên đã thay quần áo, sấy khô tóc. Nhưng Mậu Hinh vừa đẩy khiến anh ngã không nhẹ, hiện tại nhìn dáng đi của anh cũng thấy cực kỳ cứng nhắc.

"Sao cháu bây giờ mới xuất hiện..." Minh lão gia tử luôn luôn không vừa lòng với Minh nhị thiếu, chỉ cảm thấy tính cách cháu trai này không đủ ổn trọng, làm việc vội vàng xao động. Hôm nay là ngày đại hỉ của anh, vậy mà bây giờ mới xuất hiện.

Minh Nhất Kỳ có khổ khó nói, chỉ cười nói: "Ông nội, con vào thay một bộ quần áo. Hình Hinh cũng ở đây sao, oa, sao lại không thấy Tiểu Sâm? Sao không dẫn Tiểu Sâm tới đây gặp ông nội và bà nội một lát."

Minh Nhất Kỳ vừa nói xong, Minh Ý giãn tái mặt, anh sớm đoán được sẽ thế này, cũng không bắt ngờ.

"Tiểu Sâm là ai vậy?". Tô Thụ Lan vội hỏi.

"Tiểu Sâm là con trai của Hình Hinh.". Minh Nhất Kỳ cười nói.

"Hình Hinh, cháu kết hôn rồi hả?". Tô Thụ Lan vội hỏi.

"Hình Hinh chưa kết hôn, nhưng mà có một con trai.". Giang Nguyệt Đình cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Một màn kịch vui

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chưa cưới sinh con, cho dù xã hội khai sáng tiến bộ đến mức nào vẫn không phải chuyện hay ho gì.

Nhưng Mậu Hình cũng không thấy xấu hổ, cô đang định mở miệng, Minh Ý đã nói: "Hôm nay là tiệc đính hôn lão Nhị, thời gian cũng không còn nhiều, cháu thấy dễ lần sau lại gặp đi!".

"Cũng được.". Minh lão gia tử cực kì tín nhiệm cháu trai trưởng, anh vừa nói ông đã gật gù đầu.

Mậu Hình lập tức đứng dậy, nói một tiếng với hai lão nhân rồi trở về chỗ ngồi của mình.

Cô vừa ngồi xuống, Ninh Vĩ Trạch liền nói: "Có phải thú vị hơn trong tưởng tượng hay không?".

"Anh vốn dĩ không phải đồng minh của em, chuyên môn tới lừa em.". Mậu Hình liếc Ninh Vĩ Trạch nói.

"Hình Hình, mẹ cũng thường xuyên lừa con!". Tiểu Sâm nói xong, xuống khỏi ghế dựa trẻ em, "Con muốn đi toilet."

"Chú dẫn con đi.". Ninh Vĩ Trạch vội nói.

"Cảm ơn chú Ninh.". Tiểu Sâm đi toilet với Ninh Vĩ.

"Này!". Ninh Vĩ Trạch và Tiểu Sâm vừa đi, một người đàn ông ngồi xuống bên cạnh Mậu Hình, lộ ra nụ cười mỉa hoặc, đôi mắt hoa đào tỏa sáng lấp lánh.

"Diệp tiên sinh.". Mậu Hình nhìn thấy Diệp Diệu Tư, "Chào anh."

"Đây có phải duyên phận hay không? Chúng ta nhanh như vậy đã gặp lại nhau rồi.". Ánh mắt Diệp Diệu Tư nhìn Mậu Hình, tràn đầy tươi cười.

"Diệp tiên sinh, hôm nay là tiệc đính hôn nhị thiếu Minh gia, toàn bộ bữa tiệc lớn như vậy, người cũng đông như vậy, gặp lại cũng cực kỳ bình thường, tôi nghĩ không thể quy về duyên phận.". Mặc dù người trước mắt vừa mới giúp mình một tay, nhưng Mậu Hình thật sự không sinh có thêm chút hảo cảm nào với anh.

"Mậu kiểm sát trưởng không nghe ra đây là lí do tôi cố ý kéo quan hệ chúng ta lại gần hơn sao? Mậu kiểm sát trưởng thật không hài hước.". Diệp Diệu Tư nói xong, tỏ ra tức cười.

"Thật xin lỗi, con người tôi có vẻ không thú vị, không nghe ra.". Mậu Hình đáp lại.

"Tốt xấu vừa rồi tôi cũng giúp cô, tôi tưởng là tôi là bạn cô rồi.". Diệp Diệu Tư nói.

"Vừa rồi cho dù không có Diệp tiên sinh, tôi nghĩ tôi cũng có thể an toàn thoát thân. Càng không cần nói đến tôi là kiểm sát trưởng, anh là luật sư, thân phận khác biệt, sau này lập trường trên tòa cũng khác nhau, không tiện làm bạn.". Mậu Hình từ chối.

"Anh trai tôi nói, Mậu kiểm sát trưởng công chính nghiêm minh, không nói chuyện tình lý, xem ra là thật."

"Luật sư Diệp Tư Cần nói, anh có người em trai kỳ quái, thỉnh thoảng nổi điên lại càng thêm điên cuồng, xem ra đánh giá đúng trọng tâm.". Mậu Hình đáp lại.

"Anh trai tôi thật sự từng nói như vậy?". Diệp Diệu Tư tỏ ra không tin tưởng lắm.

"Anh ta đến đây, anh có thể đi hỏi một chút.". Mậu Hình chỉ về phương hướng Diệp Tư Cần.

Diệp Diệu Tư xoay đầu, quả nhiên thấy anh trai Diệp Tư Cần ngồi chỗ không xa, hơn nữa cũng đang nhìn bọn họ, Mậu Hình gật đầu chào một tiếng với Diệp Tư Cần.

"Tôi xin lỗi trước không tiếp chuyện được, đứng rồi, lát nữa có lẽ có trò hay xem.". Diệp Diệu Tư nói xong, đứng dậy rời khỏi.

Lúc này Ninh Vĩ nắm tay Tiểu Sâm cũng trở lại chỗ ngồi, người chủ trì trên đài tuyên bố tiệc đính hôn sắp bắt đầu.

"Hôm nay là tiệc đính hôn của Nhị thiếu gia Minh gia tiên sinh Minh Nhất Kỳ và tiểu thư Giang Nguyệt Đình, bây giờ chúng ta cùng chào đón đôi tân nhân này.". Người chủ trì cao giọng nói.

Lời này vang lên, toàn bộ tiếng vỗ tay cũng cất lên, Giang Nguyệt Đình kéo Minh Nhất Kỳ chậm rãi tiến vào trên thảm đỏ, hội trường vang lên hành khúc hôn nhân.

Chờ đôi tân nhân lên đài, người chủ trì nói: "Minh nhị thiếu, theo tôi được biết, anh và Giang tiểu thư mến nhau yêu nhau khoảng bảy năm, các anh không phải là nhất kiến chung tình sao?".

Minh Nhất Kỳ nói: "Đúng, tôi nhất kiến chung tình với Nguyệt Đình, khi đó tôi là học sinh hệ quản lý đại học Tân Hải, Nguyệt Đình là học sinh hệ y học, một lần có môn học thuộc hệ y học, tôi nhìn thấy cô, lúc ấy tôi đã nghĩ, trên đời này lại có một cô gái, sở trường dùng dao phẫu thuật mà lại có thể xinh đẹp như vậy, lúc ấy tôi đã nghĩ, cô là người phụ nữ tôi muốn, đời này chỉ yêu mình cô."

"Oa, nghe thật lãng mạn.". Người chủ trì nói.

Trên đài đang tiến hành, lúc này có người phụ nữ mặc lễ phục màu đen đeo kính râm chậm rãi tiến vào: "Minh nhị thiếu, anh nói đời này chỉ yêu một Giang tiểu thư, thì tôi đây là cái gì? Đứa nhỏ trong bụng tôi là cái gì?".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Một câu chuyện cười

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lời này vừa vang lên, hội trường rộ lên, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía người phụ nữ này.

Mọi người Minh gia ngồi ghế chủ nhà mặt biến sắc, căn bản không biết tại sao người phụ nữ này lại xuất hiện.

"Người phụ nữ này là ai vậy?".

"Ai biết được? Đại khái là phụ nữ bên ngoài của Minh nhị thiếu đi!".

"Cũng đúng, Minh nhị thiếu phong lưu, ở bên ngoài có người phụ nữ khác cũng không kỳ quái".

Mậu Hình nghe có người xì xào bàn tán như vậy, thấy Nhạc Vi chạy tới trước mặt người phụ nữ kia: "Viên tiểu thư, thật xin lỗi, hôm nay là tiệc đính hôn của Minh thiếu, phiền cô rời đi trước".

"Sao hà, các cô sợ sao?". Viên tiểu thư nhìn Minh Nhất Kỳ trên đài, "Nhị thiếu, chính anh nói, anh sẽ nghĩ cách hủy bỏ tiệc đính hôn hôm nay, anh nói sẽ lấy tôi, bây giờ lại nói chuyện không giữ lời sao?".

Lúc này Minh Ý đã đứng dậy, gọi Tạ Tam bên cạnh: "Tam nhi, đưa người phụ nữ kia tới phòng nghỉ đi".

Tạ Tam là em của Tạ Tà, cũng là người bên cạnh Minh Ý, hai người đều mặc tây trang màu đen, vừa xuất hiện liền thấy cực kỳ đẹp trai.

"Vi tiểu thư này, mặc kệ cô có phải người phụ nữ của Minh nhị thiếu hay không, hay là trong bụng cô thật sự có đứa nhỏ hay không, đều phiền cô đi theo tôi. Nếu cô không đi theo tôi, tôi chỉ có thể dùng thủ đoạn không bình thường mời cô đi". Tạ Tà mỉm cười nói.

Mậu Hình đứng xa xa nhìn Tạ Tam và Tạ Tà, cực kỳ lạ mắt.

"Khi Minh Ý tiến vào Hoàn Vũ, mang theo ba trợ thủ, Tạ Tam và Tạ Tà đều xuất thân quân nhân, là cố vấn của Minh Ý.". Ninh Vi Trạch bên cạnh cô giải thích.

"Tôi không đi, tôi muốn Minh nhị thiếu giải thích cho tôi..." Viên tiểu thư còn chưa nói xong, tay Tạ Tà chém xuống sau cổ Viên tiểu thư, Viên tiểu thư liền hôn mê ngay tại chỗ.

Mậu Hình nhìn mà trợn mắt há hốc miệng, người phụ nữ này vậy mà trực tiếp đánh ngất người trước mặt mọi người.

"Thật xin lỗi, Viên tiểu thư quá kích động nên té xỉu, chúng tôi đưa cô ấy đi nghỉ ngơi.". Tạ Tà nhìn anh trai, mặt không đổi sắc nói.

Tạ Tam còn mang kính râm, về mặt lãnh khốc, một tay ôm ngang Viên tiểu thư lên, hai anh em ôm Viên tiểu thư rời khỏi trước mặt mọi người.

"Mọi người đừng hiểu lầm, tôi không biết Viên tiểu thư này, tiệc đính hôn của chúng tôi tiếp tục.". Minh Nhất Kỳ lập tức nói.

"Không sai, tôi cực kỳ tin tưởng Nhất Kỳ, tôi cũng cực kỳ tin tưởng tình cảm bảy năm của chúng tôi, bất kỳ kẻ nào cũng khó có khả năng ảnh hưởng đến cảm tình giữa chúng tôi.". Giang Nguyệt Đình cũng cười nói.

Lời này phát ra, toàn trường lại vang lên vỗ tay.

"Hôm nay không uống công, trò diễn này quá đặc sắc.". Ninh Vi Trạch cười nói.

Người chủ trì trên đài cực kỳ chuyên nghiệp, Minh lão gia tử và Tô Thư Lan cùng một nhóm người Minh gia lần lượt lên đài, chứng kiến tiệc đính hôn thế kỷ này. Nhưng Mậu Hình có thể nhìn ra, trải qua âm ỉ như vậy, trên mặt người Minh gia đều ngấm ngấm không hài lòng.

Sau khi kết thúc nghi thức đính hôn, chính thức bắt đầu tiệc cưới, Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình đáng vẻ ân ái đi kính rượu mỗi bàn, mời tân khách.

"Vừa ẩm ỉ như vậy, Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình còn có thể trấn định tự nhiên như vậy, tiến hành tiệc cưới tới bước cuối cùng, rốt cuộc là nội tâm cũng đủ mạnh mẽ.". Ninh Vĩ Trạch cười nói.

"Tâm tư Minh nhị thiếu, đại khái thế giới không có mấy người có thể hiểu thấu được.". Mậu Hình đang nói, vừa xoay đầu lại không nhìn thấy Tiểu Sâm, biến sắc, "Tiểu Sâm đâu?".

"Tiểu Sâm, không phải bé vẫn ngồi bên cạnh em sao?". Ninh Vĩ Trạch cũng nhìn thấy ghế dựa Tiểu Sâm trống không, tiểu tử này không biết chạy đi từ lúc nào.

Mậu Hình đứng dậy, nhìn xung quanh bốn phía, không hề thấy bóng dáng Tiểu Sâm, cô lập tức luống cuống.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Càng ngày càng hận anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

Không nhìn thấy Tiểu Sâm nữa, điều đầu tiên Mậu Hình nghĩ đến chính là người Minh gia gây nên. Nhưng bộ dáng con trai lại giống người Minh gia, người Minh gia có đề ý cũng không kỳ quái.

Cô muốn tìm Minh Ý, lại phát hiện Minh Ý căn bản không có ở hội trường tiệc cưới, cả hội trường chỉ nhìn thấy Tạ Tam còn đứng ở một góc, quan sát toàn trường.

"Trước tiên em đừng gấp, Tiểu Sâm lạnh lợi như thế, người bình thường cũng không bắt được bé, bé nhất định không có việc gì.". Ninh Vĩ Trạch an ủi Mậu Hình, "Anh giúp em tìm xem".

Mậu Hình cũng ngồi không yên, hội trường đông người, cô nghĩ có phải tiểu tử này uống quá nhiều nước trái cây nên chạy tới toilet, vì thế chạy về hướng toilet.

Ai biết mới vừa đi vào bên trong, liền gặp Minh Ý.

"Sao vậy?". Minh Ý giữ chặt cổ tay cô.

"Không thấy Tiểu Sâm nữa.". Mậu Hình sốt ruột nói.

Vừa nghe thấy không nhìn thấy Tiểu Sâm, sắc mặt Minh Ý lập tức thay đổi: "Chuyện khi nào?"

"Vừa mới rồi.". Mậu Hình nói.

"Em đừng gấp, anh gọi Tạ Tam đến tìm.". Minh Ý gọi Tạ Tam tới, "Tam nhi, cậu đi điều tra camera hiện trường, bao gồm camera tất cả hành lang, xem Tiểu Sâm đi đâu?".

"Được, anh.". Tạ Tam khô khốc, trên mặt vẫn không có biểu cảm gì.

Mậu Hình đi cùng Tạ Tam đi xem camera, Minh Ý còn có chuyện phải làm, nói lát nữa sẽ gặp lại cô.

Bên ngoài Minh Nhất Kỳ mời rượu gần xong, Minh Ý bảo Minh Nhất Hạ gọi cha mẹ vào, gọi Minh Nhất Kỳ và Giang Nguyệt Đình vào phòng nghỉ, Viên tiểu thư cũng ở trong.

"Nói xem, đây là chuyện gì?". Minh Ý nghiêm mặt hỏi.

"Anh cả, người phụ nữ này không có chút quan hệ với em hết, căn bản không cần để cô ở trong này.". Minh Nhất Kỳ đứng lý hợp tình nói.

Tạ Tam cũng ở bên trong, lấy ra một ví tiền, khoe mắt lạnh lùng liếc Minh Nhất Kỳ nói: "Nhị thiếu, tôi tìm đến tấm hình này ở trong ví tiền Viên... Viên Ninh Ninh, trong ảnh chụp cực kỳ thân thiết với anh, không giống như là không có quan hệ.".

Sắc mặt Giang Nguyệt Đình trắng hơn, cô nắm chặt nắm tay, cố gắng kiềm chế bản thân: "Anh cả, phiền anh đưa người phụ nữ này đi, hôm nay là tiệc đính hôn của em và Nhất Kỳ, em không muốn xảy ra phiền phức.".

"Tạ Tạ, cô đưa cô ấy đi bệnh viện, kiểm tra rõ ràng xem cô có mang thai hay không. Nếu thật sự có con, lại xác định được là của Nhất Kỳ, sẽ thương lượng xem chuyện này giải quyết như thế nào.". Minh Ý nói.

"Anh, còn cần phải thương lượng sao? Cho dù Viên Ninh Ninh mang thai với em, cũng không thể giữ lại.". Minh Nhất Kỳ nói.

"Viên Ninh Ninh đại náo tiệc đính hôn của em, nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm như vậy, em cho là một câu không giữ thì sẽ giải quyết được sao?". Minh Ý lạnh giọng nói, "Lão Nhị, chừng nào em mới biết chịu trách nhiệm?".

"Anh cả, chuyện đùa nhỏ sau này sẽ tính sau, trước tiên tiền cô ta đi được không?". Giang Nguyệt Đình nhìn Viên Ninh Ninh một cái cũng khó chịu, nói.

Minh Ý liếc mắt ra hiệu với Tạ Tạ, Tạ Tạ nhìn rất gầy yếu, vậy mà liền khiêng Viên Ninh Ninh lên, vừa mở cửa thấy hai người bảo an ở bên ngoài, Tạ Tạ ném người phụ nữ cho bảo an, bỏ đi.

"Bên ngoài có rất nhiều khách khứa, chúng ta ra ngoài chào hỏi khách khứa trước đi.". Minh Nhất Kỳ thần thái tự nhiên nói.

"Minh Nhất Kỳ, em có lời muốn nói với anh.". Giang Nguyệt Đình nói.

Minh Ý nhìn vợ chồng này, liền để lại căn phòng cho bọn họ, mình đi tìm Tiểu Sâm thôi.

"Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Viên Ninh Ninh này là cái quỷ gì? Minh Nhất Kỳ.". Giang Nguyệt Đình oán hận nhìn chăm chăm người đàn ông này.

"Nguyệt Đình, chẳng qua là gặp dịp thì chơi mà thôi, em cần gì phải nghiêm trọng như vậy?". Minh Nhất Kỳ ôm Giang Nguyệt Đình, "Em không phải không biết, vị trí phu nhân Minh nhị thiếu vĩnh viễn là của em".

"Anh biết không, em thật sự càng ngày càng hận anh.". Giang Nguyệt Đình nói xong đẩy Minh Nhất Kỳ ra, xoay người ra ngoài.

Minh Nhất Kỳ cười ha ha, chậm rãi đuổi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Trống không

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khi Minh Ý chạy đến phòng theo dõi, Tạ Tam và Mậu Hình đang xem camera hội trường nửa giờ trước.

Quả nhiên nửa giờ sau Tiểu Sâm ăn no liền chạy đến khu trò chơi bên cạnh, chỉ chốc lát sau Tống Mạn Vân xuất hiện trong màn hình, không biết nói gì, Tiểu Sâm muốn chạy đi thì một người đàn ông xuất hiện ôm lấy bé, che miệng Tiểu Sâm bé nhanh chóng rời khỏi hội trường.

Trước tiên Tạ Tam quan sát camera ghi lại, gọi bảo an lập tức điều chỉnh camera số 3, quả nhiên người đàn ông kia ôm Tiểu Sâm chạy đến, vào một căn phòng bên cạnh, Tống Mạn Vân cũng theo vào.

Không tới 10 phút, Tống Mạn Vân ra khỏi cửa, nhưng Tiểu Sâm chưa ra.

Mậu Hình xem xong toàn thân phát run, đây là Tống Mạn Vân mà cô biết, cùng một thủ đoạn bà dùng mãi không chán.

"Phòng nghỉ VIP số 4.". Tạ Tam định vị nói.

"Chúng ta hiện tại đi thôi.". Minh Ý xoay người rời đi.

Mậu Hình đi theo Minh Ý, cô kiểm chế lửa giận ngập trời, nếu Tiểu Sâm xảy ra chút chuyện gì, cô tuyệt sẽ không bỏ qua người phụ nữ kia.

Sắc mặt Minh Ý cũng âm trầm, anh biết Mậu Hình đang nén nhịn, hơn nữa hiện tại nói cái gì cũng vô dụng, trước tiên phải tìm thấy Tiểu Sâm rồi hãy nói.

Đến phòng nghỉ VIP số 4, Tạ Tam không mở được cửa, lấy ra một cái dụng cụ điện tử trên eo mình, áp vào khóa điện, nghe xịch một tiếng, cửa được mở ra.

Mậu Hình hơi kinh ngạc, tất cả cửa ở đây đều là khóa điện tử, không có thể mở cửa hoặc là mật mã căn bản không thể mở. Không nghĩ tới, Tạ Tam chỉ tùy tiện ấn hai lần liền mở.

Vừa mở cửa ra, phòng trống không, không có bất kỳ cái gì.

"Tam nhi, gọi phu nhân đến đây.". Minh Ý đứng thẳng, mặt không thay đổi hạ lệnh.

"Vâng, lão Đại.". Tà Tam tuân lệnh, lập tức ra ngoài.

Mậu Hình đã hơi hoảng, trên màn hình theo dõi rõ ràng nhìn thấy Tiểu Sâm bị ôm đến đây, hiện tại lại không thấy con trai đâu nữa. Mậu Hình rất rõ ràng Tổng Mạn Vân này tâm ngoan thủ lạt, chuyện gì cũng làm ra được, cực kỳ khiến cô sợ hãi.

Lập tức Tổng Mạn Vân bị dẫn đến, Tà Tam này là trợ lý của Minh Ý ở Hoàn Vũ, thuộc bộ phận phát triển an toàn công ty, trực tiếp nằm dưới quyền phụ trách của Minh Ý. Ngoại trừ Minh Ý, anh không để bất kỳ ai vào mắt, Tổng Mạn Vân bị Tà Tam cưỡng ép dẫn đến, cho nên sắc mặt cực kỳ tệ.

"Con làm cái quỷ gì? Gọi mẹ tới làm gì?". Tổng Mạn Vân về mặt không vui nhìn con trai.

"Mẹ, mẹ ôm Tiểu Sâm đi đâu rồi?". Minh Ý hỏi mẹ.

"Mẹ không biết con đang nói gì, con trai của Mậu Hình không thấy con hỏi mẹ làm gì?". Tổng Mạn Vân chau mày, nhìn thấy Mậu Hình lại càng không vui, "Con dẫn Mậu Hình đến đây làm gì? Con nên là hỏi cô tại sao không chăm sóc tốt con trai của mình".

Đây là Tổng Mạn Vân, mặc kệ bà làm cái gì, bà đều có thể mặt không đổi sắc, đoạt lại quyền chủ động.

Mậu Hình đang muốn nói chuyện, Minh Ý đè cô lại, rồi nói: "Mẹ, con đã xem camera, chứng minh chính mẹ phải người ôm Tiểu Sâm đi. Nếu mẹ không nói cho con biết Tiểu Sâm ở đâu, con sẽ nhờ pháp luật can thiệp".

"..." Nghe lời này, sắc mặt Tổng Mạn Vân biến thành màu gan heo, "Minh Nhất, đây là thái độ con nói chuyện với mẹ sao?".

"Dì Tổng, nếu đi không giao con cháu ra đây, cháu đành phải báo cảnh sát đi bắt cóc con cháu. Tội bắt cóc là hình sự, cháu nghĩ cháu không cần giải thích từng điều luật với dì.". Mậu Hình lạnh giọng nói.

"Mẹ, Tiểu Sâm ở đâu?". Minh Ý xiết chặt tay Mậu Hình, hỏi mẹ một lần nữa.

"Minh Nhất, con giúp người ngoài tới chất vấn mẹ, con thật đúng là con trai tốt".

"Tiểu Sâm ở đâu?". Minh Ý cao giọng lên, thêm vài phần tức giận.

"Mẹ không biết, mẹ cho người ôm nó đến đây, mẹ chỉ ngây người trong này 10 phút rồi đi. Còn tại sao lại không nhìn thấy tiểu tử kia nữa, mẹ không biết.". Tổng Mạn Vân đành trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Rõ ràng

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Mẹ, con hi vọng mẹ không gạt con.". Minh Ý lại nói.

"Mẹ lừa con làm gì? Bản thân mẹ không gạt nó, nếu con không tin mẹ cũng không có cách nào.". Tổng Mạn Vân then quá hóa giận.

Tà Tam nhìn Minh Ý, anh đã xem qua camera, Tiểu Sâm bị ôm vào gian phòng này rồi không ra, theo lý bé nên là ở trong phòng này.

Anh quan sát phòng, cửa sổ đóng chặt, không có khả năng ra ngoài, vậy Tiểu Sâm có thể đi đâu được?

Tà Tam và Minh Ý gần như không hẹn mà cùng ngẩng đầu nhìn về phía ống thông gió. Đây là nơi duy nhất mà Tiểu Sâm có thể chạy trốn, nhưng ống thông gió cao như vậy, Tiểu Sâm mới năm tuổi, bé có thể leo lên sao?

"Tôi đi xem.". Tà Tam nói.

"Tiểu Sâm thích bò ống thông gió.". Mậu Hình lập tức gạt mình, "Ồ Mĩ có một lần nó sinh bệnh, tôi cho nó nhập viện, nó ghét ở bệnh viện, cuối cùng bò theo ống thông gió ra khỏi bệnh viện".

"Xem cô dạy con trai kia, đứa trẻ ngoan sẽ không làm ra chuyện bò ống thông gió như vậy.". Tổng Mạn Vân âm dương quái khí nói.

"Đứa nhỏ thông minh mới có thể làm được việc mà đứa nhỏ bình thường không làm, bởi vì việc đó cần dùng khí và trí tuệ, mẹ, về điểm này thì mẹ không biết rồi.". Minh Ý nghiêm trang nói.

Tổng Mạn Vân tức giận, đang muốn phát tác, thì có người vào.

Ninh Vi Trạch nắm tay Tiểu Sâm đứng ở cửa, vậy mà Tiểu Sâm còn rất vui vẻ, có điều tây trang hơi nhiều bụi bẩn, nhìn thấy Mậu Hình còn vui vẻ gọi Hình Hình.

"Mậu Sâm Mặc, sao con lại thế này? Sao lại chạy linh tinh vậy?". Mậu Hình kéo con trai đến gần, trừng mắt giận dữ với bé, "Con có biết làm như vậy khiến mẹ cực kỳ lo lắng không?".

"A..., bà này rất kỳ quái, bà nói có chuyện muốn nói với con, con nói con không quen bà, không thèm để ý đến bà. Ai ngờ bà gọi một chú ôm con vào đây, nhốt con trong phòng này. Con không muốn bị nhốt ở đây, nên mới bỏ ống thông gió ra!". Mặc dù Tiểu Sâm mới 5 tuổi, nhưng nói chuyện lại đặc biệt rõ ràng.

"Mẹ, tại sao muốn bắt cóc Tiểu Sâm? Nó chẳng qua là một đứa nhỏ 5 tuổi.". Minh Ý nhún mày nói.

"Bởi vì mẹ muốn xác định, Tiểu Sâm rốt cuộc có phải đứa nhỏ Minh gia hay không?". Tổng Mạn Vân nói.

"Tôi không biết bà đang nói gì? Chúng ta đi thôi.". Mậu Hình nói xong, ôm con trai rời khỏi.

"Mậu Hình, có một số việc nhất định phải nói rõ ràng.". Tổng Mạn Vân ngăn trước mặt Mậu Hình, "Tôi tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào sống tạm bợ ở Minh gia mang thai."

"Bà nội, giọng nói của bà giống như một loại động vật a...?". Tiểu Sâm ghé vào trên vai Mậu Hình, nghiêng đầu nhìn Tổng Mạn Vân nói.

"Tiểu quý, mày nói cái gì?". Tổng Mạn Vân thật sự không thích tiểu quý này, con mắt tròn vài vòng, quá lanh lợi rồi.

"Bà nha, giống bà già cháu nhìn thấy trong phim hoạt hình, chỉ biết hung ác.". Tiểu Sâm cực kỳ chán ghét người khác hung dữ với Hình Hình, người nào hung dữ với Hình Hình bé sẽ muốn hung dữ với người kia.

"Mậu Hình, cô dạy dỗ con trai như vậy sao? Nói chuyện với người lớn thô tục không có văn hóa như vậy.". Tổng Mạn Vân tức giận trách cứ.

"Con tôi là đối với mỗi người thì đối xử khác nhau, đối với người thô tục không có văn hoá thì cũng không cần nói đến giáo dục làm gì.". Mậu Hình lạnh giọng đáp lại.

"Mẹ, chuyện này nói sau, hôm nay là tiệc đính hôn của Nhất Kỳ, bên ngoài còn có rất nhiều khách khứa.". Hơn nữa Minh Ý cũng không muốn nói những chuyện này ngay trước mặt Tiểu Sâm, đương nhiên anh biết đó cũng là suy nghĩ của Mậu Hình.

"Các con đều chen chúc ở đây làm gì?". Minh lão gia từ đứng ở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiệu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Là đứa nhỏ ai

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lúc Minh lão gia từ nhìn thấy Tiểu Sâm, mặt lập tức thay đổi, đôi mắt lộ ra kinh ngạc, quay đầu nhìn Mậu Hình, lại nhìn cháu đích tôn Minh Ý.

"Ba, ba tới vừa lúc, con hoài nghi đứa nhỏ của Mậu Hình là người Minh gia, con muốn đưa nó đi xét nghiệm DNA.". Tổng Mạn Vân nói.

Mậu Hình ôm chặt con trai, đang muốn mở miệng, Minh Ý vỗ nhẹ vai cô nói: "Ông nội, bên ngoài còn có tiệc cưới, hôm nay khách khứa rất nhiều, vốn đã xảy ra quá nhiều chuyện. Mặc kệ chuyện gì, đều chờ sau hãy nói."

Ánh mắt Minh lão gia từ vẫn nhìn Tiểu Sâm, gật đầu.

Tim Mậu Hình đập rộn lên, cô rất rõ ràng Minh lão gia từ mới là người có quyền lực nhất Minh gia, hai năm trước ông có thể phế bỏ Minh Văn Hiến để Minh Ý lên giữ chức, thì đủ biết khắp Hoàn Vũ đều là người của ông, ông mới là BOSS nắm giữ quyền hành chân chính.

Trong lòng Tổng Mạn Vân hận nghiêng răng, hiện tại lão gia từ chỉ tin nhiệm Minh Ý, mà mặc dù Minh Ý là con trưởng của mình nhưng lại hoàn toàn không nghe lời mình.

"Đề anh bé Tiểu Sâm". Minh Ý nói xong, ôm lấy Tiểu Sâm từ trong lòng Mậu Hình.

Trong lòng Mậu Hình phức tạp, không từ chối.

Tiểu Sâm vừa sang tay Minh Ý, tay nhỏ đã gắt gao ôm cổ anh, chôn thật sâu hai má vào lòng.

Trở lại sảnh, Tiểu Sâm trở về ngồi trong ngực cô cực kì ngoan, rất lâu sau cũng không nói lời nào.

Tiệc cưới này kỳ thật là trò cười, rất nhiều khách khứa cũng không ở lâu. Mậu Hình và Ninh Vĩ Trạch không ngồi lâu, liền ôm Tiểu Sâm về.

Trên đường hình như Tiểu Sâm cũng mệt mỏi, ngủ thiếp đi trong ngực cô.

"Lần đầu tiên anh thấy hình như Tiểu Sâm có tâm sự.". Ninh Vĩ Trạch lái xe phía trước nói.

Mậu Hình cúi đầu nhìn con trai, không khỏi sờ sờ đầu bé, hôn một cái lên trán bé.

"Hình Hình, em có nghĩ tới thật ra cái gì Tiểu Sâm cũng biết hay không.". Ninh Vĩ Trạch nói xong, cảm thán một tiếng.

Cô đương nhiên biết, con trai cực kỳ thông minh, thật ra cái gì cũng biết. Nghĩ tới đây, trong lòng cô bỗng nhiên đau quặn lên, đành phải hít sâu một hơi, áp chế đau nhức.

Về đến nhà, Mậu Hình chăm sóc con trai ngủ ngon, Ninh Vĩ Trạch không ở lại liền đi trước.

Cô ngồi thật lâu trước giường con trai, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ say, không khỏi thấp giọng nói: "Tiểu Sâm, thực xin lỗi, không thể cho con một người ba...".

Lông mi Tiểu Sâm hơi rung rung.

Mậu Hình từ phòng Tiểu Sâm ra, điện thoại di động vang lên, là Minh Ý gọi tới: "Lấy tác phong làm việc của ông nội, ngày mai ông sẽ tìm em".

"Cảm ơn lời khuyên.". Cô hiện tại không muốn nghe giọng nói của anh, nhanh chóng tắt điện thoại.

Quả nhiên, hôm sau Mậu Hình đang đi làm, trợ lý Tiểu Nam tới gõ cửa: "Mậu kiểm, chị có một vị khách".

"Là ai?". Mậu Hình đang xem hồ sơ, cũng không ngẩng đầu lên.

"Danh nhân thành phố, Minh lão tiên sinh Minh Chí Côn.". Tiểu Nam trả lời.

Lúc này Mậu Hình mới nghiêm mặt, nghĩ nghĩ rồi nói: "Em dẫn ông đến phòng tiếp khách, chị sẽ đến ngay".

"Được.". Tiểu Nam đóng cửa lại.

Mậu Hình hít sâu một hơi, ổn định cảm xúc đứng dậy đi gặp người.

Đẩy cửa phòng tiếp khách, Mậu Hình nhìn thấy lão gia tử Minh Chí Côn. Nếu cô không nhớ lầm, tháng 2 sang năm vị lão gia tử này sẽ được 80 tuổi. Có lẽ do thân hình của ông, tinh thần ông, nói ông 60 tuổi cũng sẽ có người tin.

"Ông nội Minh.". Mậu Hình cười lên, ngồi đối diện Minh lão gia tử.

Minh Chí Côn nhìn Mậu Hình từ trên xuống dưới, một bộ tây trang gọn gàng, tóc dài cũng buộc thành đuôi ngựa, kiểu dáng cực kì giỏi giang. Ông cười nói: "Hình Hình, cháu thật sự là trưởng thành không ít".

"Người đều phải trưởng thành, trái lại ông nội Minh vẫn giống y như trước kia.". Mậu Hình nói.

Trong tay Minh Chí Côn còn cầm gậy chống của ông, tay phải nắm hai quả hạch đào, ánh mắt tinh tường tập trung nhìn Mậu Hình: "Hình Hình, ông tới chỉ hỏi cháu một việc, Tiểu Sâm con của cháu có phải đứa nhỏ của A Kỳ hay không?".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Thật sự không thấy nữa

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Không phải, Tiểu Sâm không có chút quan hệ gì với Minh gia.". Mậu Hình không chút nghĩ ngợi nói.

"Hình Hinh, ông hi vọng cháu chớ trách ông, bộ dáng Tiểu Sâm thật sự rất giống A Kỳ lúc nhỏ, mà cháu và A Kỳ lại đã từng ở bên nhau. Cho nên ông nhất định phải để cho Tiểu Sâm và A Kỳ nghiệm DNA.". Minh lão gia từ nói.

"Ông nội Minh, ông vẫn cường quyền bá đạo như thế.". Mậu Hình lạnh mặt, "Tiểu Sâm là con cháu, không có sự cho phép của cháu, cháu sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào cướp đi bé, càng không để cho người ta nghiệm DNA.".

"Nếu như Tiểu Sâm không phải đứa nhỏ Minh gia, cháu cần gì phải e ngại nghiệm DNA.". Minh Chí Côn nói.

"Cháu không e ngại, mà không muốn để con mình tiếp thu kiểm nghiệm y học lạnh lùng này.". Mậu Hình nói.

"Chỉ sợ không phải do cháu, giờ này khắc này ông đã sắp xếp người đi nhà trẻ, đón Tiểu Sâm đi bệnh viện tiếp thu kiểm tra.". Minh Chí Côn nói.

"Cháu đại khái cũng đoán được, nhưng mà ông nội Minh, phòng chừng người của ông uống công rồi, bởi vì hôm nay cháu căn bản không đưa Tiểu Sâm đi nhà trẻ.". Mậu Hình nói.

Mặt Minh lão gia từ trầm xuống, tay phải nắm quả hạch đào, một tay kia nắm thật chặt gậy chống, Mậu Hình cảm thấy mình rất hiểu ông già này, đây là biểu hiện khi ông tức giận.

"Cháu cho rằng tránh được nhất thời, tránh được một đời sao. Hình Hinh, ông có thể nói cho cháu, ông nhất định sẽ nghĩ tất cả phương pháp xác nhận Tiểu Sâm có phải đứa nhỏ Minh gia hay không. Nếu đúng, Minh gia sẽ không bỏ qua.". Minh Chí Côn nói xong, từ từ đứng dậy.

"Ông nội Minh, cháu đương nhiên biết Minh gia tài cao thế lớn, Minh gia muốn làm cái gì là có thể làm cái đó. Nhưng mà cháu cũng có thể nói cho ông. Cho đến hôm nay, nếu cháu có thể trở lại Tân Thị, thì đều đã chuẩn bị vẹn toàn, không còn gì phải sợ.". Mậu Hình cũng đáp lời, giọng điệu cực kỳ nhạt nhẽo.

Minh lão gia từ quay đầu nhìn Mậu Hình, không khỏi cười lên, liền hỏi: "Ông nghe nói, gần đây cháu và A Nhất cực kỳ gần gũi? Còn sống ở dưới lầu nó?".

"..." Mậu Hình biết chuyện này không có khả năng giấu diếm được, nhưng bị Minh lão gia từ hỏi, trong lòng vẫn không thoải mái.

"Kỳ thật cháu và A Kỳ có không có vấn đề gì, trong lòng ông rất rõ ràng. Hình Hinh, năm đó ông đã từng nói với cháu, cháu và A Kỳ, ông tùy theo các cháu. Nhưng A Nhất, là người thừa kế Minh gia, gốc mạch Minh gia, ông sẽ không cho cháu tới nhúng chàm, hiểu chưa?". Nói xong ông bước đi.

Mậu Hình nghe xong lời này, hốc mắt không nhịn được rơi lệ, toàn thân run rẩy.

Sau đó di động của cô vang lên, Ninh Vĩ Trạch gọi tới. Đêm qua Minh Ý điện thoại nhắc nhở cô, cô lo lắng Minh gia sẽ vụng trộm ôm Tiểu Sâm đi nghiệm DNA, cho nên hôm nay cô xin phép nghỉ cho Tiểu Sâm, để Ninh Vĩ Trạch chăm sóc bé một ngày.

Cô nhận điện thoại hỏi: "Vĩ Trạch, sao vậy?".

"Không thấy Tiểu Sâm đâu nữa.". Ninh Vĩ Trạch trả lời.

"... Không thấy đâu nữa!". Mậu Hình gần như lập tức phát điên, "Làm sao có thể không thấy nữa, em không phải bảo anh chăm sóc bé sao?".

"Hình Hinh, em biết anh cũng bề bộn nhiều việc, anh để bé chơi ở văn phòng của anh, kết quả lúc anh họp xong trở về liền không thấy rồi. Anh hỏi tất cả đồng nghiệp, đều không chú ý đến việc bé rời khỏi.". Ninh Vĩ Trạch cũng cực kỳ đau đầu, "Muốn báo nguy không".

"Phải mất tích 48 giờ, cảnh sát mới thụ lý.". Mậu Hình vô lực nói, "Trước tiên anh tìm ở công ty một lát, có thể bé nhất thời nhàm chán lại đi bò ống thông gió không?".

Ninh Vĩ Trạch nghe nói như thế, đầu càng đau, thói quen này của Tiểu Sâm đúng là không ổn.

Mậu Hình đang sốt ruột, Minh Ý gọi điện thoại tới: "Tiểu Sâm ở đây, anh sợ em lo lắng, cho nên nói với em một tiếng".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 55: Chú Nhất, có thể tới đón cháu không?

Ở quảng trường hoa viên phồn hoa nhất Tân Hải có một tòa cao ốc của tập đoàn Hoàn Vũ, cao ốc này xây dựng từ thời Minh Văn Hiến, tổng cộng 41 tầng.

Văn phòng Minh Ý ở lầu 39, lầu 41 là phòng họp công ty, trung tâm Văn Hối. Lầu 40 là văn phòng đám người Minh Văn Hiến, Tổng Mạn Văn.

Hai năm trước Minh Ý vào Hoàn Vũ, vốn dĩ phải chuyển đến văn phòng tổng giám đốc Minh Văn Hiến. Ai biết Minh Ý tự mình chủ động nói dùng lầu 39, sửa lại phòng khách quý lầu 39 thành văn phòng của anh. Lại đã thông phòng chứa đồ bên cạnh làm thành gian nghỉ ngơi. Lầu 39 ngược lại thành khu làm việc tổng giám đốc, văn phòng tổng giám đốc, thư ký, bộ phận phát triển đều ở đây.

Lúc này Minh Ý đang họp ở bộ phận phát triển, ban đầu Hoàn Vũ chủ yếu làm ngành kỹ thuật khai phá nguồn năng lượng dầu mỏ, than đá. Sau đó bắt đầu làm kỹ thuật làm sạch nguồn năng lượng, kỹ thuật cung cấp điện, kỹ thuật tiết kiệm năng lượng. Vào tay Minh Ý, mặc dù không bỏ qua kỹ thuật năng lượng vốn có, nhưng đã hoàn toàn đặt trọng điểm công ty vào nghiên cứu phát triển nguồn năng lượng.

Minh Ý dự định sẽ mua một đoàn đội chuyên môn làm kỹ thuật làm sạch than đá, đối với nghiên cứu phát triển kỹ thuật làm sạch than đá.

"Lão Đại, anh đã từng nói, Hoàn Vũ muốn chuyển hình từng bước, bỏ qua kỹ thuật nguồn năng lượng truyền thống, chuyển sang kỹ thuật khai phá nguồn năng lượng kiểu mới." Tạ Tam nói.

"Lão Tam, năm đó Minh lão gia từ làm giàu dựa vào khai phá nguồn năng lượng than. Hiện tại người của lão gia từ còn ở đây, lão Đại không thể nói bỏ thì bỏ được. Càng đừng nói hiện tại than đá vẫn chiếm cứ 70% nguồn năng lượng trong nước như cũ, là nghề chủ yếu của tập đoàn chúng ta. Anh theo lão Đại lâu như vậy, vẫn không hiểu anh ấy." Tây Tử là thành viên thứ ba bộ phận phát triển, chống cằm đầy say đắm nhìn Minh Ý.

"Tây Qua, em có thể đừng dùng ánh mắt si mê nhìn lão Đại như vậy được không, mỗi lần họp với em chắc phải gầy mất vài cân." Tạ Tạ vừa cao vừa gầy, vẫn là kẻ tham ăn. Nhưng cô thích ăn, từ trước đến giờ lại không mập, vẫn là hết muốn tăng cân nhưng lại không thấy cô tăng một cân thịt nào.

"Tạ Tạ, chị là cái tên tham ăn, em nói với chị rồi, không được gọi em là Tây Qua! Còn nữa, họp với em, sao chị lại gầy được?". Tây Tử chỉ ôn nhu như nước với Minh Ý, trước mặt Tạ Tạ liền lập tức hóa thân nữ hung ác.

"Tôi roi mất vài cân da gà rồi, có thể không gầy sao?". Tạ Tạ xem thường.

"Em xem gầy hẳn là gầy phía trước đúng không? Phía trước và phía sau giống nhau, ngực phẳng lưng phẳng trước sau chẳng phân biệt được, khó trách đi quán bar chỉ có phụ nữ thích chị." Tây Tử nói xong, hất hất tóc, lộ ra bộ ngực no đủ của bản thân.

"Dù sao vẫn tốt hơn mê trai ngực lớn mỗi ngày đòi tìm lão Đại, nhưng lão Đại căn bản vô cảm đối với hai miếng thịt của cô." Tạ Tạ trả lời lại một cách mỉa mai.

"Tạ Tạ, đi, chúng ta ra ngoài đánh một trận." Tây Tử đứng lên, một bộ muốn đánh nhau.

"Đánh thì đánh, lát nữa đập ngực cô xẹp lép, cũng đừng trách tôi." Tạ Tạ lập tức chạy theo.

"Áy." Tạ Tam vỗ trán, hai phụ nữ này rốt cuộc có từng để ông chủ và anh vào mắt không, nói chuyện không có chút chừng mực nào, không nói hai câu thì đã đánh nhau, "Các cô có nhớ chúng ta đang họp không?".

"Không sao cả, để đánh trước đi, đánh xong lại nói." Minh Ý ngược lại cực kỳ thoải mái, giống như vừa rồi các cô cãi nhau không hề đáng kể chút nào.

Giọng Minh Ý lạnh lạnh, không chứa chút nhiệt độ nào, Tây Tử và Tạ Tạ vẫn hoành hành ngang ngược ở Hoàn Vũ, ai nói cũng không nghe, không ai phục ai. Có lẽ chỉ sợ mỗi lão Đại Minh Ý, anh liếc một cái, hai người đều nghỉ ăn cơm.

Cho nên vừa nghe anh mở miệng, hai người lại đề né tức giận xuống, ngồi dằng hoàng.

"Tạ Tạ, cô liên hệ đoàn đội giao tiếp, nói với bọn họ tôi hi vọng có thể gặp mặt họ. Tây Tử, cô sưu tập nhiều đoàn đội nghiên cứu phát triển tài nguyên và công ty, cá nhân hợp tác liên quan, bao gồm quan hệ thành viên gia đình của họ, tình huống công tác, càng tường tận càng tốt. Tam nhi, cậu thay tôi nhìn chăm chăm A Kỳ và Giang Nguyệt Đình." Minh Ý phân công công tác.

"Vâng, lão Đại." Ba người cùng lúc đáp lời.

Lúc này, di động Minh Ý vang lên, hơn nữa lại là số lạ. Anh sẽ không cho người lạ số điện thoại, anh tiếp điện thoại: "Xin chào!".

"Chú Nhất, cháu là Tiểu Sâm, chú có thể đến dưới lầu công ty chú đón cháu được không?"

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiệu Độc Sùng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Minh tổng có tâm sự

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong nất Tạ Tam, lão Đại Minh Ý là một người cho dù núi Thái Sơn đè trên đầu cũng không đổi sắc mặt, mặc kệ trước kia chấp hành nhiệm vụ trong bộ đội hay là hiện tại làm người quyết sách cao nhất tập đoàn Hoàn Vũ, mặc kệ gặp được nguy cơ khó khăn gì, trước mặt anh dường như có thể biến thành việc nhỏ, anh ung dung ứng phó, gặp nguy không loạn.

Tây Tử đã từng cực kỳ tự kỷ nói: "Trong lòng lão Đại có một người, tôi cảm thấy được người kia chính là tôi."

Trong lòng lão Đại có người hay không anh không biết, nhưng lão Đại nhất định là một người có rất nhiều tâm sự.

Sau đó ở một khắc này, lão Đại tiếp một cuộc điện thoại, vậy mà anh lại có thể bắt gặp được chút cảm xúc bối rối trên mặt anh ấy, bởi vì lão Đại lập tức đứng dậy: "Tôi xuống dưới một lát."

Có ai có thể khiến lão tổng tập đoàn tự mình chạy xuống dưới lầu đó, ngay cả đối tác hợp tác quan trọng thậm chí Minh lão gia tử Minh Chí Côn về công ty, lão đại cũng chỉ để cho phó tổng hoặc là Tây Tử đi tiếp đãi.

Xem ra, người gọi điện thoại cho lão Đại này thật sự đặc biệt.

Minh Ý bước nhanh vào thang máy, ba người khác đều u mê, bọn họ thật sự lần đầu tiên thấy lão đại gấp gáp đi gặp một người như vậy, mà còn không phải biết có phải bọn họ hoa mắt hay không, cảm thấy được bước chân lão Đại hơi hỗn loạn.

2 phút sau, Minh Ý xuất hiện ở đại sảnh tập đoàn Hoàn Vũ, nhìn thấy Tiểu Sâm ngồi trong góc khu tiếp đãi. Tính tình tiểu tử kia bình thường bướng bỉnh hoạt bát, lúc này giống con mèo nhỏ bị lạc ngồi trên ghế sofa, cúi đầu, rất đáng thương.

Trong lòng anh căng thẳng, bước nhanh đến: "Tiểu Sâm".

"Chú Nhất.". Tiểu Sâm ngẩng đầu, nhìn thấy Minh Ý thì cười lên, sau đó vươn duỗi tay mồm nồm thể hiện muốn ôm.

Minh Ý ôm lấy Tiểu Sâm, đi thang máy lên lầu.

Vốn tổng giám đốc xuất hiện ở đại sảnh đã cực kỳ hấp dẫn ánh mắt, mọi người nhìn thấy anh lại còn ôm một đứa nhỏ năm tuổi thì lại càng chấn kinh.

Một tay anh nâng mông Tiểu Sâm, một tay ấn thang máy.

Nhân viên bên cạnh lập tức ấn giúp anh: "Minh tổng, mời vào."

"Cảm ơn.". Minh Ý xưa nay nói năng thận trọng với cấp dưới, nhưng mà nghĩ đến Tiểu Sâm ở đây, không muốn bộ dáng nghiêm túc dọa bé sợ, kịch liệt làm ra một nụ cười tự nhận là rất hòa thuận trên gương mặt.

Nụ cười này, một loạt người cả trai lẫn gái đứng sau lưng anh đều sợ ngây người, bọn họ không nhìn lầm chứ! Minh tổng lại có thể cười với bọn họ, không sai, là nở nụ cười!

Ngày hôm nay, tất cả công ty Hoàn Vũ đều thảo luận về Minh tổng ngoài đầu nhìn lại cười kinh điển, nếu không vì ngại Minh tổng, tất cả mọi người đều muốn chụp lại giờ khắc lịch sử này.

Hơn nữa tất cả mọi người công ty đều nhìn thấy, Minh tổng ôm một em bé đáng yêu tiến vào thang máy. Làn da em bé siêu trắng, đôi mắt vừa sáng vừa to, đáng yêu khiến vô số thiếu nữ đều muốn hôn vài cái. Quan trọng hơn là em bé này gần như từ được đúc từ cùng một khuôn với Minh tổng, khiến mọi người không thể không hoài nghi là con riêng Minh gia.

Nhưng mà từ khi Minh tổng vào Hoàn Vũ tới nay, không ai từng nghe nói đến việc Minh tổng kết hôn nha, càng không nói đến có đứa nhỏ!

Đương nhiên, Minh Ý sẽ không đi quan tâm bất quái như vậy, anh ôm Tiểu Sâm vào văn phòng, bảo thư ký rót một ly sữa nóng mang tới.

"Tiểu Sâm, sao cháu có thể đến đây được?". Minh Ý và Tiểu Sâm một lớn một nhỏ ngồi xếp bằng trên ghế sofa, anh hỏi.

"Cháu tới tìm chú nha. Hôm nay Hinh Hinh không cho cháu đi nhà trẻ, cháu đi làm với chú Ninh. Nhưng mà chỗ ấy quá nhàm chán, cho nên cháu tới tìm chú chơi.". Tiểu Sâm nghiêm túc trả lời.

"Vậy Hinh Hinh có biết không?". Minh Ý lập tức hỏi.

"Có lẽ không biết, không sao cả, gọi điện thoại cho mẹ là được.". Tiểu Sâm nói.

Lúc này Tiểu Trịnh thư ký của Minh Ý bung một ly sữa nóng tiến vào, lúc cô nhìn thấy Minh tổng bình thường như đế vương không thể xâm phạm lại cúi gằm ngồi xếp bằng trên sofa với một đứa bé, vẫn sừng sốt mắt mấy giây, nhưng mà cô cực kỳ chuyên nghiệp, lập tức cười nói: "Minh tổng, sữa nóng pha xong rồi."

"Đặt đó đi, lát nữa tôi không nghe điện thoại, có chuyện gì đều hoãn lại.". Minh Ý nói với tiểu Trinh.

"Vâng, Minh tổng.". Tiểu Trinh đặt ly sữa xuống, không nhìn được nhìn Tiểu Sâm, em bé thật đáng yêu! Cô không dám ở lâu, nhanh chóng lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Hình Hình là ai

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Cháu không thích uống sữa tươi.". Tiểu Sâm chu miệng lên nói.

"Sữa có thể giúp cháu cao hơn, không phải cháu nói sau này muốn cao như chú sao?". Minh Ý đưa tay cầm cốc, nhiệt độ vừa vặn, liền đưa cho Tiểu Sâm.

Tiểu Sâm không tình nguyện uống một ngụm, rồi không chịu uống nữa.

Minh Ý cũng không ép buộc, nhẹ nhàng lau sữa ở khóe miệng Tiểu Sâm: "Ăn cơm chưa? Giữa trưa muốn ăn cái gì, chú Nhất dẫn cháu đi ăn ngon."

"Hay quá, cháu muốn ăn chân gà, ăn chân gà, ăn thịt, quá nhiều quá nhiều thịt thịt.". Tiểu Sâm vừa nhấc tới thịt, đôi mắt phát ra ánh sáng.

"Hôm nay chúng ta cùng đi ăn món thật ngon.". Minh Ý sờ sờ đầu bé, "Nhưng mà trước đó chú phải gọi điện thoại cho mẹ cháu, để cô biết cháu ở đây, nếu không cô sẽ sốt ruột."

Mậu Hình nhận được điện thoại của Minh Ý, đầu óc hơi trống rỗng, lập tức nói: "Lát nữa tôi đến tìm anh."

"Em đi làm được không? Nếu bận việc có thể không tới cũng được, anh sẽ chăm sóc Tiểu Sâm.". Minh Ý nói.

"Vậy hôm nay vất vả anh rồi.". Mậu Hình kết thúc cuộc điện thoại với Minh Ý.

Cô gọi điện thoại cho Ninh Vĩ Trạch, nói Tiểu Sâm ở chỗ Minh Ý. Ninh Vĩ Trạch không khỏi cười nói: "Tiểu Sâm tựa hồ có một phần cảm tình đặc biệt khác đối với Minh Ý, tiểu tử kia bây giờ cũng thân với Minh Ý hơn anh."

"..." Mậu Hình im lặng thật lâu.

"Hình Hình, em có nghĩ tới Tiểu Sâm có tư cách biết chân tướng về cha bé hay không?". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Bé còn quá nhỏ, không hiểu." Cô nói.

"Kỳ thật tâm tư Tiểu Sâm đều thông minh hơn chúng ta nghĩ nhiều.". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Đừng nói nữa, Vĩ Trạch, em còn có việc làm, cúp máy đây.". Mậu Hình nói xong cúp điện thoại.

Minh Ý còn có công việc phải xử lý, nên để Tiểu Sâm chơi trên ghế sofa.

Tây Tử và Tạ Tạ đều rất tò mò với Tiểu Sâm, mượn công việc liền tiến vào văn phòng Minh Ý, khóe mắt Tây Tử vẫn nhìn về phía Tiểu Sâm bên kia, lại chỉ nhìn thấy một bên mặt.

"Tây Tử, Tạ Tạ, đánh giá hạng mục, tôi tin tưởng các cô sẽ đạt được thành tích tốt nhất cho tôi.". Minh Ý ký tên cho các cô rồi nói.

"Lão Đại, hiện tại trên diễn đàn công ty tràn đầy tin tức vừa rồi anh ôm bé trai đi lên, muốn xóa không?". Tây Tử cầm lại văn kiện, hỏi.

"Không sao cả, chỉ cần không gây chuyện.". Minh Ý cũng không thêm đề ý loại này.

"Nhưng mà lão Đại, phía trên còn dán ảnh chụp bạn nhỏ, còn so sánh anh và bạn nhỏ.". Tạ Tạ nhìn Tiểu Sâm ngồi chơi đùa cách đó không xa, hạ giọng nói, "Nói đây là con riêng của anh."

Minh Ý vừa nghe lời này thì đen mặt, anh không thêm đề ý người khác nói mình có con riêng, nhưng tuyệt đối không thể dán ảnh chụp Tiểu Sâm.

"Lập tức thông báo quản lý bộ phận internet xóa sạch ảnh chụp, hơn nữa thông báo ai dám giữ lại hoặc lan truyền ảnh chụp, một khi phát hiện lập tức đuổi việc.". Minh Ý nói.

"OK."

Tây Từ còn muốn buồn chuyện một chút, nhưng mà cô không dám buồn chuyện với lão Đại, chỉ nói: "Lão Đại, em đặc biệt có kinh nghiệm chăm trẻ em, hay là để em chăm bạn nhỏ giúp anh, bé nhất định sẽ thích em."

"Cháu không thích đi ngực lớn." Tiểu Sâm ngồi trên ghế sofa vặn khối rubic nói.

"Phi!". Tạ Tạ không nhịn được cười, nhưng ở trước mặt lão Đại không dám cười quá to, đành phải ôm bụng, "Em có thể chơi với bạn nhỏ, ngực em không lớn."

"Cháu cũng không thích đi sân bay." Tiểu Sâm không chút khách sáo nói.

"Vậy cháu thích gì?". Tây Từ và Tạ Tạ đồng thanh.

Tiểu Sâm vẫn cúi đầu tập trung vặn khối rubic: "Cháu thích Hình Hình!".

Hình Hình là ai? Tạ Tạ và Tây Từ đều đặt câu hỏi.

"Được rồi, các cô ra ngoài đi, tôi có thể chăm sóc Tiểu Sâm." Mặt Minh Ý không chút thay đổi hạ lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chú là ba cháu sao

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Ý làm xong, ôm Tiểu Sâm ra ngoài ăn cơm, anh từ tầng 39 vào thang máy, thang máy mở ra thì gặp được Minh Văn Hiến.

"Ba.". Minh Ý nhàn nhạt gọi.

"Sao nó có thể ở đây?". Minh Văn Hiến nhìn thấy Tiểu Sâm cực kỳ bất ngờ, đặc biệt Minh Ý còn ôm Tiểu Sâm, gương mặt tương tự kia mạnh mẽ kích thích thị giác.

"Hôm nay con chăm sóc Tiểu Sâm, bây giờ dẫn bé đi ăn cơm." Minh Ý nói, liền nói với Tiểu Sâm, "Tiểu Sâm, gọi ông nội Minh."

"Chào ông nội Minh.". Trong ấn tượng Tiểu Sâm, ông nội này không tốt với Hình Hình, không tốt với Hình Hình thì bé đều không thích. Nên lập tức ôm chặt Minh Ý, không nói thêm câu nào.

"Đúng rồi, Viên Ninh Ninh hôm qua, con nghĩ xem nên xử lý thế nào?". Minh Văn Hiến buột miệng nhắc.

"Chuyện này, vẫn để A Kỳ đi xử lý thì tốt hơn." Đang nói, thang máy tầng 32 mở ra, Nhạc Vi và mấy đồng nghiệp ở bộ phận giao tiếp tiến vào.

"Chào Minh tổng, chào Minh Đồng Sự Trưởng." Nhạc Vi cười, ánh mắt lại nhìn sang Tiểu Sâm, "Đây không phải bạn nhỏ ngày hôm qua Mậu Hình dẫn tới yến hội sao?".

Minh Ý vừa nghe lời này, mắt liếc sang Nhạc Vi.

Kỳ thật Nhạc Vi rất sợ Minh Ý, ánh mắt Minh Ý lạnh lẽo, chỉ liếc một cái Nhạc Vi đã cảm thấy giống như mình rơi vào hầm băng, khắp người lạnh lẽo, cô run lên, không nói thêm gì nữa.

"Di biết Hình Hình sao?". Tiểu Sâm nghe được Nhạc Vi nhắc tên mẹ, đương nhiên sẽ tò mò.

"Đúng rồi, đi và Hình Hình cùng nhau lớn lên, chúng ta là bạn tốt." Nhạc Vi thấy Tiểu Sâm hồn nhiên, liền cười nói.

"A..., Hình Hình không nói về cô." Tiểu Sâm nói.

"Hôm nay cháu có thể về nhà hỏi Hình Hình, có biết một người tên là Nhạc Vi hay không, có được không?". Nhạc Vi rất kiên nhẫn đối với Tiểu Sâm, cười nói.

"Được.". Tiểu Sâm trả lời.

Người vào thang máy càng ngày càng nhiều, Minh Ý ôm Tiểu Sâm, để bé ghé vào hõm vai mình.

Minh Văn Hiên đã xuống ở lầu một, Minh Ý ôm Tiểu Sâm đến gara, trực tiếp lái xe rời khỏi.

Minh Ý để Tiểu Sâm ngồi ở phía sau, lần trước đưa đón Tiểu Sâm nhiều lần, cho nên bé ngồi ghé dựa trẻ em ở trên xe.

"Chú Nhất, mỗi ngày chú đều phải nói chuyện với nhiều người như vậy sao?". Đối với Tiểu Sâm mà nói, hôm nay chạy đến tìm Minh Nhất là một chuyến hành trình kỳ ảo, gặp rất nhiều người, cảm thấy những người đó đều quái.

"Không thích, có thể không nói.". Minh Ý nói.

"A...!". Tiểu Sâm trầm mặc, ngoan ngoãn ngồi ở ghế an toàn.

"Tiểu Sâm, lần sau cháu muốn gặp chú thì gọi điện thoại cho chú trước, đừng tự mình chạy đến, như vậy quá nguy hiểm, cháu biết chưa?". Minh Ý lái xe, nói với Tiểu Sâm qua kính chiếu hậu.

"Cháu biết rồi, cháu chỉ là nhớ chú thôi. Chú Nhất, kỳ thật cháu có vấn đề muốn hỏi chú.". Tiểu Sâm càng nói càng nhỏ.

Lúc này xe đã ra khỏi tầng ngầm garage, Minh Ý cảm thấy hôm nay Tiểu Sâm quả thật không giống bình thường, dường như tuổi còn nhỏ mà đã nhiều tâm sự. Đứa nhỏ nhỏ như vậy, nên hưởng thụ thơ ấu đơn giản khoái hoạt, trong lòng anh căng thẳng, liền hỏi: "Vấn đề gì?".

"Chú là ba cháu sao?". Tiểu Sâm ngẩng đầu lên, từ kính chiếu hậu đối diện với tầm mắt Minh Ý.

Minh Ý thật sự bị hỏi khó, cũng rất muốn sáng khoái trả lời Tiểu Sâm, nói đúng, Tiểu Sâm, chú là ba cháu. Nhưng mà anh có thể sao? Anh siết chặt tay lái, ngón tay thon dài trở nên hơi trắng. Anh chậm rãi nói: "Cháu có muốn chú làm ba cháu không?".

"Cháu nguyện ý, nhưng mà cháu không muốn Hình Hình không vui.". Trong suy nghĩ của Tiểu Sâm, chuyện khiến Hình Hình không vui, bé sẽ không làm.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Gọi anh là Minh Nhất có được không

Editor: Quỳnh Nguyễn

Minh Ý dẫn Tiểu Sâm đi ăn thịt nướng, tiểu tử kia vui vẻ, ăn một đồng thịt.

Ăn cơm trưa xong, bọn họ đến thế giới đáy biển xem cá. Tiểu Sâm vui vẻ đến phát điên, bé cực kỳ nấn cảm và tò mò với động vật, với thế giới. Đến thế giới đáy biển xong lại chạy ra vườn bách thú, kết quả ngắm động vật suốt một buổi chiều.

"Tiểu Sâm, cháu thích động vật gì?". Minh Ý hỏi bé.

"Rùa biển.". Tiểu Sâm trả lời.

"Vì sao?".

"Bởi vì Hình Hình thích nha. Hơn nữa Hình Hình nói, rùa biển nhìn ngây ngô, kỳ thật thông minh nhất cũng giỏi bảo vệ mình nhất, gặp phải nguy hiểm chỉ cần rút đầu là được rồi".

"Cháu không nghĩ rùa biển giống rùa đen rút đầu sao?". Minh Ý hỏi.

"Không phải đâu, Hình Hình nói, rùa biển rút đầu là bảo vệ mình. Rùa biển vẫn cực kỳ cố gắng sinh hoạt, mặc kệ gặp phải chuyện gì, đều cực kỳ cố gắng sinh hoạt.". Tiểu Sâm nhắc tới Hình Hình, luôn luôn tràn đầy sùng bái.

Minh Ý nhìn thấy Tiểu Sâm như vậy, ánh mắt nóng lên, gất gao ôm bé vào ngực.

Bọn họ ăn cơm tối xong mới về nhà, khi trở về Mậu Hình đã ở nhà, mà Tiểu Sâm đã mệt đến ngủ thiếp đi trong lòng Minh Ý.

"Hôm nay cảm ơn anh!". Thu xếp con trai ngủ xong, từ phòng con trai ra, cô nói.

"Hôm nay ông nội anh đến tìm em đúng không?". Anh hỏi.

"Là đến tìm em.". Bởi vì Minh Chí Còn đến tìm mình, một ngày nay tâm thần cô đều không yên.

"Mậu Hinh, tạm thời để xuống tất cả quá khứ, cẩn thận suy nghĩ đề nghị của anh. Không vì điều gì khác, chỉ vì Tiểu Sâm, bé cần một người ba.". Anh cực nghiêm túc nói.

Mậu Hinh cười lạnh: "Minh Ý, Tiểu Sâm không phải con anh, anh cũng không phải ba bé, em không thể gả cho anh, anh cũng không thể làm ba Tiểu Sâm".

"Anh biết, mặc kệ Tiểu Sâm là con ai, anh đều coi như con mình.". Minh Ý nắm chặt hai vai cô, "Cân nhắc lời nói của anh, được chứ?".

"Đừng nói nữa!". Mậu Hinh không nghe nổi nữa, cô thậm chí không thể nhìn vào mắt Minh Ý, "Em không thể kết hôn với anh, Tiểu Sâm cũng sẽ không gọi anh là ba, anh hiểu chưa?".

"..." Mắt Minh Ý không chuyển nhìn Mậu Hinh, thật lâu vẫn không nói lời nào.

"Tại sao anh không hiểu, em không thể gả cho người Minh gia, vĩnh viễn không thể.". Mậu Hinh cố gắng để cho nước mắt mình không rơi ra, "Anh đi đi, đi mau".

"Mậu Hinh, còn nhớ ngày em sinh nhật mười tám tuổi đó chứ?". Giọng Minh Ý giống như vang lên từ thế giới khác, nếu là trước kia, anh tuyệt sẽ không nói như vậy.

Mậu Hinh hoàn toàn không ngờ anh sẽ nhắc tới chuyện này, cô ngẩng đầu, nước mắt vẫn rơi xuống: "Anh... Anh đang nói cái gì?".

"Em nói ngày sinh nhật em mười tám tuổi, em hoàn toàn rời khỏi Minh gia, mà anh cũng từng nói sẽ tặng em một món quà sinh nhật, tối hôm đó anh ở dưới đu quay vòng tròn công viên Tân Hải..."

"Đừng nói nữa!". Mậu Hinh không khống chế được cắt ngang lời anh, "Đừng nói nữa, Minh Nhất, thật sự anh đã từng giúp em rất nhiều lần, nhưng mà điều đó không có nghĩa là em muốn gả cho anh. Em sẽ không kết hôn với anh, Tiểu Sâm cũng không thể gọi anh là ba, giữa chúng ta vĩnh viễn không có khả năng, em càng không yêu anh, điểm này anh phải hiểu rõ".

Minh Ý nghe lời của cô, nở nụ cười: "Hinh Hinh, em gọi anh Minh Nhất".

Năm đó cô ở trên lầu 18, có một lần Mậu Hinh làm bài tập, đột nhiên hỏi anh: "Vì sao anh tên Minh Ý?".

Anh ở bên cạnh chống đẩy - hít đất huấn luyện thể năng, mặt không đỏ thờ hờn hờn trả lời: "Ông nội của anh đặt".

"Tên này kỳ thật không tốt, nhiều nét, vẫn là Minh Nhất hay hơn, một hai ba bốn, liền một bút đơn giản, thật tốt.". Mậu Hinh nhớ rõ, ông nội Minh cũng gọi anh là A Nhất.

"..." Anh không trả lời, tiếp tục tập thể hình.

Mậu Hinh nói ra suy nghĩ: "Về sau em gọi anh Minh Nhất, có được không?".

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đồ Ngốc! đồ Ngốc!

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bọn họ có rất nhiều ký ức, Mậu Hinh vốn đã nghĩ tốt 1000 câu một vạn câu phản bác lời nói của anh, nháy mắt đã bị những lời này đánh trở về nguyên hình.

"Anh không cần biết Tiểu Sâm là đứa nhỏ của ai. Anh thích Tiểu Sâm, anh tin tưởng bé cũng thích anh. Mậu Hinh, anh thật sự hi vọng em nghĩ một lần.". Nói xong câu này, anh liền đi.

Sau khi anh đi, lưng Mậu Hinh tựa vào tường, miệng liên tục nói: "Đồ ngốc! Đồ ngốc!". Thật lâu sau đó cô vẫn không thể bình phục tâm tình của mình.

Ngày tiếp theo, Mậu Hinh đưa Tiểu Sâm đến nhà trẻ, nói đi nói lại với cô giáo, về sau trừ mình ra ai tới đón Tiểu Sâm, cũng không được đồng ý.

Nhà trẻ là một nhà trẻ tư nhân, đặc biệt bảo vệ đứa nhỏ, đương nhiên miệng liên tục đáp ứng.

Mậu Hình tạm yên tâm đi làm, buổi chiều cô liền nhận được điện thoại của Vương Thiết Thanh.

"Mậu kiểm, hi vọng sẽ không làm chậm trễ thời gian của cô.". Vương Thiết Thanh trải qua vụ án Minh Văn Thúc lần trước, đặc biệt khách sáo với Mậu Hình.

"Chuyện gì?".

"Đêm qua người nẫu nổi danh Tân Thị Viên Ninh Ninh bị giết, chết ở bệnh viện. Chúng tôi thu thập vân tay ở hiện trường, hỏi nhân viên bệnh viện và xem camera, người hiềm nghi phạm tội cuối cùng là bác sĩ ngoại khoa bệnh viện Tân Thị Giang Nguyệt Đình. Hiện tại đã tạm giam Giang Nguyệt Đình, bây giờ chúng tôi đang suy nghĩ muốn nộp đơn đến Luật Chính Tư xin phê bắt hay không".

Mậu Hình vừa nghe Viên Ninh Ninh bị giết, người hiềm nghi là Giang Nguyệt Đình liền có dự cảm không tốt cô nói: "Nộp đơn phê bắt hay không là do cảnh sát các anh quyết định, sau khi nộp đơn vụ án phân đến kiểm sát trường nào, sẽ do kiểm sát trường đó quyết định có phê hay không".

"Theo trình tự pháp luật, đúng như là vậy!". Vương Thiết Thanh đáp lại, "Hiện tại từ tất cả chứng cứ lấy được, Giang Nguyệt Đình là hiềm nghi lớn nhất. Thời gian phát sinh án cô tới bệnh viện gặp Viên Ninh Ninh, Viên Ninh Ninh uống một loại thuốc cây dương địa hoàng dẫn đến suy tim mà chết. Mà miệng chén Viên Ninh Ninh uống trước khi chết có chút ít cây dương địa hoàng, trên cái chén ngoại trừ có vân tay Viên Ninh Ninh còn có vân tay Giang Nguyệt Đình. Mà bác sĩ y tá đều tỏ ra, Giang Nguyệt Đình và Viên Ninh Ninh từng tranh chấp ở bệnh viện, thậm chí có một lần khiến Viên Ninh Ninh không khống chế được mà khóc rống".

"Cây dương địa hoàng có thể khiến người bình thường suy tim?". Mậu Hình không khỏi hỏi.

"Cây dương địa hoàng là một loại thuốc trị suy tim, nhưng nếu sử dụng quá liều sẽ có hiệu quả ngược lại. Mà Viên Ninh Ninh có bệnh tim bẩm sinh, quá khư có sử dụng cây dương địa hoàng trong thời gian dài.". Vương Thiết Thanh nói.

"Giang Nguyệt Đình cực kỳ hiểu rõ Viên Ninh Ninh đúng không? Biết bệnh của cô ta chứ?". Mậu Hình hỏi.

"Chúng tôi thăm vấn Giang Nguyệt Đình, cô không thừa nhận hạ độc, hơn nữa cô nói cô ở trên tiệc cưới với Minh Nhất Kỳ mới biết được sự tồn tại của Viên Ninh Ninh, càng không nghĩ đến việc muốn giết cô ấy.". Vương Thiết Thanh trả lời.

"..." Mậu Hình suy nghĩ thật lâu, đã nói, "Nếu anh thật sự hỏi ý kiến tôi, tôi sẽ khuyên anh tiến hành theo trình tự pháp luật đi".

"Được rồi!". Vương Thiết Thanh cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Mậu Hình vẫn đang suy nghĩ vụ án này, Giang Nguyệt Đình sẽ giết người sao? Trong trí nhớ Mậu Hình, Giang Nguyệt Đình là một người đặc biệt coi trọng hiệu quả và lợi ích, giết người lại bất lợi cho mình, cô ta sẽ làm chuyện này sao?

Cô ta thật sự yêu Minh Nhất Kỳ, yêu đến mức có thể vì anh giết người, cô thật sự cực kỳ hoài nghi.

Đang lúc cô suy nghĩ chuyện này, điện thoại cô vang lên, là cô giáo nhà trẻ.

"Mậu tiểu thư, có chuyện thật xin lỗi, vừa rồi có hai người đến đây, nói là thân nhân của Tiểu Sâm, cương quyết mang Tiểu Sâm đi, tôi căn bản không ngăn cản được".

"Bọn họ có nói là ai không?".

"Bọn họ nói, bọn họ họ Minh".

Họ Minh, Mậu Hình chỉ có thể nghĩ đến, chính là Minh Chí Côn rồi. Khẳng định ông muốn làm rõ ràng thân thế Tiểu Sâm.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Ai cũng không thể

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Sâm, đúng là bị người của Minh Chí Côn mang đi, hơn nữa còn là ông tự mình dẫn người đi.

Minh Ý trong thời gian sớm nhất đã biết được chuyện này, anh vẫn bảo Tạ Tam nhìn chăm chăm, Tạ Tam vừa thấy có người đến lập tức xuất hiện ngăn cản.

Ai ngờ Minh Chí Côn dường như dự liệu được Tạ Tam sẽ xuất hiện, ông nói với Tạ Tam "Nói với A Nhất, chuyện này tôi nhất định phải biết rõ ràng, ai cũng không ngăn cản được."

Tạ Tam lập tức gọi điện thoại cho Minh Ý, Minh Ý trầm mặc vài giây liền bảo Tạ Tam đưa điện thoại cho Minh Chí Côn.

"Ông nội, cháu chỉ có một yêu cầu, không được tổn thương Tiểu Sâm, cháu sẽ lập tức đến bệnh viện đón bé.". Minh Ý nói. Đến giờ phút này, anh căn bản không ngăn cản được ông nội nữa rồi. Hơn nữa ngăn cản được một lần, cũng không ngăn cản được lần thứ hai.

Minh Chí Côn nghe thái độ của cháu trai, trong lòng hơi không hài lòng, A Nhất quá để tâm đến Mậu Hình và Tiểu Sâm rồi.

"Xin ông đưa điện thoại cho Tiểu Sâm được không? Cháu không hy vọng dọa bé sợ.". Minh Ý lại nói.

"A Nhất, cháu biết cháu đang nói chuyện với ai không?" Giọng Minh Chí Côn rét lạnh.

"Ông nội, mặc kệ người lớn có cái gì tức giận, đều không nên liên lụy tới đứa nhỏ, có thể đưa điện thoại cho bé không?". Minh Ý lại nói.

Cuối cùng Minh Chí Côn vẫn đưa điện thoại cho Tiểu Sâm.

Tiểu Sâm bị ấn trong xe, không âm ỉ chút nào, đành phải ngồi im, mắt hồng hồng. Bé nhận ra ông lão kia, là ông nội chú Nhất.

"Tiểu Sâm, chú là chú Nhất, cháu nghe thấy thì đáp lại chú một tiếng được không?". Minh Ý vội hỏi.

Tiểu Sâm vừa nghe thấy giọng Minh Ý, mũi đau xót, hốc mắt đỏ lên: "Chú Nhất!".

"Đừng sợ, chú Nhất sẽ đến ngay, cháu ngoan ngoãn chờ chú tới, có được không?". Minh Ý trấn an Tiểu Sâm.

"Vâng, ông lão kỳ quái này giống như ma quỷ.". Tiểu Sâm hít mũi nói.

"Ông nội không phải ma quỷ, đừng sợ, chú sẽ lập tức đến đón cháu.". Minh Ý nói, "Cháu đưa điện thoại lại cho ông nội kỳ quái được không?".

Tiểu Sâm thấy ông nội kỳ quái kia đứng bên cạnh, bé lập tức lau hết nước mắt, nam tử hán không để nước mắt rơi, bé mới sẽ không khóc!

Minh Chí Côn nhận điện thoại, Minh Ý nói: "Ông nội, ông đơn giản muốn nghiệm DNA, cháu có thể nghĩ biện pháp, hiện tại ông để Tạ Tam nhi chăm sóc Tiểu Sâm".

"Ông muốn tận mắt thấy hàng mẫu lấy ra từ người Tiểu Sâm thì ông mới yên tâm.". Minh Chí Côn nói.

"Vậy ông chờ cháu 10 phút, trước tiên đừng động bé, cũng đừng đi đâu cả!". Minh Ý nói xong, cúp điện thoại.

Lửa giận Minh Chí Côn bốc lên cực cao, cuối cùng vẫn không làm gì.

Mười phút sau, Minh Ý đến, Mậu Hình cũng đến.

"Hình Hinh!". Tiểu Sâm vừa nhìn thấy Mậu Hình, lập tức lao vào ngực cô.

Mậu Hình mặt đầy lửa giận, cô ôm Tiểu Sâm nhìn Minh Chí Côn: "Ông nội Minh, ông như vậy có phải là khinh người quá đáng hay không".

"Ông nói rồi, ông nhất định phải biết rõ ràng Tiểu Sâm có phải người Minh gia chúng ta hay không?". Minh Chí Côn nói.

"Mậu Hinh, em đưa Tiểu Sâm vào trong xe anh trước đi.". Ở đây là bên ngoài, người đến người đi, Minh Ý không muốn mọi người chú ý.

Mậu Hình nghĩ nghĩ, vào xe Minh Ý với Tạ Tam.

Minh Ý lên xe ngồi cùng lão gia tử: "Ông nội, hôm nay cháu sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào động đến Tiểu Sâm, cũng sẽ không để người ta nghiệm DNA của bé."

"A Nhất, cháu biết mình đang nói gì không?". Ái tướng của ông, cháu trai ông xem trọng nhất vậy mà lại nói thế với ông.

"Cháu rất rõ ràng, cháu đã hứa với Tiểu Sâm, cháu sẽ bảo vệ bé, không để bé phải chịu bất kỳ thương tổn gì. Một khi đã như vậy, cháu tuyệt đối không để ông nghiệm DNA Tiểu Sâm.". Minh Ý trả lời cực kỳ ung dung.

"A Nhất, cháu vì đứa nhỏ kia lại dám đối nghịch với ông?". Minh Chí Côn cực kỳ tức giận, việc ông muốn làm, còn chưa có ai có thể ngăn cản ông.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Là đứa nhỏ cháu phải bảo vệ

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Tiểu Sâm, là đứa nhỏ cháu phải bảo vệ." Minh Ý trả lời, "Ông nội, cha mẹ Mậu Hình lớn lên ở Minh gia, ông cũng từng nói xem cô như nửa cháu gái. Mặc kệ Tiểu Sâm là con ai, đều không có bất cứ quan hệ nào với bé. Từ giờ khắc này trở đi, cháu không cho phép bất kỳ kẻ nào có ý định nghiệm DNA cho Tiểu Sâm".

"A Nhất, hiện tại cháu và Mậu Hình là quan hệ gì?". Minh Chí Côn hỏi.

"Ông cảm thấy cháu và cô ấy nên có quan hệ gì?". Anh thật hi vọng có thể có quan hệ, nhưng mà cô vẫn không đồng ý.

"Có một số việc nhất định phải biết rõ ràng, nếu đứa trẻ này là đứa nhỏ Minh gia thì không thể để lưu lạc bên ngoài, nếu không cũng cần phải rõ ràng. Còn có A Nhất, ông sẽ bảo mẹ cháu thu xếp gặp mặt cho cháu, ông hi vọng cháu kết hôn trong vòng một năm." Minh Chí Côn nói.

"Ngược lại cháu không cho rằng như vậy." Minh Ý trả lời, "Năm nay Minh gia vốn bận rộn, mặc kệ Tiểu Sâm có phải đứa nhỏ Minh gia hay không, không có lợi đối với bất kỳ ai cả, vì sao người muốn tìm nguồn gốc?"

"Có phải cháu biết chuyện gì hay không?". Cháu trai bảo vệ Mậu Hình và đứa nhỏ kia như vậy, không khỏi làm Minh Chí Côn hoài nghi.

"Cháu nên biết gì?". Minh Ý hỏi lại, "Cháu chỉ biết là Minh gia không nên nội chiến vì chuyện này. Ông nội, chuyện này đừng ở đây.".

Minh Chí Côn nhìn cháu trai, cháu trai ông là người đặc biệt giữ nguyên tắc, anh có điểm máu chốt của mình, người nào cũng không thể vượt qua. Hai năm trước nếu không đứng ra gánh vác Hoàn Vũ, chỉ sợ Hoàn Vũ đã xong rồi.

Ngắn ngủn hai năm, Hoàn Vũ dần dần loại bỏ ảnh hưởng tiêu cực, công ty cũng bắt đầu tiến vào quỹ đạo. Mà Minh Nhất có người của chính mình và nguồn lực ở công ty, nếu mình cường ngạnh đối phó cháu trai, ông thực không xác định người cháu trai này sẽ làm gì.

Kỳ thật Tiểu Sâm có phải đứa nhỏ Minh gia hay không, liếc mắt một cái có thể nhìn ra được, nghiệm không nghiệm thật sự quan trọng sao? Mà nếu cướp về, nhất định là giống trống khua chiêng, Minh gia lại xảy ra một vụ tai tiếng.

Nghĩ như vậy, tức giận của Minh Chí Côn dần dần vơi đi, liền nói: "A Nhất, ông không hy vọng cháu tiếp tục gặp gỡ Mậu Hình, ông biết cô ở dưới lầu nhà trọ của cháu, ông hi vọng cháu chuyển về nhà ở.".

"Ông nội, ông nên nhớ rõ điều kiện cháu vào Hoàn Vũ là gì, chính là ông không thể can thiệp bất cứ chuyện gì cháu làm, bao gồm cháu ở chỗ nào cùng với ai!". Minh Ý nói, "Nếu ông cảm thấy cháu không nghe lời ông, ông có thể phế bỏ vị trí của cháu tìm một người thích hợp.".

Mặt Minh Chí Côn tối sầm, nếu Minh gia còn có ai khác có thể đảm nhiệm vị trí tổng giám đốc tập đoàn Hoàn Vũ, trăm ngàn lần ông sẽ không để Minh Ý lên ngôi vị đó.

"Ông có thể bảo mẹ sắp xếp thân cận, nhưng cháu nhất định không xuất hiện. Ông có thể sắp xếp một Minh phu nhân cho cháu, nhưng mà người ký tên kết hôn nhất định không phải cháu." Minh Ý nói xong, liền đẩy cửa xe "Cháu còn có việc, không tiễn người được.".

"A Nhất." Minh Chí Côn gọi cháu trai, "Mậu Hình, tuyệt đối không thể.".

Minh Ý nghe xong nở nụ cười: "Ông nội, người bên cạnh cháu, chỉ có bản thân cháu mới quyết định được.".

Minh Chí Côn có dự cảm không tốt, chuyện năm đó ngàn phòng vạn phòng, nhiều năm như vậy vẫn cứ xảy ra, đây cũng không phải kết quả ông mong muốn.

Ông nhìn thấy cháu trai đi về phía một chiếc xe, cửa xe mở ra, Tiểu Sâm nhìn thấy Minh Ý thì cười đưa tay đòi anh ôm.

Minh Ý lên xe, ôm Tiểu Sâm đặt trên đùi mình, khi đóng cửa xe, anh xoay đầu, nhìn Minh Chí Côn cách đó không xa đang nhìn bọn họ không dời mắt, anh chậm rãi đóng cửa xe, mặt không đổi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Kỳ thật có thể suy xét

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Ông cụ này thật kỳ quái.". Tiểu Sâm nói.

" Ông muốn biết vài việc, nhưng Tiểu Sâm yên tâm, ông sẽ không quấy rầy cháu nữa.". Minh Ý nói xong, hôn trán Tiểu Sâm.

"Chú Nhất tuyệt vời nhất.". Tiểu Sâm cũng có qua có lại, hôn trán Minh Ý một cái.

Minh Ý về mặt thỏa mãn, cảm nhận được tầm mắt Mậu Hình nhìn mình, anh đối diện với cô, cười âm thầm.

Tâm tình Mậu Hình phức tạp, cô cực kỳ bất ngờ, không biết Minh Ý nói gì với Minh Chí Côn, vậy mà có thể khiến ông buông tha việc ghiệm DNA Tiểu Sâm. Đương nhiên như vậy mình cũng thờ phào một hơi, hình như con trai càng thêm thích người đàn ông này rồi.

Anh đưa cô và Tiểu Sâm về nhà, đến cửa nhà, Minh Ý nói tiếng xin lỗi với cô, anh không nên để cho chuyện như vậy phát sinh.

"Mặc kệ như thế nào, hôm nay em vẫn phải cảm ơn anh.". Mậu Hình bảo con trai nói tạm biệt với Minh Ý.

Minh Ý còn việc muốn nói với Mậu Hình, nhưng nghĩ thăm chuyện đã xảy ra hôm nay quá nhiều, hiện tại cô cũng không có tâm trạng gì, đã nói: "Anh về trước đây! Tiểu Sâm, tạm biệt."

"Chú Nhất, lát nữa chú có tới ăn bữa tối với cháu không?". Tiểu Sâm cực kỳ luyến tiếc Minh Ý, liền hỏi.

"..." Mậu Hình đau đầu.

Minh Ý ngồi xổm xuống, sờ sờ đầu Tiểu Sâm: "Chú Nhất có công việc, thực xin lỗi, tối hôm nay không thể ăn bữa tối với cháu. Nhưng mà chú Nhất hứa với cháu, tối ngày mai mời cháu ăn bữa tiệc lớn có được không?".

"Được, cứ như vậy đi.". Tiểu Sâm nói xong, vươn tay mập muốn làm ước định giữa đàn ông, quả đấm đụng quả đấm.

Đây là Minh Ý dạy Tiểu Sâm, ước định giữa đàn ông chính là quả đấm đụng quả đấm, nhìn nắm tay nhỏ của Tiểu Sâm, Minh Ý mềm lòng, bày ra quả đấm đấm một quyền nhẹ nhàng vào quả đấm phản nộ: "Được, cứ như vậy đi."

Hẹn với Tiểu Sâm xong, anh mỉm cười với Mậu Hình: "Anh đi."

Mậu Hình bỗng nhiên cảm thấy mũi có chút chua xót, lại cắn răng nhịn xuống, thấp giọng nói câu tạm biệt.

Buổi tối Ninh Vĩ Trạch tới, Mậu Hình nói lại chuyện đã xảy ra hôm nay.

"Thật sự không nghĩ tới, Minh Ý vì Tiểu Sâm mà làm được một bước này.". Ninh Vĩ Trạch cảm thán, "Hình Hinh, không phải em đã nói, anh ta đề nghị em gả cho anh sao?".

"Sao lại nhắc tới chuyện này, anh biết điều đó là không thể.". Nghe Ninh Vĩ Trạch nhắc tới, Mậu Hình không chút do dự nói.

"Hiện tại anh cảm thấy, em có thể suy xét.". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Vĩ Trạch, anh nói bậy bạ gì đó? Không phải anh không biết quá khứ đã phát sinh đủ loại, em không thể gả vào Minh gia.". Mậu Hình vội nói.

"Đúng là như vậy, nhưng mà Hình Hinh, không phải em muốn biết chuyện cha em năm đó sao? Gần đây anh cũng đang điều tra vụ án mười bốn năm trước của cha em, một chút đầu mối cũng không có. Minh gia là người liên quan, Hình Hinh, em gả vào Minh gia đi, có lẽ lại có thu hoạch bất ngờ.". Ninh Vĩ Trạch nói.

"Không thể nào." Ba chữ kia thốt ra từ miệng cô không cần suy nghĩ chút nào.

"Hình Hinh, hình như em cực kỳ sợ hãi Minh Ý? Anh nhớ em đã từng nói, người duy nhất ở Minh gia không có dính vào tội ác là Minh Ý, không phải sao?". Ninh Vĩ Trạch khó hiểu.

"Đừng nói nữa, không thể nào.". Mậu Hình vẫn từ chối.

"Vì sao anh cảm thấy mỗi lần nhắc tới Minh Ý là thần kinh em lại căng thẳng, đồng tử co rút lại, ngay cả tốc độ nói chuyện cũng nhanh hơn.". Ninh Vĩ Trạch đánh giá Mậu Hình, "Em và Minh Ý, có phải có quá khứ gì không?".

"Hôm nay anh tới buồn chuyện hay là giúp em nghĩ cách.". Mậu Hình hung hăng trừng Ninh Vĩ Trạch.

"OK, OK, em biết anh vẫn luôn đứng về phía em, anh đương nhiên giúp em nghĩ cách, hơn nữa anh cho rằng đây là cách tốt nhất."

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Hình Hinh, mẹ lộ hết

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tán gẫu với Ninh Vi Trạch xong, Mậu Hinh không ngủ suốt đêm, trong đầu hỗn loạn, sau đó mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, cô lại bắt đầu gặp ác mộng.

"Tôi biết cô ở Minh gia rất thống khổ, cô muốn thoát khỏi Minh gia, nếu tôi có biện pháp có thể để cô rời khỏi Minh gia?". Cô nghe thấy có người nói với cô.

"Chỉ cần cho tôi đôi mắt của cô, tôi giúp cô rời khỏi Minh gia, vĩnh viễn..."

Đôi mắt, đúng vậy đôi mắt cô, mười tám tuổi, có người mơ ước đôi mắt cô.

"Tôi muốn cô chết trên bàn phẫu thuật...". Một giọng nói khác giống như vang lên từ địa ngục, cô tỉnh lại, đầu đầy mồ hôi.

Cô thở dốc, nhìn thời gian một chút, 7:30 buổi sáng rồi.

Trời ạ, Tiểu Sâm sắp muộn đi nhà trẻ rồi!

Cô lập tức nhảy xuống giường, ra cửa phòng, Tiểu Sâm đã mặc đồng phục nhà trẻ, đẹp trai ngồi trước bàn ăn phòng khách, nhìn thấy cô thì cười lên.

"Hình Hinh, buổi sáng tốt lành.". Tiểu Sâm lễ phép nói.

"Tiểu Sâm, thật xin lỗi, mẹ ngủ quên, không thể...". Từ từ, sao cô lại ngửi thấy mùi đồ ăn, hình như là cháo yến mạch, còn có mùi bánh trứng gà, chờ cô xoay đầu, quả nhiên thấy Minh Ý đứng ở cửa bếp.

"Ngủ dậy...". Minh Ý không khỏi đánh giá trên dưới Mậu Hinh, cô chỉ mặc một cái áo ngủ, cổ áo rất thấp hơn nữa không mặc áo ngực, hơi lộ ra chút phong cảnh, phía dưới là quần đùi bông, một đôi chân thon dài trắng nõn, nhìn một cái thì thấy được hết.

Về mặt anh cứng ngắc, cố gắng để mắt mình dừng lại trên mặt cô, không nhìn quá lâu.

"..." Đầu óc Mậu Hinh trống rỗng, mới ngủ dậy, một người đàn ông xuất hiện tại trước mặt mình, khiến cô chấn động quá mạnh mẽ, cô chưa kịp phản ứng theo bản năng đi về phía trước vài bước.

"Sao anh ở đây được? Anh vào bằng cách nào?". Giọng cô không vui.

Vừa đi lên, cho dù anh muốn né tránh, vẫn không tránh khỏi nhìn thấy rãnh sâu trước ngực cô. Lần trước trên tiệc đính hôn, anh liền biết bên dưới lớp tây trang đáng người Mậu Hinh đẹp đến mức khiến người ta phun máu mũi. Nhưng giờ khắc này, ngực no đủ phía trước ở gần ngay trước mắt anh, khiến cô hòng anh hơi khô.

"Hình Hinh, là con mở cửa cho chú Nhất.". Tiểu Sâm trả lời.

Mậu Hinh quay đầu nhìn con trai, bỗng nhiên cảm thấy thật bất lực, cô nghĩ nghĩ rồi nói: "Kỳ thật anh không cần...".

"Hay là em đi thay quần áo trước đi, rửa mặt, vào ăn là được.". Minh Ý về mặt tự nhiên nói.

Cô đang muốn nói chuyện nghiêm túc với anh có được không? Cô thật sự không muốn anh can thiệp quá nhiều vào sinh hoạt của cô.

"Em...".

"Hình Hinh, mẹ lộ hết rồi!". Tiểu Sâm không nhìn được nữa, đành phải nhắc nhở.

Lộ hết cái gì? Mậu Hinh đột nhiên ý thức được, cúi đầu phát hiện hơn nửa bộ ngực đã lộ ra ngoài, hơn nữa vài xuyên thấu, đỉnh hồng phấn chống đỡ vài dẹt tơ mỏng, chỉ cần có mắt đều có thể thấy rõ ràng.

Càng đừng nói cô còn dầm lên thảm, quần đùi chỉ bao gọn đến mông. Sắc hồng từ trên cổ cô lan ra, sau đó cả người cô hồng giống cà chua.

"A a a!".

Trong phòng vang lên tiếng thét chói tai của người phụ nữ, Tiểu Sâm vỗ trán, tỏ ra cực kỳ vô lực đối với sự ngốc nghếch của mẹ.

Ngược lại Minh Ý vẫn nghiêm trang, ngồi đối diện Tiểu Sâm: "Mau ăn đi, chú đưa cháu đi học."

"Vâng, chú Nhất, bình thường Hình Hình nhà cháu không như vậy, chú có thể coi như không nhìn thấy gì hết không?". Tiểu Sâm thương lượng với Minh Ý.

"Có thể.". Minh Ý đồng ý.

"..." Mậu Hình ở trong phòng nghe được những lời này, cảm thấy mình không có cách nào làm mẹ Tiểu Sâm được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Đề nghị mê người

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ăn xong bữa sáng, thậm chí đến khi đưa Tiểu Sâm đi học, Mậu Hình chưa hết xấu hổ.

Ngược lại Minh Ý và Tiểu Sâm vừa cười vừa nói, mãi đến khi chia tay ở cửa nhà trẻ.

Đưa Tiểu Sâm đi học xong, Mậu Hình hít sâu một hơi, cố gắng tủy não mình, anh không nhìn thấy hết của mình, buổi sáng chỉ là ảo giác.

Giờ khắc này cô cảm thấy đã có thể nói chuyện bình thường, nói: "Minh Ý, cảm ơn anh chuyện hôm qua, nhưng anh không cần thiết phải đối xử tốt với Tiểu Sâm như vậy. Tiểu Sâm không có quan hệ gì với Minh gia, mà em cũng không thể kết hôn với anh."

Minh Ý nghe xong lại cười lên, anh nhìn đồng hồ nói: "Em nhớ em 8 giờ rưỡi đi làm, bây giờ tám giờ, quẹo một cái là Luật Chính Tư, chắc chúng ta có 20 phút nói chuyện phiếm, muốn dừng lại tán gẫu một lát không?".

Mậu Hình nghe anh nói vậy, cũng ngậm đồng ý.

Minh Ý dừng xe bên đường, anh tắt máy xe rồi nói: "Anh có một đề nghị, mời em suy xét một chút?".

"Anh nói."

"Năm nay anh 28, bởi vì lúc trước bận công tác, anh vẫn không có thời gian kết giao bạn gái. Hiện tại ông nội và cha mẹ bắt đầu thu xếp đối tượng gặp mặt cho anh, mà anh kỳ thật không có một chút hứng thú nào đối với thiên kim danh môn mà bọn họ giới thiệu, càng không có dự vọng kết giao. Nhưng mà tuổi tác của anh không nhỏ, anh cũng cần một đối tượng kết giao và kết hôn." Minh Ý kiên nhẫn giải thích.

"Anh muốn kết giao bạn gái, lấy địa vị anh bây giờ không phải việc khó, không phải sao?". Giọng Mậu Hình khô khốc nói.

"Nhưng mà anh không có thời gian, công ty bận quá, anh không có thời gian đi làm quen người phụ nữ mới, càng đừng nói bồi dưỡng tình cảm nữa." Minh Ý bất đắc dĩ nói.

"Anh muốn nói cái gì...". Mậu Hình có dự cảm không tốt.

"Anh muốn em làm đối tượng kết giao và kết hôn của anh." Minh Ý nói.

"Em đã nói với anh, điều đó không thể." Mậu Hình lập tức nói.

"Em đừng vội, hãy nghe anh nói." Minh Ý nói, "Mậu Hình, em có nghĩ tới gã đến Minh gia làm Minh phu nhân, em sẽ càng dễ dàng lấy được thứ em cần tìm hay không."

"Anh biết em muốn có được cái gì sao?". Mậu Hình hỏi lại.

"Anh không biết, cũng sẽ không hỏi." Minh Ý cười nhẹ, vẻ mặt nghiêm túc, "Anh cần một phu nhân trên pháp luật, vị phu nhân này không cần thực hiện nghĩa vụ vợ chồng, không cần xã giao với chồng, thậm chí không phải đối mặt quan hệ mẹ chồng nàng dâu, có thể ra ngoài ở riêng. Cô, chỉ cần để cho anh có cơ không đi tham gia gặp mặt nhàm chán, ngăn trở những người phụ nữ trẻ già măng mọc là được."

"Đương nhiên, anh cũng không ngại em lợi dụng thân phận Minh phu nhân này làm chuyện em muốn làm, nếu cần anh hỗ trợ, anh cũng rất vui lòng."

"..." Mậu Hình cảm thấy được mình bị sét đánh, sao cô nghe không hiểu người đàn ông trước mắt đang nói cái gì.

"Còn có, anh thích Tiểu Sâm, anh rất thích chăm sóc bé. Nếu em không muốn để cho bé gọi anh ba ba, anh có thể đồng ý bé vẫn gọi anh là chú Nhất, kỳ thật anh thích xưng hô chú Nhất này.". Minh Ý tiếp tục nói.

"Minh Ý, rốt cuộc anh có biết anh đang nói gì không? Cho dù anh muốn tìm một phụ nữ làm phu nhân trên danh nghĩa cũng có cả đồng người phụ nữ nguyện ý, không nhất định là em.". Mậu Hình nói.

"Không phải em thì không được.". Minh Ý nói, "Bởi vì những phụ nữ khác sẽ khiến anh phải lo lắng rốt cuộc các cô ham muốn cái gì, mà em, anh rất rõ ràng em không có một chút mưu tính gì. Bất cứ lúc nào chúng ta muốn dừng lại, em đều có thể thuận lợi buông tay, không tốt sao?".

"..." Cô không trả lời, cũng không biết trả lời như thế nào. Chỉ có trời mới biết được trong lòng cô nghĩ gì.

"Còn có, nếu em gặp được tình yêu đích thực của em, người em muốn kết hôn, anh cũng có thể thuận lợi buông tay. Nếu không có, anh không ngại duy trì quan hệ hôn nhân như vậy.". Anh nói.

"Anh điên rồi, em không muốn thảo luận chuyện này với anh!". Mậu Hình cúi đầu, thì thảo tự nói với mình.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Lần đầu tiên thăm vấn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lúc Mậu Hình trở lại Luật Chính Tư, trong đầu vẫn vang vọng lời nói của Minh Ý, mở điện thoại xem hồ sơ, cô phát hiện mình vốn dĩ không xem được chữ nào vào đâu.

Mãi đến tận khi Dương Tại Xuân gõ cửa văn phòng cô, cầm một tập hồ sơ trong tay.

"Cục cảnh sát vừa đưa tới một vụ án, tôi nghĩ tôi nghĩ lui, vẫn thấy nên để em xử lý.". Dương Tại Xuân đặt trên bàn cô.

Mậu Hình tiếp nhận hồ sơ, vừa mở ra liền thấy đó là án Viên Ninh Ninh bị mưu sát, người hiềm nghi phạm tội cũng chính là Giang Nguyệt Đình.

"Theo tôi được biết, người hiềm nghi phạm tội Giang Nguyệt Đình này là vị hôn thê của Minh Nhất Kỳ Minh gia, vụ án Minh Văn Thúc cũng do em làm, vụ án này cũng có quan hệ mật thiết với Minh gia, giao cho em làm, sẽ không có vấn đề gì chứ?". Dương Tại Xuân khẽ nhếch lông mày nhìn cô.

"Không thành vấn đề.". Mậu Hình gật đầu.

"Vẫn là câu nói kia, cần hỗ trợ gì cứ nói cho tôi biết.". Nói xong, Dương Tại Xuân đi ra ngoài.

Mậu Hình xem xong tất cả chứng cứ hồ sơ đưa ra, gọi điện thoại cho Vương Thiết Thanh: "Vương đội trưởng, phiền anh sắp xếp một chút, tôi muốn gặp người hiềm nghi phạm tội án Viên Ninh Ninh bị giết Giang Nguyệt Đình một lần."

"Mau kiểm, cô cảm thấy khi nào thì được?". Vương Thiết Thanh hỏi.

"Mười giờ đi, mười giờ tôi đến trại tạm giam.". Cô nói.

"Được."

Cúp điện thoại, Mậu Hình gọi Tiểu Nam vào, bảo cô ấy chuẩn bị xe, họ đi trại tạm giam.

Đến trại tạm giam, Vương Thiết Thanh đang đợi cô, vừa thấy cô thì nói: "Hiện tại chúng tôi đã có chứng cứ đầy đủ để cho rằng Giang Nguyệt Đình giết chết Viên Ninh Ninh, cho nên lệnh bắt sẽ được công bố vào đầu giờ chiều nay."

"Được." Mậu Hình không nghĩ gì khác, phải gặp Giang Nguyệt Đình xong mới nói tiếp được.

Giang Nguyệt Đình mặc quần áo kẻ sọc của phạm nhân, tóc cắt cực kỳ ngắn, người cũng gầy yếu tiêu tụy đi rất nhiều, lúc nhìn thấy Mậu Hình mặc đồng

phục kiểm sát trưởng màu tối, đồng tử rụt một chút, thân thể cứng ngắc.

Trên tay cô ấy còn mang theo còng tay, theo bản năng muốn kéo tay áo che dấu, lại lập tức cảm thấy như vậy quá buồn cười.

"Ngồi đây!". Cảnh sát coi ngục về mặt tương đối hung hãn nói.

Ai mà ngờ được, có một ngày cô lại mặc trang phục tù, tiều tụy chật vật ngồi trước mặt Mậu Hình đeo huy chương kiểm sát trưởng. Mậu Hình cao cao tại thượng, cô như hạt bụi.

"Người hiềm nghi Giang Nguyệt Đình, vị này là kiểm sát trưởng phụ trách vụ án này, Mậu Hình, hiện tại cô ấy sẽ tiến hành thẩm vấn lần đầu tiên với cô, tất cả vấn đề kể tiếp mời cô thành thật trả lời." Tiểu Nam bày ra mấy ghi âm và bút ghi lại rồi nói, "Nghe rõ chưa?".

Ánh mắt Giang Nguyệt Đình nhìn Mậu Hình mặt không chút thay đổi, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị: "Nghe rõ rồi".

Mậu Hình đẩy đẩy kính mắt của mình, bắt đầu giải quyết việc chung hỏi từng vấn đề.

Giang Nguyệt Đình vẫn nhấn mạnh, trước tiệc đính hôn cô căn bản không biết Viên Ninh Ninh, càng không muốn đi giết cô.

"Cô nói cô không biết Viên Ninh Ninh, nhưng bên trong di động của cô, chúng tôi tìm thấy tấm hình này." Vương Thiết Thanh cầm một tấm hình để tới trước mặt cô. "Cô giải thích như thế nào?".

Mặt Giang Nguyệt Đình cứng đờ, hít sâu một hơi nói: "Tôi... Tôi biết cô ấy tồn tại, nhưng tôi rất rõ ràng, tôi và Minh Nhất Kỳ sắp đính hôn thậm chí kết hôn, tôi biết đây chẳng qua là anh gặp dịp thì chơi trước khi kết hôn, tôi không để trong lòng. Hơn nữa tôi cũng không có nói láo, trước tiệc đính hôn tôi chưa từng gặp cô ấy".

"Nơi này có một đoạn video, ghi lại cô đã từng lấy một lượng lớn cây dương địa hoàng ở kho bệnh viện, có chuyện này không?".

"Đúng, bởi vì bạn tôi có bệnh thiếu máu cơ tim, tôi lấy thuốc giúp cô ấy mà thôi, điểm này tôi đã nói rồi." Giang Nguyệt Đình trả lời.

"Cô là một bác sĩ ngoại khoa, còn tham gia nghiên cứu và thảo luận trung y Tân Thị, chắc cô cũng biết cây dương địa hoàng, nếu dùng quá liều, hoặc dùng thường xuyên trong một thời gian dài, cực kỳ có khả năng dẫn đến trúng độc, phải không?".

"Đúng là như thế, khi tôi lấy thuốc cho bạn tôi, tôi cũng nói như vậy với cô ấy." Giang Nguyệt Đình trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Quân Thiếu Độc Sủng: Thiên Kim Kiểm Sát Trưởng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.